

Samenvatting

De Wereldhandelsorganisatie werkte een regeling rond antidumpingmaatregelen uit in de *Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade*. Hieruit blijkt dat antidumpingmaatregelen slechts mogen worden genomen wanneer er sprake is van dumping, de binnenlandse markt schade lijdt of dreigt te lijden en wanneer een oorzakelijk verband bestaat tussen de dumping en de schade. Indien een dergelijke situatie zich voordoet, hebben de lidstaten de mogelijkheid om te reageren met prijsbeloftes, voorlopige maatregelen of definitieve maatregelen.

De *antidumping agreement* lijkt op het eerste zicht de vrije handel niet te bevorderen. Exporteurs mogen namelijk de prijs die ze in het buitenland vragen, niet geheel vrij bepalen. De ongewenste neveneffecten van vrije handel worden daarentegen door deze regeling wel beperkt en er is sprake van een meer eerlijke concurrentie. De *antidumping agreement* is verder enorm gedetailleerd en er wordt in alternatieve berekeningswijzen voorzien. Daarnaast zou het beter zijn als meer begrippen uitvoerig zouden worden uitgelegd. De procedure die gevolgd moet worden om antidumpingmaatregelen te nemen is op heldere wijze omschreven en een positieve noot hierbij is dat alle belanghebbenden de mogelijkheid hebben om hun belangen op een of andere manier te verdedigen. Een punt van kritiek is echter dat het zwaar is om het nodige bewijs te leveren.

De Europese Unie heeft daarnaast regelgeving met betrekking tot douane uitgevaardigd. Hierdoor moeten goederen, bij het binnenbrengen in het douanegebied van de Unie, onmiddellijk worden aangeboden bij de douaneautoriteiten. De goederen worden dan in tijdelijke opslag geplaatst maar binnen een termijn van 90 dagen dienen zij onder een douaneregeling worden geplaatst of opnieuw uitgevoerd. Bijkomend is een summier aangifte bij het binnenbrengen vereist voor de risicoanalyse.

Om goederen onder een douaneregeling te plaatsen, moet in beginsel een douaneaangifte tot plaatsing onder de desbetreffende regeling worden ingediend. In bepaalde omstandigheden gelden bijzondere regels. Op het vlak van de manieren waarop de douaneaangifte kan gebeuren, heeft het Douanewetboek van de Unie voor een enorme vereenvoudiging gezorgd.

Met betrekking tot de douaneregelingen maakt het Communautair Douanewetboek een onderscheid tussen de gewone douaneregeling en de economische douaneregelingen, terwijl het Douanewetboek van de Unie de algemene regeling van het in het vrij verkeer brengen en de vrijstelling van invoerrechten plaatst tegenover de bijzondere regelingen. Dit onderscheid komt echter grotendeels op hetzelfde neer.

Vervolgens kan de douaneschuld op verschillende manieren ontstaan. Een douaneschuld bij invoer ontstaat wanneer aan invoerrechten onderworpen niet-Uniegoederen in het vrije verkeer worden gebracht. Een douaneschuld kan ook ontstaan door niet-naleving van de gestelde verplichtingen of bij uitvoer. Daarnaast ontstaat een douaneschuld bij het Communautair Douanewetboek onder meer ook door de onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht.

De invoer- of uitvoerrechten die geheven worden zijn onder andere gebaseerd op de oorsprong en de douanewaarde van de goederen.

Ook wanneer goederen het douanegebied van de Unie verlaten zijn verschillende formaliteiten vereist, bijvoorbeeld voorafgaand aan het uitgaan van de goederen, zoals een aangifte.

De invloed die de Wereldhandelsorganisatie heeft uitgeoefend op de Europese Unie verschilt. Bij het opstellen van regelgeving rond antidumpingmaatregelen in de Europese Unie werd getracht om in overeenstemming te zijn met het primaire recht van de Wereldhandelsorganisatie. Daarnaast hebben vooral de rechtsprekende organen een grote invloed aangezien de Europese Unie zich al meerdere malen heeft geschikt naar de uitspraken van deze organen.

Met betrekking tot de douaneregelgeving is de invloed minder groot omdat de Wereldhandelsorganisatie geen gelijkaardige regels heeft ontwikkeld. Onrechtstreeks heeft de Wereldhandelsorganisatie toch haar stempel weten te drukken op het Douanewetboek van de Unie. Zo dient de Unie in overeenstemming te zijn met de GATT en met de *Agreement on Rules of Origin*.

Dankwoord

Graag zou ik enkele personen willen bedanken zonder wie deze masterscriptie niet in de huidige vorm zou zijn ontstaan.

Vooreerst wil ik mijn promotor M.E. Storme en copromotor, M. Dirx, bedanken voor de begeleiding bij deze masterscriptie. De raad en het geduld van M. Dirx waren een enorme hulp bij het schrijven van mijn masterscriptie.

Daarnaast wil ik ook mijn ouders bedanken, voor hun steun die ze gedurende het gehele proces hebben gegeven.

Ten slotte zou ik graag mijn zussen, vrienden en mijn vriend willen bedanken voor hun steun en voor het bieden van een luisterend oor.

Inhoudsopgave

Samenvatting	1
Dankwoord	3
Inhoudsopgave	5
Hoofdstuk 1. Inleiding	9
1.1. Situering	9
1.2. Onderzoeksvraag	10
1.3. Methodologie	11
Hoofdstuk 2. Antidumpingmaatregelen bij de Wereldhandelsorganisatie	13
2.1. Algemeen	13
2.2. Doelstelling.....	13
2.3. Antidumpingbeleid van de Wereldhandelsorganisatie	14
2.3.1. Inhoudelijke bepalingen	14
2.3.2. Procedure.....	19
2.3.3. Commissie voor Antidumpingpraktijken.....	29
2.4. Evaluatie	31
Hoofdstuk 3. Antidumpingmaatregelen in de Europese Unie.....	35
3.1. Algemeen	35
3.2. Hervorming	37
3.2.1. Doelstelling	37
3.2.2. Regeling.....	38
3.2.2.1. Algemene bepalingen	38
A. Toepassingsgebied	38
B. Missie van de douane	38
C. Definities	38
D. Rechten en plichten van personen in het kader van de douanewetgeving.....	38
E. Geautoriseerde marktdeelnemer	39
F. Douanevertegenwoordiger.....	40
G. Beschikkingen betreffende de toepassing van de douanewetgeving.....	40
H. Beschikkingen betreffende bindende inlichtingen	41
I. Sancties in geval de douanewetgeving geschonden wordt.....	43
J. Goederencontroles.....	43
3.2.2.2. Het binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de Unie.....	44

A. Aankomst van de goederen	44
B. Tijdelijke opslag.....	45
C. Douanetoezicht.....	47
D. Summiere aangifte bij het binnenbrengen.....	47
3.2.2.3. Algemene voorschriften betreffende douanestatus, plaatsing van goederen onder een douaneregeling, verificatie, vrijgave en verwijdering van goederen	48
A. Douanestatus van goederen	48
B. Plaatsing van goederen onder een douaneregeling	48
a) <i>Algemeen</i>	48
b) <i>In het vrije verkeer brengen</i>	51
c) <i>Bijzondere regelingen</i>	52
Algemeen	52
Douanevervoer	53
Opslag.....	54
Specifieke bestemming	56
Veredeling.....	57
Behandeling onder douanetoezicht	60
C. Verificatie en vrijgave van de goederen	61
D. Verwijdering van de goederen	63
3.2.2.4. Ontstaan van de douaneschuld en zekerheidsstelling	63
A. Douaneschuld bij invoer.....	63
B. Douaneschuld door niet-naleving	63
C. Douaneschuld bij uitvoer	64
D. Andere wijzen van ontstaan van de douaneschuld	65
E. Gemeenschappelijke bepalingen voor douaneschuld bij invoer en bij uitvoer	68
F. Zekerheidsstelling voor een mogelijke of bestaande douaneschuld	70
3.2.2.5. Factoren die ten grondslag liggen aan de toepassing van invoer- of uitvoerrechten en andere maatregelen waaraan het goederenverkeer is onderworpen	72
A. Algemeen	72
B. Oorsprong van de goederen	72
a) <i>Algemeen</i>	72
b) <i>Bewijs</i>	74
c) <i>Niet-preferentiële oorsprong</i>	74

d) <i>Preferentiële oorsprong</i>	74
C. Douanewaarde van goederen	75
3.2.2.6. Invordering, betaling, terugbetaling, tenietgaan van de douaneschuld en vrijstelling van invoerrechten	78
A. Invordering	78
B. Betaling en terugbetaling	79
C. Tienietgaan van de douaneschuld	79
D. Vrijstelling van invoerrechten	80
3.2.2.7. Goederen die het douanegebied van de Unie verlaten	81
A. Formaliteiten voorafgaand aan het uitgaan van de goederen	81
B. Formaliteiten bij het uitgaan van de goederen	81
C. Uitvoer en wederuitvoer	81
D. Summiere aangifte bij uitgaan.....	82
E. Kennisgeving van wederuitvoer	82
F. Vrijstelling van uitvoerrechten	83
2.3.2.9. Elektronische systemen, vereenvoudigingen, bevoegdheidsdelegatie, comitéprocedure en slotbepalingen.....	83
Hoofdstuk 4. Relatie tussen de Wereldhandelsorganisatie en de Europese Unie	85
4.1. Antidumpingmaatregelen	85
4.2. Douaneregelgeving.....	87
4.2.1. General Agreement on Tariffs and Trade	87
4.2.2. Agreement on Rules of Origin	88
Besluit	89
Bibliografie	91
Wetgeving	91
Rechtspraak	92
Wereldhandelsorganisatie	92
Europese Unie.....	93
Rechtsleer.....	95

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1. Situering

Om het onderwerp van deze masterscriptie, antidumpingmaatregelen in de Wereldhandelsorganisatie en de Europese Unie, te kunnen plaatsen, zal dit onderwerp eerst gekaderd worden in een groter geheel.

Antidumpingmaatregelen zijn nauw verbonden met de begrippen vrije handel en protectionisme. Vrije handel houdt in dat handel gedreven kan worden, zonder dat de overheid hierop enige invloed uitoefent. De markt bestaat slechts uit het natuurlijke systeem van vraag en aanbod. Dankzij onder meer de globalisering van de handel, werd vrije handel de laatste decennia een steeds belangrijker gegeven.¹ Hier tegenover staat het protectionisme, wat inhoudt dat de overheid de binnenlandse markt en de binnenlandse producenten probeert te beschermen door het instellen van handelsbelemmeringen. Voorbeelden hiervan zijn quota, subsidies, en dergelijke meer.²

Vrije handel brengt op termijn veel voordelen met zich mee. Ten eerste kan elk land zich specialiseren in de activiteit die voor haar het meest productief is. Andere landen verspillen bijgevolg geen kostbare tijd en middelen om een activiteit uit te oefenen die voor hen niet of minder productief is. Op die manier worden de producten goedkoper. Daarnaast zorgt vrije handel voor economische groei en voor meer en betere tewerkstelling. Vrije handel heeft ook tot gevolg dat innovatieve ideeën sneller verspreid worden, wat de productiviteit weer ten goede komt. Ook voor consumenten brengt vrije handel voordelen met zich mee, bijvoorbeeld lagere prijzen en een groter beschikbaar assortiment. Deze voordelen werden ook al aangetoond door belangrijke economen zoals Ricardo en Smith.³

Het is, ondanks tal van voordelen, verleidelijk voor overheden om toch maatregelen te nemen waardoor de binnenlandse markt beschermd wordt. Het verwezenlijken van vrije handel is namelijk niet vanzelfsprekend en de meeste voordelen manifesteren zich slechts op termijn. De werkende bevolking heeft onder andere bijscholing nodig om de meest productieve activiteit te kunnen uitoefenen en de infrastructuur van het land zal aangepast moeten worden. In deze context kunnen antidumpingmaatregelen geplaatst worden. Antidumpingmaatregelen zijn een reactie tegen de situatie waarin een binnenlandse markt wordt overspoeld door gedumpte producten. Door het nemen van deze maatregelen, wordt getracht de prijs van de producten, die daalt vanwege de dumpingpraktijken, kunstmatig hoger te houden zodat de binnenlandse producenten toch kunnen concurreren en niet in de problemen komen. Het gaat dus om een vorm van protectionisme. Wat deze antidumpingmaatregelen precies kunnen inhouden, wordt besproken in de volgende hoofdstukken.⁴

Om het huidige niveau van vrije handel te bereiken, heeft de handel een lange evolutie doorlopen. In eerste instantie was internationale handel geen vanzelfsprekend gegeven, en was er van vrije

---

¹ S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 20-25; X, *Internationale vrijhandel*, http://www.europa-nu.nl/id/vib2jalydzy/internationale_vrijhandel.

² X, *Handelsbeleid*, <http://www.europa-nu.nl/id/vq9pijs4vzzn/handelsbeleid>.

³ M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, 4th edition, New York, Routledge, 2013, 9; X, *Vrijhandel biedt mogelijkheden voor economische groei*, http://europa.eu/pol/pdf/flipbook/nl/trade_nl.pdf; X, *Internationale vrijhandel*, http://www.europa-nu.nl/id/vib2jalydzy/internationale_vrijhandel.

⁴ X, *Internationale vrijhandel*, http://www.europa-nu.nl/id/vib2jalydzy/internationale_vrijhandel.

handel nog geen sprake. Dit kwam onder andere doordat vervoer slechts in beperkte mate mogelijk was en omdat de lokale bevolking vreemde handelaars niet vertrouwde. Ze dachten dat deze mensen slechte manieren en gewoonten hadden.⁵

Een eerste belangrijke mijlpaal die bereikt werd op vlak van internationale handel, was de *General Agreement on Tariffs and Trade* (hierna: GATT). Deze overeenkomst dateert van 1947 en is de voorloper van de huidige Wereldhandelsorganisatie. In de GATT werd al een regeling uitgewerkt rond dumping.⁶

In Europa kreeg het idee van vrije handel vorm in het EGKS-Verdrag, dat ook kort na de Tweede Wereldoorlog werd ondertekend, namelijk in 1951. Het toepassingsgebied van dit verdrag was slechts beperkt, aangezien enkel het vrij verkeer van kolen en staal en de vrije toegang tot productiebronnen in de zes deelnemende landen werd behandeld. Het EGKS-Verdrag had echter niet enkel economische doelstellingen voor ogen, zoals het bevorderen van de economie in Europa. Daarnaast speelden ook politieke beweegredenen een belangrijke rol, bijvoorbeeld duurzame vrede.⁷

Dankzij onder meer deze initiatieven, werd steeds meer aandacht gegeven aan vrije handel, om uiteindelijk te komen tot wat vandaag bereikt is. Het onderwerp van deze masterscriptie dient dus te worden gezien in licht van deze evolutie maar zal zich voornamelijk toespitsen op de regelgeving omtrent antidumpingmaatregelen zelf.

1.2. Onderzoeksvraag

De centrale onderzoeksvraag van deze masterscriptie is: "Wat is de verhouding tussen de Europese reactie op dumpingpraktijken, met name het Douanewetboek van de Unie, en de regeling die ontwikkeld werd door de Wereldhandelsorganisatie, en op welke punten in de regelgeving zijn nog verbeteringen mogelijk?"

Om een antwoord te kunnen bieden op deze centrale onderzoeksvraag, zal gebruik gemaakt worden van sub-onderzoeksvragen.

Een eerste sub-onderzoeksvraag die gesteld zal worden is wat de regeling rond antidumpingmaatregelen van de Wereldhandelsorganisatie inhoudt en hoe deze in de praktijk, door middel van rechtspraak, wordt toegepast. Om een antwoord te bieden op deze vraag wordt gekeken naar het doel van de regeling, naar de huidige regels zelf en hoe de rechtspraak uitwerking geeft aan deze regels. Deze sub-onderzoeksvraag is relevant om naderhand de verhouding tussen de regeling van de Europese Unie en de regeling van de Wereldhandelsorganisatie te kunnen onderzoeken.

---

⁵ M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, 4th edition, New York, Routledge, 2013, 9.

⁶ Art. VI The General Agreement on Tariffs and Trade van 30 oktober 1947, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>; X, *GATT and the Goods Council*, http://www.wto.org/english/tratop_e/gatt_e/gatt_e.htm.

⁷ Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van 18 april 1951, niet gepubliceerd, te consulteren op <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:11951K/TXT&from=EN>; X, *Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, EGKS-Verdrag*, http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/treaties_ecsc_nl.htm.

De volgende sub-onderzoeksvraag behandelt wat de hervorming van het Communautair Douanewetboek naar het Douanewetboek van de Unie inhoudt, waarom een hervorming nodig was en op welke manier het nieuwe Douanewetboek moet worden geïnterpreteerd. Op deze sub-onderzoeksvraag zal de nadruk van dit werk liggen aangezien de hervorming grote gevolgen met zich meebrengt. Deze sub-onderzoeksvraag is ook hier relevant om de verhouding tussen de twee regelingen te kunnen weergeven.

1.3. Methodologie

De gestelde onderzoeksvragen houden een combinatie in van beschrijvende, verklarende, evaluatieve, vergelijkende en normatieve vragen.

Om een antwoord te kunnen bieden op de sub-onderzoeksvraag rond de regelgeving over antidumpingmaatregelen van de Wereldhandelsorganisatie, zal gebruik gemaakt worden van de website van de Wereldhandelsorganisatie zelf. Daarnaast zullen ook enkele geschillen aan bod komen waarmee de Wereldhandelsorganisatie geconfronteerd werd. Tot slot zal ook gebruik gemaakt worden van handboeken en artikels en zullen mijn eigen opvattingen verwerkt worden.

De volgende sub-onderzoeksvraag die gesteld wordt, zal beantwoord worden aan de hand van voorbereidende werken. Deze zijn nuttig om het doel dat de Europese Unie stelde, te kunnen achterhalen. Daarnaast zal ook rechtspraak en rechtsleer verwerkt worden in het antwoord op deze tweede sub-onderzoeksvraag en ook hier zal ik mijn eigen inzichten gebruiken.

Hoofdstuk 2. Antidumpingmaatregelen bij de Wereldhandelsorganisatie

In dit hoofdstuk zal dieper ingegaan worden op de regeling rond antidumpingmaatregelen die ontwikkeld werd door de Wereldhandelsorganisatie. In het algemeen gedeelte komt de organisatie zelf kort aan bod. Vervolgens wordt het doel besproken dat de Wereldhandelsorganisatie voor ogen wilt houden. Dit is onder meer een belangrijk gegeven wanneer de regeling van de Wereldhandelsorganisatie zal vergeleken worden met de regeling die de Europese Unie heeft uitgewerkt. Daarna zal de huidige regeling rond antidumpingmaatregelen uitgebreid worden besproken. Uiteindelijk zal dit hoofdstuk afgesloten worden met een kritische beoordeling van deze huidige regeling aan de hand van een aantal criteria die zullen worden afgetoetst.

2.1. Algemeen

De Wereldhandelsorganisatie is een internationale organisatie die actief is in een groot aantal domeinen met betrekking tot internationale handel. De organisatie is vooral bekend dankzij de *General Agreement on Tariffs and Trade*. De organisatie biedt de overheden van de verschillende lidstaten de mogelijkheid om te onderhandelen over handelsovereenkomsten. Het is ook een plaats waar conflicten, die vaak bestaan in tegenovergestelde belangen, opgelost kunnen worden. Verder heeft de Wereldhandelsorganisatie ook de bevoegdheid om regelgeving rond handel uit te vaardigen.⁸

De werking van de Wereldhandelsorganisatie is gebaseerd op onderhandelingen tussen de lidstaten. De overeenkomsten die uit deze onderhandelingen voortvloeien, zijn bindend voor de deelnemende overheden. Wanneer het wenselijk is dat een overeenkomst aangepast wordt, moet hierover opnieuw worden onderhandeld.⁹

De overheden van de lidstaten dienen hun nationale handelsbeleid te kennen te geven aan de Wereldhandelsorganisatie opdat een efficiënte uitoefening van haar bevoegdheden mogelijk wordt. Dit gebeurt aan de hand van een kennisgeving van alle wetten die van kracht zijn en door eventuele wijzigingen door te geven. Daarnaast bestaan er in de Wereldhandelsorganisatie ook organen die de lidstaten aan een periodieke controle onderwerpen, waarbij wordt nagegaan of elke lidstaat de overeenkomsten die bereikt werden, ook correct omzet in nationaal recht en of de overeenkomsten nageleefd worden.¹⁰

2.2. Doelstelling

De hoofddoelstelling van de Wereldhandelsorganisatie is om een markt te creëren waarin er vrij gehandeld kan worden, in de mate dat dit geen ongewenste neveneffecten met zich meebrengt. Deze doelstelling wordt door de organisatie nagestreefd omdat het zorgt voor economische ontwikkeling en vooruitgang en voor het menselijk welzijn. Omdat deze doelstelling gevolgen heeft voor

---

⁸ X, *Who we are*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/who_we_are_e.htm.

⁹ X, *Who we are*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/who_we_are_e.htm; X, *What we do*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_we_do_e.htm.

¹⁰ X, *What we do*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_we_do_e.htm.

individuele personen, bedrijven en overheden, dienen de regels die overeengekomen worden, transparant en voorspelbaar te zijn.¹¹

In bepaalde omstandigheden, streeft de Wereldhandelsorganisatie echter niet naar vrije handel, bijvoorbeeld wanneer de belangen van de consumenten in het geding zijn.¹²

Bij de uitwerking van de doelstelling van de Wereldhandelsorganisatie, spelen ook een aantal belangrijke beginselen. Deze beginselen behelzen onder meer een discriminatieverbod, voorspelbaarheid, transparantie en een meer voordelige regeling voor ontwikkelingslanden.¹³

2.3. Antidumpingbeleid van de Wereldhandelsorganisatie

De regeling rond antidumpingmaatregelen van de Wereldhandelsorganisatie kan worden teruggevonden in de *Agreement on implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade* (hierna: *antidumping agreement*)¹⁴ en is zeer gedetailleerd. Het eerste gedeelte van deze *agreement* behandelt de inhoudelijke regels en de procedure die de lidstaten moeten volgen om gebruik te maken van antidumpingmaatregelen. In deel twee wordt dieper ingegaan op de Commissie voor antidumpingpraktijken en deel drie handelt over de laatste bepalingen. Daarnaast zijn er nog twee annexen. Deze regels zullen worden besproken.¹⁵

2.3.1. Inhoudelijke bepalingen

Het eerste artikel is een algemene bepaling die stelt dat antidumpingmaatregelen enkel mogen genomen worden in de omstandigheden en volgens de procedures die bepaald worden in de *antidumping agreement*.¹⁶

Vooraleer antidumpingmaatregelen mogen getroffen worden, dient er voldaan te zijn aan een aantal voorwaarden. Ten eerste is vereist dat er sprake is van dumping. Daarnaast moet de binnenlandse industrie schade lijden en ten slotte dient er een oorzakelijk verband te bestaan tussen de dumping en de schade. Er is sprake van dumping wanneer een product in het importerende land tegen een lagere prijs wordt verkocht dan de prijs die voor hetzelfde product gevraagd wordt, de normale prijs, in het exporterende land. In *US – Stainless Steel (Mexico)*¹⁷ werd beslist dat de regelgeving omtrent antidumpingmaatregelen enkel betrekking heeft op producten, wat een logische beslissing is, aangezien de Wereldhandelsorganisatie vrije handel nastreeft en dus ook enkel op dit gebied wil ingrijpen. Wanneer op die manier niet bepaald kan worden of sprake is van dumping, dan kan gebruik gemaakt worden van een alternatieve berekeningswijze. Een eerste mogelijkheid bestaat erin dat de prijs die voor de producten in kwestie wordt gevraagd in het exporterende land wordt vergeleken met die van een niet betrokken land. Een andere mogelijkheid houdt in dat de prijs in het

---

¹¹ X, *Who we are*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/who_we_are_e.htm.

¹² X, *Who we are*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/who_we_are_e.htm.

¹³ X, *What we stand for*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_stand_for_e.htm

¹⁴ Agreement on implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

¹⁵ Agreement on implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994; <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

¹⁶ Art. 1 Agreement on implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994; <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 677.

¹⁷ Appellate Body Report, 30 april 2008, WT/DS344/AB/R, *US – Stainless Steel (Mexico)*, para. 94.

importerende land wordt vergeleken met de uitgaven van de exporteur, waaronder de productiekosten en een normale winstmarge.¹⁸

De prijs van een product kan niet als de normale prijs beschouwd worden, wanneer dit product verkocht wordt tegen een prijs lager dan de kostprijs. De autoriteiten moeten hier echter vaststellen dat de verkoop tegen dergelijke prijzen beperkt is in de tijd¹⁹, dat de verkoop betrekking heeft op een aanzienlijke hoeveelheid producten²⁰ en dat de kosten niet binnen een redelijke tijd gedrukt kunnen worden.²¹ In dit verband werd beslist dat handel tussen filialen niet begrepen wordt onder handel in de normale gang van zaken en dat dus geen normale prijs gevraagd wordt, hoewel de lidstaten veel ruimte krijgen om dit begrip in te vullen.²² Dit is een redelijke beslissing omdat in de situatie waar twee filialen met elkaar handel drijven, vaker rekening wordt gehouden met de financiële situatie van de andere omdat men uiteindelijk tot hetzelfde bedrijf behoort.

De kosten van de exporteur moeten worden berekend op basis van zijn gegevens of de gegevens van de producent indien deze kosten zijn berekend volgens de geldende regels in het exporterende land. Daarnaast moet redelijkerwijze kunnen worden aangenomen dat deze kosten verband houden met de productie en de verkoop van het product. Bij deze berekening moet al het beschikbare bewijs in overweging genomen worden.²³

Bijkomend dient bij het berekenen van de prijs ook rekening gehouden te worden met andere kosten, zoals de administratieve kosten en de kosten voor de verkoop. Ook de winst is een belangrijke factor. De onderzoekers moeten zich hiervoor baseren op de werkelijke gegevens over de productie en de verkoop van de producten, en dit in normale omstandigheden van handel. Wanneer dit niet mogelijk is, kan ook hier gebruik gemaakt worden van alternatieve berekeningswijzen. Bij de eerste alternatieve berekeningswijze worden de kosten berekend van dezelfde algemene categorie van producten, die gemaakt werden bij de productie en verkoop op de markt van het exporterende land. Een andere mogelijkheid bestaat erin om het gewogen gemiddelde van de werkelijke kosten die andere exporteurs of producenten maken voor de productie en verkoop van soortgelijke producten. De derde mogelijkheid biedt meer bewegingsvrijheid aan de onderzoekers. Iedere andere redelijke manier om de kosten te berekenen kan namelijk gebruikt worden maar de winst die in rekening

---

¹⁸ Art. 2.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; B. EGELUND OLSEN, M. STEINICKE en K. ENGSIG SORENSEN (eds.), *WTO law from a European perspective*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer Law & Business, 2012, 261; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 336-337; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 676-677 en 684-685; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 472; J.H. JACKSON, W.J. DAVEY en A.O. SYKES Jr., *Legal problems of international economic relations, cases, materials & text*, St. Paul, West Publishing, 2013, 758-760.

¹⁹ De normale duur bedraagt een jaar en mag niet minder zijn dan zes maanden.

²⁰ Dit is het geval wanneer de autoriteiten bepalen dat het gewogen gemiddelde van de verkoopprijs per eenheid bij de onderzochte transacties lager is dan het gewogen gemiddelde van de kosten per eenheid. Dit is ook het geval wanneer de hoeveelheid van de verkopen waarbij de prijs lager ligt dan de kosten per eenheid, niet minder dan 20 procent van de verkochte hoeveelheid producten.

²¹ Art. 2.2.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 337; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 472-473.

²² Appellate Body Report, 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, *US - Hot-Rolled Steel*, para. 148.

²³ Art. 2.2.1.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 337.

wordt gebracht mag de winst, die in normale omstandigheden werd gerealiseerd door andere exporteurs of producenten van dezelfde algemene categorie van producten in het exporterende land, niet overschrijden.²⁴

De vergelijking van de normale waarde met de exportprijs dient op hetzelfde tijdstip te gebeuren en wanneer de producten in hetzelfde productiestadium zijn. Indien er omstandigheden bestaan die de prijs kunnen beïnvloeden, bijvoorbeeld verkoopsvoorwaarden of belastingheffing, dan wordt dit verrekend. De autoriteiten moeten aanduiden welke informatie vereist is om een eerlijke vergelijking mogelijk te maken, zonder dat een onredelijke bewijslast wordt opgelegd aan een van de partijen.²⁵ De prijs kan echter niet beïnvloed worden door te anticiperen dat een consument niet zal betalen.²⁶ Naar mijn mening is dit een redelijke interpretatie van de omstandigheden die de prijs kunnen beïnvloeden. Om een eerlijke vergelijking mogelijk te maken, moeten de elementen waarmee rekening moet worden gehouden zeker zijn. Indien rekening wordt gehouden met een onzeker element dat zich uiteindelijk niet voordoet, dan is er sprake van een oneerlijke vergelijking. Daarnaast dient rekening gehouden te worden met elke omstandigheid die de vergelijkbaarheid van de prijs kan beïnvloeden, en niet slechts de elementen die zijn opgesomd in artikel 2.4. van de *antidumping agreement*.²⁷ Ook hier ben ik de mening toegedaan dat deze omstandigheden zeker moeten zijn omdat een eerlijke vergelijking anders niet mogelijk is.

Indien de producten niet rechtstreeks zijn geïmporteerd vanuit het land van herkomst, dient de vergelijking te gebeuren tussen de prijs die gevraagd werd door de exporteur aan het tussenkomende land en de prijs die in normale omstandigheden wordt gevraagd in het exporterende land. In een aantal situaties, die worden verduidelijkt in het artikel zelf, mag de vergelijking ook gebeuren met de prijs die gebruikelijk gevraagd wordt in het land van herkomst.²⁸

Vervolgens wordt gepreciseerd wat moet worden begrepen onder "soortgelijk product". Hiermee wordt een identiek product bedoeld, wat inhoudt dat het product in alle opzichten gelijkaardig is aan de producten die onderworpen zijn aan het onderzoek. Indien een dergelijk product niet bestaat, wordt een product bedoeld dat karakteristieken vertoont die vergelijkbaar zijn met die van de producten onderworpen aan het onderzoek.²⁹

De volgende voorwaarde, waaraan voldaan moet zijn om antidumpingmaatregelen te kunnen opleggen, die wordt besproken is de schade. Om schade vast te stellen is positief bewijs vereist en dient een objectief onderzoek te gebeuren omtrent de hoeveelheid goederen en het effect van het

---

²⁴ Art. 2.2.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 337.

²⁵ Art. 2.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 687-690; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 475-476; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 337.

²⁶ Panel Report, 22 december 2000, WT/DS179/R, *US – Stainless Steel (Korea)*, para. 6.77.

²⁷ Appellate Body Report, 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, *US – Hot-rolled Steel*, para. 177; Appellate Body Report, 18 april 2006, *US – Zeroing (EC)*, WT/DS294/AB/R, para. 156.

²⁸ Art. 2.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

²⁹ Art. 2.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

dumpen van deze goederen op de prijzen van de binnenlandse markt voor gelijkaardige producten. Daarnaast is ook een objectief onderzoek vereist om te achterhalen wat de impact is van de geïmporteerde producten voor de binnenlandse producenten van dergelijke producten. Het bewijs moet ook aan een aantal voorwaarden voldoen volgens het *Appellate Body*. Het bewijs moet namelijk bevestigend, objectief, verifieerbaar en geloofwaardig zijn.³⁰

De onderzoekers moeten nagaan of er een aanzienlijke stijging is van gedumpte producten. Hierbij bestaat de keuze om dit na te gaan aan de hand van absolute cijfers of ten opzichte van de productie of consumptie van het importerende land.³¹

Om het effect van de gedumpte goederen op de prijzen in het importerende land na te gaan, is vereist dat de onderzoekers controleren of er een aanzienlijk lagere prijs wordt gevraagd in vergelijking met de prijs van een soortgelijk goed dat verkocht wordt in het importerende land.³²

Indien de gedumpte goederen uit verschillende landen afkomstig zijn en waar deze goederen tegelijkertijd het voorwerp zijn van een onderzoek, is bijkomend onderzoek slechts mogelijk wanneer de vastgestelde dumpingmarge ten aanzien van de invoer van elk land minstens twee procent bedraagt en wanneer de hoeveelheid geïmporteerde goederen van elk land niet verwaarloosbaar is. Het bijkomend onderzoek moet daarnaast gepast zijn in het licht van de concurrentievoorwaarden tussen de geïmporteerde goederen alleen, en tussen de geïmporteerde goederen en soortgelijke, binnenlandse goederen.³³

Vervolgens wordt opgesomd welke elementen een rol spelen bij het onderzoek naar de impact van de gedumpte goederen op de binnenlandse industrie. Hieronder vallen onder meer de lonen en de mogelijkheid om investeringen door te voeren. Hierbij is het belangrijk te weten dat de lijst die in artikel 3.4 wordt weergegeven, niet exhaustief is, maar dat wel aanvaard is dat de autoriteiten minstens deze lijst moeten controleren.³⁴ Het aanreiken van een dergelijke lijst is positief omdat de autoriteiten op die manier richtlijnen meekrijgen over wat onderzocht moet worden maar daarnaast

---

³⁰ Art. 3.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, *US – Hot-Rolled Steel*, para. 192; Appellate Body Report, 18 oktober 2012, WT/DS414/AB/R, *China – GOES*, para. 130; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 700-706; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 496-498; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 338.

³¹ Art. 3.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 700-706; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 496-498.

³² Art. 3.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 496-498.

³³ Art. 3.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 339.

³⁴ Art. 3.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 12 maart 2001, WT/DS122/AB/R, *Thailand – H-Beams*, para. 125; Panel Report, 22 april 2003, WT/DS241/R, *Argentina – Poultry Anti-Dumping Duties*, para. 7.314; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 705-707.

moet het inderdaad mogelijk blijven om geval per geval rekening te kunnen houden met andere elementen die specifiek betrekking hebben op bepaalde situaties.

De binnenlandse industrie omvat de binnenlandse producenten van een bepaald goed in zijn geheel of een aantal producenten die zorgen voor het grootste gedeelte van de totale binnenlandse productie van deze goederen. Producenten behoren daarentegen niet tot de binnenlandse industrie indien ze een band hebben met de exporteurs of importeurs of wanneer ze zelf de gedumpte goederen importeren. In uitzonderlijke gevallen wordt het grondgebied van een land opgesplitst in twee of meer competitieve markten. In dat geval zullen de producenten in elke markt beschouwd worden als binnenlandse industrie indien ze binnen hun markt bijna hun gehele productie verkopen en indien de vraag op deze markt niet voldaan wordt door een aanzienlijk deel van de goederen die afkomstig zijn van buiten deze binnenlandse industrie. Er bestaat geen voorrangsregeling om de binnenlandse industrie te definiëren, maar dit neemt niet weg dat de onderzoekers, eens ze de binnenlandse industrie hebben gedefinieerd, ze dit steeds op dezelfde manier moeten doen in dat onderzoek.³⁵

Daarnaast kan onder "binnenlandse industrie" ook de situatie begrepen worden waarin de markt van twee of meer landen in bepaalde omstandigheden een bepaald niveau van integratie bereiken, waardoor ze de kenmerken vertonen van één enkele markt. In dat geval moet deze geïntegreerde markt beschouwd worden als de binnenlandse industrie.³⁶

Ook indien schade zich dreigt voor te doen, mogen antidumpingmaatregelen worden genomen. Hiervoor is vereist dat de verandering van omstandigheden, die ervoor kan zorgen dat het dumpen van de goederen schade veroorzaakt, duidelijk voorzien en dreigend is. Deze dreiging moet worden vastgesteld aan de hand van feiten, en niet enkel aan de hand van beweringen of beschuldigingen. Daarnaast worden enkele elementen opgesomd die de autoriteiten in overweging kunnen nemen bij de beoordeling van de dreiging maar deze elementen moeten in zijn geheel in aanmerking genomen worden. Slechts één element zal niet doorslaggevend zijn bij de beoordeling.³⁷

De laatste voorwaarde die vervuld moet zijn om gebruik te kunnen maken van antidumpingmaatregelen is het bestaan van een oorzakelijk verband tussen de schade en de dumpingpraktijken. Om dit aan te tonen zullen de autoriteiten zich baseren op onderzoek van het relevante bewijs, maar daarnaast zal ook rekening gehouden worden met andere elementen die schade kunnen veroorzaken aan de binnenlandse markt.³⁸

---

³⁵ Art. 4.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 15 juli 2011, WT/DS397/AB/R, *EC – Fasteners (China)*, para. 412-413; Panel Report, 8 juni 2007, WT/DS331/R, *Mexico – Steel Pipes and Tubes*, para. 7.322; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 696-699.

³⁶ Art. 4.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 696-699.

³⁷ Art. 3.7 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 28 januari 2000, WT/DS132/R, *Mexico – Corn Syrup*, para. 7.127; Panel Report, 22 maart 2004, WT/DS277/R, *US – Softwood Lumber VI*, para. 7.58; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 706-708; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 339-340; R.M. MACLEAN, *The EU trade barrier Regulation: tackling unfair foreign trade practices*, Londen, Thomson Sweet & Maxwell, 2006, 88-89.

³⁸ Art. 3.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC,

Het effect van de gedumpte goederen moet aan de hand van de beschikbare gegevens beoordeeld worden in verhouding tot de binnenlandse productie van eenzelfde product. Wanneer dit niet mogelijk is omdat er geen, of niet voldoende, gegevens zijn, dan gebeurt de beoordeling aan de hand van een product dat nauw aansluit bij de gedumpte goederen en waarvan de nodige gegevens wel beschikbaar zijn.³⁹

2.3.2. Procedure

Het starten van een onderzoek naar dumpingpraktijken dient te gebeuren door gebruik te maken van een geschreven aanvraag door of in naam van de binnenlandse industrie. Hiervan is sprake wanneer de aanvraag gesteund wordt door de binnenlandse producenten die samen meer dan 25 procent van de totale productie voor hun rekening nemen. Indien dit niet het geval is, dan zal geen onderzoek gestart worden.⁴⁰

Op deze algemene regel bestaat slechts één uitzondering die terug te vinden is in artikel 5.6 maar deze wordt later besproken, nadat de algemene regeling werd uiteengezet.⁴¹

In dit document moeten een aantal elementen bewezen worden. Ten eerste is vereist dat er bewijs wordt aangebracht van de dumpingpraktijk en van de geleden schade. Ook het causaal verband tussen de dumpingpraktijk en de geleden schade dient bewezen te worden. De *antidumping agreement* stelt hier dat een loutere bewering niet voldoende is. Daarna volgt een uitgebreide opsomming van alle informatie die de verzoeker moet aanbrengen wanneer deze redelijkerwijze beschikbaar is voor de verzoeker. De opsomming bevat onder andere de identiteit van de verzoeker, een omschrijving van de hoeveelheid en de waarden van de binnenlandse productie van hetzelfde product van de verzoeker, een volledige omschrijving van de gedumpte goederen en de namen van het land of landen van oorsprong.⁴²

Nadat de aanvraag werd ingediend, met de nodige informatie en bewijs, wordt een onderzoek gevoerd naar de nauwkeurigheid en deugdelijkheid van het bewijs. Bijkomend wordt gekeken of het bewijs voldoende is om een onderzoek op te starten.⁴³

The law and policy of the World Trade Organization, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 697-698 en 708-709; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 504-506.

³⁹ Art. 3.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁴⁰ Art. 5.1 en 5.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 712-715; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 469-470; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340.

⁴¹ Art. 5.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁴² Art. 5.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 28 januari 2000, WT/DS132/R, *Mexico – Corn Syrup*, para. 7.74; Panel Report, 8 juni 2007, WT/DS331/R, *Mexico – Steel Pipes and Tubes*, para. 7.24; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 713; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 470.

⁴³ Art. 5.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 22 april 2003, WT/DS241/R, *Argentina – Poultry Anti-Dumping Duties*, para. 7.60; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 713-714; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 470.

Het is de autoriteiten niet toegestaan enige publicatie te doen, behalve bij de beslissing om een onderzoek op te starten. Er geldt echter wel een verplichting om het bestuur van het exporterende land in te lichten. Dit dient te gebeuren nadat de aanvraag is ingediend maar vooraleer het onderzoek zijn aanvang neemt.⁴⁴

In speciale omstandigheden mag een onderzoek gestart worden zonder de geschreven aanvraag van of in naam van de binnenlandse industrie. Hieraan is de voorwaarde verbonden dat er voldoende bewijs dient te zijn van de dumpingpraktijken, de schade evenals het oorzakelijk verband tussen beide.⁴⁵

Het bewijs van de dumpingpraktijken en de schade moeten gelijktijdig in overweging genomen worden, zowel in de beslissing of er al dan niet een onderzoek zal komen, als tijdens de duur van het onderzoek, die in geen geval niet langer mag zijn dan 18 maanden na de aanvraag.⁴⁶

In een aantal gevallen zal de aanvraag om een onderzoek in te stellen geweigerd worden of kan een onderzoek beëindigd worden na de aanvang ervan. Dit zal gebeuren wanneer beslist wordt dat het bewijs onvoldoende is om het onderzoek verder te zetten, wanneer de dumpingmarge verwaarloosbaar is of wanneer de werkelijke of de mogelijke hoeveelheid gedumpte goederen of de schade miniem is.⁴⁷

Alle belanghebbenden worden geïnformeerd over de informatie die de autoriteiten nodig hebben en deze personen krijgen een uitgebreide mogelijkheid om al het bewijs dat mogelijk relevant is, schriftelijk voor te leggen. Onder "belanghebbende" vallen onder meer een exporteur, een buitenlandse producent, een importeur van het product dat onderworpen is aan het onderzoek, de regering van het exporterende land en een producent van een gelijkaardig product in het importerende land.⁴⁸

Ook exporteurs en buitenlandse producenten worden verzocht de nodige informatie te geven. Zij hebben minstens dertig dagen om aan dit verzoek tegemoet te komen. Ze kunnen echter ook verzoeken om deze termijn te verlengen met dertig dagen. Dit verzoek zal dan door de autoriteiten beoordeeld worden, maar wordt meestal toegekend wanneer blijkt dat dit de werkbaarheid verhoogt.⁴⁹

---

⁴⁴ Art. 5.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁴⁵ Art. 5.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 469.

⁴⁶ Art. 5.7 en 5.10 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 713-714.

⁴⁷ Art. 5.8 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 714; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 470.

⁴⁸ Art. 6.1 en 6.11 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340.

⁴⁹ Art. 6.1.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.),

De informatie die de ene belanghebbende schriftelijk aanbrengt, wordt beschikbaar gemaakt voor de andere belanghebbenden die deelnemen aan het onderzoek, behalve wanneer het om vertrouwelijke informatie gaat.⁵⁰

Vanaf het moment waarop het onderzoek van start gaat, zorgen de autoriteiten ervoor dat de geschreven aanvraag bezorgd wordt aan alle gekende exporteurs en aan de autoriteiten van het exporterende land. Daarnaast wordt dit document ook op verzoek beschikbaar gemaakt voor alle andere betrokken belanghebbenden. Ook hier wordt op gepaste wijze omgegaan met vertrouwelijke informatie.⁵¹

Tijdens het onderzoek naar antidumpingpraktijken, hebben de belanghebbenden de mogelijkheid om hun belangen te verdedigen. Om hieraan tegemoet te komen wordt, wanneer hiertoe een verzoek wordt gedaan, de mogelijkheid gegeven om de personen met tegengestelde belangen te ontmoeten. Op die manier kunnen de verschillende opvattingen verduidelijkt worden en argumenten gegeven worden om de opvattingen te staven of te weerleggen. Ook in dit geval wordt de vertrouwelijkheid in acht genomen. Het is daarnaast belangrijk om weten dat niemand verplicht is andere partijen te ontmoeten en wanneer een partij weigert, dan zal dit niet nadelig zijn voor deze partij. Bijkomend hebben de belanghebbenden het recht om bepaalde informatie mondeling te geven, wanneer hiervoor rechtvaardiging bestaat. Is dit niet het geval, dan wordt met dergelijke informatie slechts rekening gehouden als deze informatie ook schriftelijk wordt gegeven zodat het mogelijk is deze beschikbaar te maken voor andere belanghebbenden.⁵²

Wanneer het praktisch gezien mogelijk is, kunnen de belanghebbenden alle informatie die relevant is om voor de voordracht van hun zaak en die niet vertrouwelijk is, bekijken. Het gaat evenwel om informatie die de autoriteiten gebruiken bij het onderzoek maar deze verplichting dient ruim geïnterpreteerd te worden.⁵³ Indien informatie niet vertrouwelijk is, moeten de belanghebbenden hier inderdaad gebruik van kunnen maken aangezien er dan geen reden bestaat om de informatie niet te delen, behalve indien dit praktisch niet mogelijk is, maar dit zal naar mijn mening niet snel het geval zijn.

World trade law, text, materials and commentary, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340.

⁵⁰ Art. 6.1.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341.

⁵¹ Art. 6.1.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 715-721; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341.

⁵² Art. 6.2-6.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 715-716; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471.

⁵³ Art. 6.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 15 juli 2011, WT/DS397/AB/R, *EC – Fasteners (China)*, para. 480; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 717-718; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341.

Om een document als vertrouwelijk te beschouwen, moet een gegronde reden bestaan. De informatie blijft dan vertrouwelijk tenzij de persoon die de informatie geleverd heeft, toestemming geeft om de informatie openbaar te maken. Om toch de meest relevante informatie beschikbaar te kunnen stellen aan de andere partijen, dient de partij die vertrouwelijke informatie verschaft, een niet-vertrouwelijke samenvatting te maken van deze informatie. De samenvatting van deze gegevens moet gedetailleerd zijn en moet mogelijk maken om de inhoud van de vertrouwelijke informatie te begrijpen. In uitzonderlijke omstandigheden kan gesteld worden dat een dergelijke samenvatting niet gemaakt kan worden maar deze bewering moet gestaafd worden met gegronde redenen.⁵⁴

Indien wordt geoordeeld dat het verzoek om bepaalde informatie als vertrouwelijk te behandelen niet als gegrond wordt beschouwd en indien degene die de informatie verschaft de informatie niet openbaar wilt maken, in het algemeen of in de vorm van een samenvatting, dan mogen de autoriteiten deze informatie negeren, tenzij wanneer wordt aangetoond dat het om juiste informatie gaat.⁵⁵

Behalve in uitzonderlijke omstandigheden, zullen de autoriteiten, tijdens het onderzoek, zich tevreden stellen door aan te nemen dat de aangebrachte informatie, waarop ze hun bevindingen baseren, juist is.⁵⁶

Om de gegeven informatie te controleren of om meer details te verkrijgen, mogen de autoriteiten onderzoek voeren in het buitenland, op voorwaarde dat ze instemming verkrijgen van de betrokken bedrijven. Daarnaast moeten de vertegenwoordigers van het land dat wordt onderworpen aan het onderzoek ingelicht worden en mogen zij geen bezwaar hebben tegen het onderzoek. De procedure uit Annex I is hier van toepassing.⁵⁷

In de gevallen waarin een belanghebbende de toegang weigert tot informatie, de nodige informatie binnen een redelijke periode niet geeft of het onderzoek op aanzienlijke wijze belemmert, mogen de inleidende vaststellingen en de eindvaststellingen gebeuren op basis van de beschikbare feiten. Op deze situatie is Annex II van toepassing.⁵⁸

---

⁵⁴ Art. 6.5-6.5.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 15 juli 2011, WT/DS397/AB/R, *EC – Fasteners (China)*, para. 536; Panel Report, 8 juni 2007, WT/DS331/R, *Mexico – Steel Pipes and Tubes*, para. 7.382; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 717-718.

⁵⁵ Art. 6.5.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 717-718.

⁵⁶ Art. 6.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 24 oktober 2000, WT/DS156/R, *Guatemala – Cement II*, para. 8.173-8.174; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 340-341; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 716-717.

⁵⁷ Art. 6.7 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁵⁸ Art. 6.8 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 471; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 341.

Daarnaast krijgen ook industriële gebruikers van het onderzochte product en representatieve consumentenorganisaties de mogelijkheid om relevante informatie te geven met betrekking tot het onderzoek rond dumping, schade en oorzakelijk verband.⁵⁹

Ook dient op gepaste wijze rekening gehouden te worden met de moeilijkheden waarmee sommige belanghebbenden te maken krijgen bij het geven van de nodige informatie. Hierbij wordt specifiek gedacht aan kleinere bedrijven. Deze belanghebbenden krijgen dan de nodige hulp.⁶⁰

De belanghebbenden worden geïnformeerd over de doorslaggevende feiten die de basis vormen voor de beslissing om al dan niet maatregelen te nemen, vooraleer de eindvaststelling wordt genomen. Deze openbaarmaking zal slechts plaatsvinden wanneer de partijen voldoende tijd hebben gekregen om hun belangen te verdedigen.⁶¹

Bij het onderzoek dient voor elke gekende exporteur of producent van het product dat onderzocht wordt, een individuele dumpingmarge te worden bepaald. Wanneer het aantal betrokken exporteurs, producenten, importeurs of types van producten echter zo hoog is dat dit praktisch niet haalbaar is, dan is het toegestaan dat het bepalen van de individuele dumpingmarge beperkt wordt tot een redelijk aantal van belanghebbenden of producten, door gebruik te maken van een geldige steekproef of door de individuele dumpingmarge slechts te bepalen voor de belanghebbenden die het grootste percentage van het gehele aantal aan export vertegenwoordigen.⁶²

De lidstaten kunnen slechts een beperkt aantal maatregelen nemen tegen dumpingpraktijken. De keuze bestaat uit voorlopige maatregelen, prijsbeloftes en definitieve maatregelen. Dit was ook de conclusie in *US 1916 Act*⁶³ en *US – Offset Act*⁶⁴. Voorlopige maatregelen kunnen verschillende vormen aannemen, bijvoorbeeld voorlopige belastingen opleggen of een voorlopige zekerheid vragen.⁶⁵

Voorlopige maatregelen mogen enkel opgelegd worden in drie situaties. Een eerste situatie bestaat wanneer een onderzoek is gestart overeenkomstig artikel 5, een kennisgeving is gegeven aan de belanghebbenden en deze personen de mogelijkheid hebben gekregen om informatie te overhandigen en opmerkingen te maken. Een andere situatie waarin voorlopige maatregelen mogen worden opgelegd bestaat wanneer een voorlopige bevestigende vaststelling is gebeurd van dumpingpraktijken met schade aan de binnenlandse industrie tot gevolg. De laatste omstandigheid

---

⁵⁹ Art. 6.12 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁶⁰ Art. 6.13 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 341.

⁶¹ Art. 6.9 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721.

⁶² Art. 6.10 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁶³ Appellate Body Report, 28 augustus 2000, WT/DS136/AB/R, *US – 1916 Act*, para. 137.

⁶⁴ Appellate Body Report, 16 januari 2003, WT/DS217/AB/R, *US – Offset Act (Byrd Amendment)*, para. 265.

⁶⁵ Art. 7.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 506; C. STANBROOK en P. BENTLEY, *Dumping and subsidies: the law and procedures governing the imposition of anti-dumping and countervailing duties in the European Communities*, Londen, Kluwer Law International, 1996, 186; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 678 en 723-724.

die kan leiden tot het opleggen van voorlopige maatregelen houdt in dat dergelijke maatregelen vereist zijn om schade te voorkomen gedurende het onderzoek.⁶⁶

Vooraleer voorlopige maatregelen mogen worden opgelegd, moeten minstens 60 dagen verstreken zijn sinds de inleiding van het onderzoek. Daarnaast moet de periode waarin voorlopige maatregelen worden opgelegd, zo kort mogelijk zijn. Deze periode mag niet langer zijn dan vier maanden. Wanneer de exporteurs die een aanzienlijk gedeelte van de handel vertegenwoordigen dit vragen, kan de termijn verlengd worden tot zes maanden. In geval een belasting lager dan de dumpingmarge vereist is om de schade te laten ophouden, dan mogen deze termijnen worden verlengd naar zes, respectievelijk negen, maanden.⁶⁷

Met betrekking tot voorlopige maatregelen wordt ten slotte nog bepaald dat deze maatregelen opgelegd en geïnd moeten worden zoals andere antidumpingmaatregelen.⁶⁸

De onderzoeksprocedure kan daarnaast opgeschort of beëindigd worden zonder dat er voorlopige maatregelen of antidumpingmaatregelen genomen worden wanneer de toereikende en vrijwillige belofte wordt gedaan dat de prijzen worden herzien of dat de export naar het gebied waar het onderzoek gevoerd wordt, ophoudt. Er mag dus geen sprake zijn van enige dwang. Op die manier kunnen de autoriteiten ervan uitgaan dat het schadelijke effect van de dumpingpraktijken zal ophouden te bestaan. Ingeval van een verhoging van de prijzen, dient deze verhoging niet groter te zijn dan de dumpingmarge. De verhoging moet echter voldoende zijn om de schade aan de binnenlandse markt te doen ophouden.⁶⁹

Beloftes rond de prijs worden niet in overweging genomen behalve wanneer de autoriteiten van het importerende land een voorafgaande en bevestigende vaststelling hebben gedaan over de dumpingpraktijken en de schade die hierdoor wordt veroorzaakt.⁷⁰

De beloftes kunnen geweigerd worden wanneer ze worden beschouwd als onuitvoerbaar. Het voorbeeld dat hierbij gegeven wordt is dat het aantal exporteurs te groot is of andere redenen, waaronder het algemeen beleid. Ingeval de autoriteiten tot deze beslissing komen, moeten ze de exporteur inlichten over de redenen van hun besluit. De exporteur moet de mogelijkheid krijgen om hierover opmerkingen te maken.⁷¹

---

⁶⁶ Art. 7.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 723-724.

⁶⁷ Art. 7.3-7.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 723-724.

⁶⁸ Art. 7.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 723-724.

⁶⁹ Art. 8.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 506-507; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

⁷⁰ Art. 8.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

⁷¹ Art. 8.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

Wanneer een belofte wordt aanvaard, kan het onderzoek naar dumpingpraktijken verdergezet worden indien de exporteur dit verlangt of indien de autoriteiten hiertoe beslissen. Ingeval een negatieve vaststelling wordt gedaan over de dumpingpraktijk of de schade, zal de belofte automatisch vervallen, behalve wanneer deze vaststelling in grote mate volgt uit het bestaan van de belofte over de prijs. Dan kunnen de autoriteiten vereisen dat de belofte stand houdt voor een redelijke termijn die overeenstemt met de bepalingen van de *antidumping agreement*.⁷²

Wanneer de exporteur geen belofte doet, dan zal dit niet nadelig zijn voor hem bij de beoordeling van de zaak. De autoriteiten mogen echter vrij bepalen dat het aannemelijk is dat schade zich zal voordoen wanneer de dumpingpraktijken verdergezet worden.⁷³

Indien de belofte van een exporteur aanvaardt wordt, mogen de autoriteiten van het importerende land eisen dat de exporteur regelmatig informatie overhandigt over het vervullen van de belofte. Daarnaast dient de mogelijkheid te bestaan om deze gegevens te controleren. Bij een schending van de belofte mag het importerende land, in overeenstemming met de bepalingen van de *antidumping agreement*, maatregelen nemen die kunnen bestaan in het nemen van voorlopige maatregelen op basis van de beschikbare informatie. Definitieve belastingen mogen slechts geheven worden wanneer negentig dagen verstreken zijn vanaf het nemen van de voorlopige maatregelen. Op deze regel bestaat één uitzondering, namelijk wanneer een dergelijke retroactieve beoordeling niet de import van voor de schending van de belofte betreft.⁷⁴

Wanneer de voorwaarden vervuld zijn om antidumpingmaatregelen te nemen, dan nog hebben de autoriteiten van het importerende land de keuze om deze al dan niet toe te passen. Ook het bedrag van de maatregelen wordt door hen bepaald. Het innen van de belasting die opgelegd wordt als antidumpingmaatregel zal gebeuren op een niet-discriminatoire wijze, behalve voor de producten waarvoor prijsbeloftes zijn aanvaard. De leveranciers zullen worden aangeduid. Wanneer echter meerdere leveranciers van hetzelfde land betrokken zijn en wanneer het onwerkbaar is om alle leveranciers aan te duiden, is het toegestaan dat de autoriteiten het leverende land aanduiden. Hetzelfde geldt voor de situatie waarin meerdere leveranciers zich bevinden in meerdere landen.⁷⁵

In ieder geval zal de belasting die geheven wordt, niet hoger zijn dan de dumpingmarge. In de omstandigheden waar artikel 6.10 werd toegepast, bestaan er ook een aantal beperkingen voor de belasting die opgelegd kan worden.⁷⁶

---

⁷² Art. 8.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

⁷³ Art. 8.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

⁷⁴ Art. 8.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724.

⁷⁵ Art. 9.1-9.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724-727.

⁷⁶ Art. 9.3-9.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, *US – Hot-rolled Steel*, para. 122-123; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724-727.

Producenten die gedurende het onderzoek hun producten niet hebben geëxporteerd naar het land waar antidumpingmaatregelen werden genomen, moeten in bepaalde gevallen de gevolgen van de dumpingpraktijken dragen. Zo kunnen de autoriteiten van het importerende land hun individuele dumpingmarge bepalen, behalve wanneer deze producenten of exporteurs kunnen aantonen dat ze geen enkele band hebben met de exporteurs en producenten die zich schuldig maken aan dumpingpraktijken. Dit alles zal gebeuren op een versnelde basis. Gedurende het onderzoek, kunnen dergelijke maatregelen echter niet genomen worden.⁷⁷

De voorlopige maatregelen en de antidumpingheffingen vinden slecht toepassing op producten die geïmporteerd worden nadat de beslissing van artikel 7.1 of 9.1 van kracht is gegaan, behalve wanneer de desbetreffende situatie een uitzondering vormt. Een eerste uitzondering bestaat erin dat wanneer er definitief wordt bepaald dat er schade is of dreigt te zijn en dat deze schade zich zal voordoen zonder voorlopige maatregelen, dan mogen antidumpingheffingen retroactief opgelegd worden voor de periode waarin voorlopige maatregelen, als die worden opgelegd, zouden gelden.⁷⁸ Een andere uitzondering op artikel 10.1 van de *antidumping agreement* houdt in dat wanneer de uiteindelijke antidumpingheffing hoger is dan de voorlopige maatregelen, dan zal het verschil niet geïnd worden. Wanneer de uiteindelijke antidumpingheffing lager is dan de voorlopige maatregelen, dan zal dit verschil terugbetaald worden of zal hiermee rekening worden gehouden bij de berekening van de heffing.⁷⁹

Behalve in de omstandigheden van artikel 10.2, moet de schade aan of de vertraging in de binnenlandse markt zich eerst manifesteren vooraleer hiertegen definitieve maatregelen genomen mogen worden. Indien al enige gelddeposito's werden gedaan tijdens de periode waarin voorlopige maatregelen werden genomen, dan moet dat geld terugbetaald worden. Dit laatste dient ook te gebeuren wanneer de uiteindelijke vaststelling negatief is.⁸⁰

Een definitieve antidumpingheffing mag worden toegepast op producten die, in de periode van negentig dagen voor de datum waarop voorlopige maatregelen werden ingesteld, voor consumptie beschikbaar waren. Hierbij dient men echter rekening te houden met een aantal voorwaarden. De eerste houdt in dat het gedumpte product in het verleden al schade heeft veroorzaakt of dat de exporteur de gevolgen kende, of op zijn minst moest gekend hebben, van de dumpingpraktijken en dat deze schade zouden veroorzaken. De andere voorwaarde houdt in dat de schade veroorzaakt wordt door enorme dumping van het product binnen een korte tijd en dat deze praktijk de definitieve antidumpingheffingen teniet doet, mits de mogelijkheid wordt geboden om opmerkingen te geven.⁸¹

---

⁷⁷ Art. 9.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 724-727.

⁷⁸ Art. 10.1-10.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 727-728.

⁷⁹ Art. 10.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁸⁰ Art. 10.4-10.5 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁸¹ Art. 10.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 28 januari 2000, WT/DS132/R, *Mexico – Corn Syrup*, para. 7.190-7.191; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 727-728.

De autoriteiten mogen maatregelen nemen die nodig zijn om antidumpingheffingen retroactief te kunnen innen, indien ze voldoende bewijs hebben dat de voornoemde voorwaarden zijn vervuld. Goederen die geïmporteerd werden voor consumptie alvorens het onderzoek werd opgestart, kunnen echter niet retroactief onderworpen zijn aan antidumpingheffingen.⁸²

Een antidumpingheffing blijft bestaan voor de periode waarin deze maatregel nodig blijkt om schadelijke dumpingpraktijken tegen te gaan. Een herziening is evenwel mogelijk. Dit kan gebeuren op initiatief van de autoriteiten wanneer een herziening gerechtvaardigd is. Daarnaast is een herziening ook mogelijk op verzoek van een belanghebbende. In deze laatste situatie is echter vereist dat de belanghebbende informatie bijbrengt die aantonen dat een herziening vereist is maar ook dient er een redelijke tijd verstreken zijn sinds het nemen van de antidumpingmaatregelen. De belanghebbenden kunnen de autoriteiten verzoeken om te controleren of de belasting noodzakelijk is om de dumpingpraktijk te compenseren, of dat de schade waarschijnlijk blijft bestaan of zal terugkomen wanneer de belasting wordt opgeheven of aangepast. Wanneer blijkt dat de geheven belasting niet langer gerechtvaardigd is, zal deze onmiddellijk beëindigd worden.⁸³

Niettegenstaande de eerste twee paragrafen van artikel 11, zal iedere definitieve antidumpingmaatregel beëindigd worden na een termijn die niet langer mag zijn dan vijf jaar vanaf het nemen van de maatregel of vanaf de herziening van de maatregel. De uitzondering op deze bepaling bestaat erin dat wanneer de autoriteiten bepalen dat de beëindiging van de maatregelen naar alle waarschijnlijkheid zullen leiden tot het verdergaan of terugkomen van de schadelijke dumpingpraktijk, dan mag deze termijn van vijf jaar overschreden worden. Het is echter onduidelijk op welke manier de autoriteiten dit onderzoek moeten voeren, aangezien artikel 11 zelf hier niets over bepaalt.⁸⁴

Ingeval de autoriteiten ervan overtuigd zijn dat er voldoende bewijs is om een antidumping-onderzoek te voeren, zullen de lidstaten van wie de producten het voorwerp van het onderzoek zijn en andere gekende belanghebbenden ingelicht worden en een openbare kennisgeving zal gedaan worden. In het artikel zelf wordt een gedetailleerde omschrijving gegeven van de informatie die de openbare kennisgeving moet bevatten.⁸⁵

---

⁸² Art. 10.7-10.8 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁸³ Art. 11.1-11.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 2 november 2005, WT/DS282/AB/R, *US – Anti-dumping measures on Oil Country tubular goods*, para. 115; Appellate Body Report, 29 november 2005, WT/DS295/AB/R, *Mexico – Anti-dumping measures on rice*, para. 314; Appellate Body Report, 30 april 2008, WT/DS344/AB/R, *US – Stainless steel (Mexico)*, para. 93; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 728-730.

⁸⁴ Art. 11.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 15 december 2003, WT/DS244/AB/R, *US – Corrosion-resistant steel sunset review*, para. 123; Appellate Body Report, 29 november 2004, WT/DS268/AB/R, *US – Oil Country tubular goods sunset reviews*, para. 323; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 730-732.

⁸⁵ Art.12.1-12.1.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Appellate Body Report, 18 oktober 2012, WT/DS414/AB/R, *China – GOES*, para. 258; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721-723.

Een openbare kennisgeving wordt gegeven van elke voorafgaande beslissing of eindbeslissing, ook al is deze bevestigend of negatief. Ook van elke beslissing om een belofte te aanvaarden zoals uiteengezet wordt in artikel 8, en van de beëindiging van dergelijke belofte, maar ook van de beëindiging van een definitieve antidumpingheffing wordt een openbare kennisgeving gedaan. Elke kennisgeving die wordt gedaan zal de bevindingen en conclusies uiteenzetten omtrent de feiten en rechtsgronden die van belang waren voor de onderzoekende autoriteiten. Deze uiteenzetting kan echter ook gebeuren in een apart rapport. De kennisgeving zal worden gedaan aan de lidstaten van wie de producten het voorwerp van het onderzoek zijn maar ook aan andere belanghebbenden indien zij gekend zijn.⁸⁶

In de kennisgeving worden de redenen uiteengezet om de voorlopige maatregelen te rechtvaardigen en zal weergegeven worden waarom de argumenten werden aanvaard of verworpen. Daarna wordt nog uiteengezet wat een dergelijke kennisgeving allemaal moet bevatten.⁸⁷

Ook wanneer wordt beslist om het onderzoek op te schorten of af te sluiten, dient er een openbare kennisgeving gedaan te worden. De gegevens die in deze kennisgeving moeten staan, worden weergegeven in artikel 12.2.2. van de *antidumping agreement*.⁸⁸

Als laatste wordt in dit artikel vermeld dat wat bepaald werd in dit artikel ook van toepassing is op het begin of vervolgediging van de beoordeling uit artikel 11 en de beslissing in artikel 10 over de retroactiviteit van antidumpingheffingen.⁸⁹

Vervolgens wordt bepaald dat elk land dat nationale wetgeving rond antidumpingmaatregelen heeft, moet voorzien in mogelijkheden om de administratieve handelingen die verband houden met de eindbeslissing, te beoordelen. Hetzelfde geldt voor de beslissingen die werden genomen onder artikel 11 van de *antidumping agreement*. Deze mogelijkheden kunnen bestaan in een justitiële, scheidsrechterlijke of administratieve procedure of in een procedure die dat doel vooropstelt.⁹⁰

Daarna wordt de procedure behandeld wanneer derde landen zijn betrokken bij het nemen van antidumpingmaatregelen. Artikel 14 stelt dat ook wanneer er een aanvraag wordt ingediend in naam van een derde land, dat deze aanvraag aan een aantal voorwaarden dient te voldoen. Deze aanvraag moet namelijk worden vergezeld van gedetailleerde informatie die aantoont dat de zogenaamde

---

⁸⁶ Art. 12.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721-723.

⁸⁷ Art. 12.2.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721-723.

⁸⁸ Art. 12.2.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721-723.

⁸⁹ Art. 12.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 721-723.

⁹⁰ Art. 13 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 723.

dumpingpraktijken schade veroorzaken aan de binnenlandse industrie in het derde land. De overheid van dat land zal alle hulp aan de autoriteiten toestaan zodat alle nodige informatie wordt verkregen.⁹¹

Tijdens het overwegen van de aanvraag zullen de effecten van de zogenaamde dumpingpraktijken in het importerende land in overweging worden genomen voor de industrie als geheel. De beslissing of al dan niet zal verder gegaan worden met de zaak, valt steeds onder de bevoegdheid van het importerende land.⁹²

Het laatste artikel dat de procedure behandelt, betreft het nemen van antidumpingmaatregelen wanneer ontwikkelingslanden zijn betrokken. Dit artikel stelt namelijk dat de ontwikkelde landen rekening moeten houden met de situatie in ontwikkelingslanden wanneer ze overwegen om antidumpingmaatregelen op te leggen. Ingeval van een aantasting van de wezenlijke belangen van het betrokken ontwikkelingsland, dient nagegaan te worden of de mogelijkheid bestaat om opbouwende oplossingen, die in de *antidumping agreement* worden uiteengezet, toe te passen.⁹³ De regeling voor ontwikkelingslanden waar exporteurs zich schuldig maken aan dumpingpraktijken heeft zijn voor- en nadelen. Deze landen worden op die manier geholpen om er weer wat bovenop te komen. Naar mijn mening is echter een meer uitgewerkte regeling nodig waarin duidelijk wordt gesteld vanaf wanneer een land beschouwd kan worden als ontwikkelingsland, in hoeverre de solidariteit wordt toegepast en vanaf wanneer een land zich solidair zou moeten opstellen.

2.3.3. Commissie voor Antidumpingpraktijken

Er bestaat een Commissie voor Antidumpingpraktijken, die bestaat uit vertegenwoordigers van elke lidstaat en minstens twee keer per jaar samenkomt of wanneer een lidstaat om een bijeenkomst verzoekt. De bevoegdheden van de Commissie worden bepaald in de *antidumping agreement* of door de lidstaten. Daarnaast hebben de lidstaten de mogelijkheid om de Commissie te raadplegen over elk onderwerp dat betrekking heeft op de *antidumping agreement*. Het Secretariaat van de Wereldhandelsorganisatie zal tevens optreden als het secretariaat van de Commissie. De Commissie heeft ook de bevoegdheid om subsidiaire organen op te richten wanneer dit nodig geacht wordt.⁹⁴

Bij het uitoefenen van haar bevoegdheden, mag de Commissie elke bron die ze gepast vindt consulteren en om informatie verzoeken. Vooraleer deze informatie wordt gevraagd binnen het rechtsgebied van een lidstaat, moet de betrokken lidstaat worden ingelicht. Bijkomend heeft men de toestemming nodig van de lidstaat en van het bedrijf dat wordt geraadpleegd.⁹⁵

---

⁹¹ Art. 14.1-14.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁹² Art. 14.3-14.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

⁹³ Art. 15 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; Panel Report, 28 juni 2002, WT/DS206/R, *US – Steel plate*, para. 7.110; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 341-342; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 737-739.

⁹⁴ Art. 16.1-16.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 342-343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 733-734.

⁹⁵ Art.16.3 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 342-343; P. VAN DEN BOSSCHE en W.

Daarnaast hebben de lidstaten de verplichting om rapporten te maken over de voorlopige en definitieve antidumpingmaatregelen die genomen werden. Deze rapporten zijn beschikbaar op het Secretariaat en daar kunnen ze onderzocht worden door andere lidstaten. Ook bestaat de verplichting voor de lidstaten om halfjaarlijks rapporten te maken over de antidumpingmaatregelen die genomen werden in de voorafgaande zes maanden.⁹⁶

Behalve wanneer anders wordt bepaald, is het *Dispute Settlement Understanding* van toepassing op raadplegingen en de beslechting van geschillen die ontstaan rond de *antidumping agreement*.⁹⁷

Van iedere lidstaat wordt verwacht dat ze zich welwillend opstellen tegenover raadplegingen betreffende de voorstelling die een andere lidstaat geeft over eender welke aangelegenheid die betrekking heeft op de *antidumping agreement* en dat ze deze voorstellingen een toereikende kans geven.⁹⁸

Wanneer een lidstaat van mening is dat een voordeel dat hen toekomt, direct of indirect, dankzij de *antidumping agreement* wordt tenietgedaan of aangetast, of dat het bereiken van een doel is verstoord door een andere lidstaat, dan mag de eerste lidstaat verzoeken om de betrokken lidstaten schriftelijk te raadplegen. Ook hier wordt verwacht van de lidstaten dat ze zich welwillend opstellen. Ingeval de gevraagde raadpleging niet heeft geleid tot een onderling akkoord en ingeval definitieve handelingen werden gesteld door de bevoegde autoriteiten van de importerende lidstaat om antidumpingheffingen op te leggen of om beloftes omtrent de prijs te aanvaarden, dan kan de lidstaat die verzocht heeft om consultaties, de zaak brengen voor het Geschillenbeslechtsorgaan. Dit is ook mogelijk wanneer voorlopige maatregelen een behoorlijke impact hebben en wanneer deze maatregelen geacht worden genomen te zijn zonder inachtneming van artikel 7.1. *antidumping agreement*.⁹⁹

Het Geschillenbeslechtsorgaan zal een beoordelingscommissie oprichten om de zaak te onderzoeken. Dit onderzoek gebeurt op basis van een geschreven verklaring van de verzoekende lidstaat waarin wordt beschreven op welke manier een gevestigd voordeel, direct of indirect, tenietgedaan of aangetast wordt, of dat het bereiken van de doelen van de *antidumping agreement*

ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 733-734.

⁹⁶ Art.16.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 342-343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 733.

⁹⁷ Art.17.1 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 342-343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 734.

⁹⁸ Art.17.2 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 734.

⁹⁹ Art.17.3-17.4 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 734.

wordt verstoord. Daarnaast worden ook feiten die beschikbaar zijn in overeenstemming met de binnenlandse procedures van de importerende lidstaat, in overweging genomen.¹⁰⁰

Tot slot bespreekt artikel 17 nog de wijze waarop vertrouwelijke informatie moet worden behandeld. Dergelijke informatie mag niet ter beschikking gesteld worden zonder formele machtiging van degene die deze informatie verschaft. Wanneer vertrouwelijke informatie wordt gevraagd door de beoordelingscommissie die niet kan worden vrijgegeven, dient er een niet-vertrouwelijke samenvatting van de informatie te worden gegeven.¹⁰¹

2.4. Evaluatie

In dit onderdeel zal de *Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade* onderworpen worden aan een kritische beoordeling. Dit zal gebeuren aan de hand van een aantal criteria die zullen worden afgetoetst. Op deze manier zal duidelijk worden op welke vlakken er nog verbetering kan aangebracht worden en waar de huidige regeling tegemoet komt aan het vooropgestelde doel van de Wereldhandelsorganisatie.

De *antidumping agreement* kan gezien worden als een middel om de doelstelling van de Wereldhandelsorganisatie, zijnde een vrije markt creëren in de mate dat dit geen ongewenste neveneffecten met zich meebrengt, economische ontwikkeling en vooruitgang van het menselijk welzijn, te bereiken. Het is duidelijk dat de regeling van de Wereldhandelsorganisatie rond antidumpingmaatregelen de vrije markt niet bevordert in het opzicht dat de exporteurs niet volledig vrij zijn bij het bepalen van de prijs die ze vragen op buitenlandse markten. Er kan echter besloten worden dat de regeling ongewenste neveneffecten van de vrije handel binnen de perken probeert te houden en dus dat de *antidumping agreement* op die manier bijdraagt aan het vooropgestelde doel. Daarnaast kan de regeling de economische ontwikkeling in de importerende lidstaten bevorderen doordat een meer eerlijke concurrentie mogelijk is, wat dan weer tot gevolg heeft dat het menselijk welzijn verbetert.

Vervolgens kan worden gesteld dat de *antidumping agreement* enorm gedetailleerd is. De begrippen worden op een uitgebreide wijze uitgelegd zodat hierover geen twijfel kan bestaan en ook de berekeningswijzen die van toepassing zijn, worden tot in de details uitgewerkt. Doordat alles op een gedetailleerde wijze is uitgelegd, worden interpretatieproblemen in de kiem gesmoord, wat alleszins voordelig is voor een eenvormige toepassing van de regeling. Een mogelijk nadeel dat een gedetailleerde regeling eventueel met zich meebrengt is dat bepaalde situaties niet onder het toepassingsgebied van de regeling vallen, hoewel dit voor die situaties bevorderlijk zou zijn. Een ander nadeel waar eventueel sprake van kan zijn is dat de regels niet op een begrijpelijke wijze

---

¹⁰⁰ Art.17.5-17.6 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; S. LESTER en B. MERCURIO (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 517-518; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 343; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 734-735.

¹⁰¹ Art. 17.7 Agreement on Implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>; M. TREBILCOCK, R. HOWSE en A. ELIASON, *The regulation of international trade*, Londen, Routledge, 2013, 343-344; P. VAN DEN BOSSCHE en W. ZDOUC, *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 737.

worden uitgelegd door deze hoeveelheid aan details. Dit brengt dan toch interpretatieproblemen met zich mee.

Een specifiek punt van kritiek dat hierbij ook gegeven kan worden is dat sommige begrippen worden uitgelegd en andere niet. Wat onder "dumping" moet worden begrepen, wordt uitvoerig omschreven, net zoals "binnenlandse industrie". Een definitie voorlopige maatregelen, waarvan sprake is in artikel 7, wordt echter niet gegeven. Enkel de situaties waarin voorlopige maatregelen kunnen worden genomen, worden opgesomd. Daarnaast bestaat er een opsomming wat dergelijke maatregelen kunnen inhouden maar er worden geen specifieke voorwaarden naar voor geschoven waaraan voorlopige maatregelen moeten voldoen en dus zal een eenvormige toepassing van voorlopige maatregelen een struikelblok blijven.

De *antidumping agreement* is over het algemeen zeer duidelijk. Wanneer bijvoorbeeld de productiekosten moeten berekend worden om te kunnen bepalen of er sprake is van een dumpingpraktijk, dan wordt uiteengezet wat er onder productiekosten moet worden begrepen. Soms blijft de *antidumping agreement* daarentegen echter wat vaag. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het feit dat algemene kosten een onderdeel zijn van de productiekosten, zoals bepaald wordt in artikel 2.2.2. Dit begrip is wel nog voor interpretatie vatbaar. Ook bijvoorbeeld het begrip "administratieve kosten" kan mogelijks in de lidstaten op een verschillende wijze wordt geïnterpreteerd.

Doordat de regeling van de Wereldhandelsorganisatie zo gedetailleerd is uitgewerkt en over het algemeen duidelijk is, kan worden besloten dat de rechtszekerheid wordt bevorderd, net zoals de voorspelbaarheid van de regeling. De lidstaten kunnen zelf afoetsen of er sprake is van dumpingpraktijken en welke maatregelen ze hiertegen kunnen gebruiken. Wanneer een lidstaat afoetst of haar export een dumpingpraktijk uitmaakt, dan kan hier al remediërend gewerkt worden teneinde antidumpingmaatregelen van de importerende lidstaat te vermijden.

De *antidumping agreement* lijkt het beginsel van de redelijkheid te waarborgen. Slechts wanneer dumpingpraktijken zijn vastgesteld, mogen hiertegen antidumpingmaatregelen genomen worden. Bij het bepalen van deze maatregelen, dient rekening gehouden te worden met de dumpingmarge. Het is niet onredelijk dat producenten gedwongen worden om hun producten op een buitenlandse markt tegen dezelfde prijs te verkopen die geldt op de binnenlandse markt. Op die manier wordt ook gegarandeerd dat de concurrentie waarmee de producenten van de importerende lidstaat geconfronteerd worden, eerlijk blijft. Hieraan kan gelinkt worden dat de *antidumping agreement* noodzakelijk is voor het bevorderen van de eerlijke concurrentie bij internationale handel.

De procedure wordt op een zeer heldere wijze omschreven. Het doorlopen van de hele procedure lijkt binnen een redelijke termijn te kunnen gebeuren. Daarnaast bestaat er een mechanisme waarbij alle belanghebbenden de kans hebben om hun verhaal uiteen te zetten. Er zijn ook enkele punten van kritiek mogelijk. Ten eerste lijkt de procedure op sommige vlakken niet redelijk te zijn voor de lidstaat die de aanvraag heeft ingediend. Het is aan hen om bewijs te leveren van de dumpingpraktijken, de schade en het oorzakelijk verband tussen beide, maar nergens wordt de exporterende lidstaat verplicht mee te werken zodat al het bewijs verzameld kan worden. Daarnaast kan gesteld worden dat het gaat om een procedure die veel kosten met zich meebrengt. Hierbij kan

gedacht worden aan de kosten die nodig zijn om de dumpingpraktijk en de schade die hieruit voortvloeit te bewijzen, wat ook weer nadelig is voor de lidstaat die het verzoek indient.

Hoofdstuk 3. Antidumpingmaatregelen in de Europese Unie

In dit hoofdstuk zal de regeling omtrent antidumpingmaatregelen van de Europese Unie worden besproken, waarbij de nadruk zal liggen op de modernisering van het Communautair Douanewetboek (hierna: CDW). Om te beginnen zal eerst de context waarbinnen we het CDW moeten plaatsen kort weergegeven worden. Vervolgens wordt de regelgeving zelf uitvoerig besproken waarbij steeds getracht zal worden het verband weer te geven tussen de oude en de nieuwe regels. Hierbij wordt ook de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie betrokken, zodat de toepassing van de regelgeving in de praktijk duidelijk wordt.

3.1. Algemeen

Een eerste punt dat besproken moet worden om het Douanewetboek van de Unie en zijn voorgangers te begrijpen, is wat het bestaan van een douane-unie precies inhoudt. Er wordt gesproken van een douane-unie wanneer aan twee voorwaarden is voldaan. Ten eerste is vereist dat er tussen de lidstaten van de unie een verbod bestaat van in- en uitvoerrechten en van alle soorten heffingen van gelijke werking. Daarnaast is er ook een verbod op kwantitatieve beperkingen in het goederenverkeer.¹⁰² Ten tweede bestaat er gemeenschappelijk douanewetgeving.¹⁰³ Aangezien de Europese Unie deze kenmerken bezit, kan gesteld worden dat deze Unie een douane-unie is. Er bestaat namelijk een verbod tussen de lidstaten om het goederenverkeer te beperken door middel van allerhande heffingen of kwantitatieve restricties. Daarnaast kan gesteld worden dat de Europese Unie een gemeenschappelijke douanewetgeving toepast, waarin een gemeenschappelijk douanetarief wordt gebruikt. Hier kan verwezen worden naar de evolutie die het Communautair Douanewetboek tot nu toe heeft doorgemaakt.¹⁰⁴

Doordat de Europese Unie een douane-unie is, is het mogelijk om een gemeenschappelijke handelspolitiek te voeren, wat een exclusieve bevoegdheid is van de Europese Unie.¹⁰⁵ Een gemeenschappelijke handelspolitiek biedt verschillende voordelen aan de douane-unie. Zo kunnen bevoorrechte handelsrelaties met bepaalde landen worden onderhouden. Daarnaast kan de gemeenschappelijke handelspolitiek gebruikt worden om de goederen van de Europese producenten te promoten. Een laatste voordeel houdt in dat de handelspolitiek zo ontworpen kan worden, zodat goederen van buiten de douane-unie geen schade kunnen toebrengen aan de Europese markt. Dit

---

¹⁰² Art. 30 Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, 13 december 2007, *Pb.L.* 26 oktober 2012, 1; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 1-4; M. CORNETTE (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 6; A. TIBERGHIE, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1554.

¹⁰³ K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 1-4; M. CORNETTE (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 6; N. MOUSSIS, *Access to the European Union – Law, economics, policies*, 2015, Intersentia, Antwerpen, 108; A. TIBERGHIE, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1554; I., VAN BAEL, J.-F., BELLIS, *EU anti-dumping and other trade defence instruments*, Alphen aan den Rijn, Kluwer Law International, 2011, 19.

¹⁰⁴ Art. 28 Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, 13 december 2007, *Pb.L.* 26 oktober 2012, 1; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 1-4; M. CORNETTE (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 6; A. TIBERGHIE, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1554-1555; J.-P. WINANCY, *Droit fiscal européen et international*, Waterloo, Kluwer, 2009, 912.

¹⁰⁵ HvJ gevoegde zaken 37/73 en 38/73, *Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders v. nv Indiamex*, *Jur.* 1973, I, 01609.

laatste aspect wordt onder andere verwezenlijkt door antidumpingheffingen op te leggen indien ingevoerde goederen uit derde landen tegen een te lage prijs worden verkocht in de Europese Unie.¹⁰⁶

Om de context rond het Douanewetboek van de Unie verder te verduidelijken, is het daarnaast van belang om de evolutie van het Communautair Douanewetboek naar het Douanewetboek van de Unie te schetsen. Het CDW werd door middel van Verordening 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek¹⁰⁷, in het leven geroepen. Deze Verordening trad op 1 januari 1994 in werking en voerde eenvormige Europese regels in omtrent douane.¹⁰⁸ Nadien is het CDW verschillende malen gewijzigd, onder meer om de gehele regelgeving te vereenvoudigen en gemakkelijker toepasbaar te maken.¹⁰⁹ Daarnaast werd ook de Verordening nr. 2454/923 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van nadere bepalingen ter uitvoering van eerstgenoemde Verordening gepubliceerd. Deze verordening kreeg de naam Communautair Toepassingswetboek en zorgde ervoor dat het Communautair Douanewetboek in de praktijk uitwerking kreeg.¹¹⁰

In november 2005 werd het voorstel naar voor geschoven om het CDW te moderniseren, wat resulteerde in een hervorming van het CDW tot het Gemoderniseerd Communautair Douanewetboek op 23 april 2008, dat teruggevonden kan worden in Verordening 450/2008¹¹¹. Uit de artikelen 187 en 188 van dit wetboek blijkt dat een gefaseerde inwerkingtreding werd nagestreefd. Sommige bepalingen traden al op 24 juni 2008 in werking, in tegenstelling tot andere bepalingen, die ten laatste op 24 juni 2013 in werking moesten treden. Omdat dit nog niet haalbaar was, werd dit Gemoderniseerd Communautair Douanewetboek dan uiteindelijk vervangen door het Douanewetboek van de Unie (hierna: UDW) om de regelgeving in overeenstemming te brengen met het Verdrag van Lissabon en om nog enkele wijzigingen door te voeren. Het UDW kan teruggevonden worden in Verordening 952/2013¹¹², maar het is voorlopig nog onduidelijk op welke datum dat dit wetboek van toepassing zal zijn aangezien nog steeds geen toepassingswetboek is verschenen.¹¹³

Naast de regelgeving van het Douanewetboek van de Unie, bestaat ook Verordening 1225/2009 van 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap.¹¹⁴ Deze verordening vloeit voort uit de initiële Verordening 459/68 van 5 april 1968 betreffende beschermende maatregelen tegen de toepassing

---

¹⁰⁶ M. CORNETTE (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 7; A. TIBERGHEN, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1555-1556.

¹⁰⁷ Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1.

¹⁰⁸ M. CORNETTE (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 75-76.

¹⁰⁹ X, Bepalingen ter uitvoering van het Communautair Douanewetboek, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?qid=1431261218605&uri=URISERV:111010b>.

¹¹⁰ Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 14; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 1.8-1.9.

¹¹¹ Verord. Europees Parlement en Raad nr. 450/2008, 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek), *Pb.L.* 4 juni 2008, afl. 145, 1.

¹¹² Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹¹³ A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 9; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 14; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 1.9-1.12.

¹¹⁴ Verord. Raad nr. 1225/2009, 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, *Pb.L.* 22 december 2009, afl. 343, 51.

van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap¹¹⁵, en is gebaseerd op de regelgeving die werd ontwikkeld in de GATT Anti-Dumping Code, die in het tweede hoofdstuk van deze masterscriptie werd besproken.¹¹⁶

3.2. Hervorming

3.2.1. Doelstelling

De Europese Unie streeft er in het algemeen naar om een interne markt te verwezenlijken. Om dit doel te bereiken worden verschillende middelen gebruikt, waaronder de toepassing van het douanerecht. De Europese Unie heeft namelijk de bevoegdheid om regels in verband met grensoverschrijdend goederenverkeer in te voeren waardoor een interne markt kan ontstaan.¹¹⁷

De voornaamste doelstelling die aan de basis lag bij de invoering van het Douanewetboek van de Unie, is om de bestaande regelgeving te moderniseren en te vereenvoudigen. Hiervan zullen voornamelijk de douane en het bedrijfsleven voordelen van ondervinden. De vereenvoudiging van de wetgeving werkt namelijk kostenbesparend voor de Europese bedrijven en zal daarnaast de efficiëntie, transparantie en het vertrouwen van het publiek op een positieve manier beïnvloeden.¹¹⁸

Andere redenen om het Communautair Douanewetboek te vernieuwen waren onder andere dat de douanewetgeving in overeenstemming moest worden gebracht met de normen voor interoperabele IT-systemen en dat de nog resterende belemmeringen voor een volledig geïntegreerd douanegebied werden verwijderd. De Europese regelgeving omtrent douane is dus een belangrijk instrument om de vrije handel binnen de Europese Unie te garanderen.¹¹⁹

Om de vooropgestelde doelen te bereiken, worden onder meer nationale bevoegdheden beperkt. Indien de lidstaten nog steeds bevoegdheden behouden omtrent douane, bestaat namelijk het risico dat de regelgeving op een niet-eenvormige wijze zal worden geïnterpreteerd en dit staat haaks op de doelen die gesteld werden.¹²⁰

Het gemoderniseerd Communautair Douanewetboek werd, ondanks het feit dat de inwerkingtreding nog niet had plaatsgevonden, gewijzigd omdat het praktisch onhaalbaar was om de elektronische systemen te ontwikkelen en te definiëren. Dit bracht enorme investeringen met zich mee en legde een grote last op aan de bedrijfswereld. Daarnaast drong een wijziging zich op om het gemoderniseerd Communautair Douanewetboek in overeenstemming te brengen met het Verdrag

---

¹¹⁵ Verord. Raad nr. 459/68, 5 april 1968 betreffende beschermende maatregelen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van premies of subsidies door landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap, *Pb.L.* 17 april 1968, afl. 93, 1.

¹¹⁶ I., VAN BAEL, J.-F., BELLIS, *EU anti-dumping and other trade defence instruments*, Alphen aan den Rijn, Kluwer Law International, 2011, 20.

¹¹⁷ A. TIBERGHEN, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1554.

¹¹⁸ COM(2007) 2005/0246 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement betreffende het gemeenschappelijk standpunt van de Raad over de aanneming van een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek), 2.

¹¹⁹ COM(2007) 2005/0246 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement betreffende het gemeenschappelijk standpunt van de Raad over de aanneming van een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek), 2; A. TIBERGHEN, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1557-1558.

¹²⁰ COM(2007) 2005/0246 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement betreffende het gemeenschappelijk standpunt van de Raad over de aanneming van een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek), 5-6.

van Lissabon, dat ondertussen in werking was getreden. Ten slotte werkte het feit dat sommige bepalingen moeilijk te implementeren waren ook de wijziging in de hand.¹²¹

3.2.2. Regeling

3.2.2.1. Algemene bepalingen

A. Toepassingsgebied

In principe is het Douanewetboek van de Unie is van toepassing op het hele douanegebied van de Unie. Zoals bij het Communautair Douanewetboek het geval was, bestaat dit gebied uit de grondgebieden van de verschillende lidstaten, de territoriale wateren, de binnenwateren en het luchtruim van deze landen. In uitzonderlijke gevallen wordt dit gebied nog uitgebreid.¹²²

B. Missie van de douane

Vervolgens wordt bepaald dat de douaneautoriteiten onder andere dienen bij te dragen aan een eerlijke en open handel, de uitvoering van de externe aspecten van de interne markt en van het gemeenschappelijk handelsbeleid. Om dit te kunnen verwezenlijken zijn de douaneautoriteiten bevoegd om maatregelen te nemen om de financiële belangen van de Unie en haar lidstaten te beschermen en om de Unie te beschermen tegen oneerlijke en illegale handel.¹²³

C. Definities

Daarna worden verschillende begrippen verduidelijkt in artikel 5 UDW en in artikel 4 CDW.¹²⁴

D. Rechten en plichten van personen in het kader van de douanewetgeving

De in het douanegebied van de Unie gevestigde marktdeelnemers zijn verplicht zich te laten registreren bij de bevoegde douaneautoriteiten. In bepaalde gevallen geldt deze verplichting ook voor marktdeelnemers die buiten het douanegebied van de Unie gevestigd zijn.¹²⁵

De personen die betrokken zijn bij het vervullen van douaneformaliteiten of douanecontroles, zijn verplicht inlichtingen te verstrekken aan de douaneautoriteiten. Deze personen kunnen aansprakelijk gesteld worden indien er problemen rijzen met betrekking tot de juistheid, de echtheid en de volledigheid van de verstrekte inlichtingen. Het is daarnaast ook mogelijk dat de douaneautoriteiten en marktdeelnemers ook niet-verplichte informatie uitwisselen. Dit kan namelijk een betere wederzijdse samenwerking in de hand werken. Tenzij de partijen anders overeenkomen, is deze informatie vertrouwelijk en wordt hier op een gepaste wijze mee omgegaan. In principe vallen de

---

¹²¹ COM(2012) 2012/0027 Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, 2-3.

¹²² Art. 1 en 4 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 3 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *PB.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 10-11; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 9-10; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 6-8; N. MOUSSIS, *Access to the European Union – Law, economics, policies*, 2015, Intersentia, Antwerpen, 108; A. TIBERGHIE, *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 1557-1558.

¹²³ Art. 3 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹²⁴ Art. 5 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 4 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *PB.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1.

¹²⁵ Art. 9-10 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

inlichtingen van vertrouwelijke aard onder het beroepsgeheim maar op deze regel bestaan enkele uitzonderingen.¹²⁶

E. Geautoriseerde marktdeelnemer

De status van geautoriseerde marktdeelnemer, in het Communautair Douanewetboek de AEO-status genoemd, werd ingevoerd zodat de samenwerking tussen de marktdeelnemers en de douaneautoriteiten vereenvoudigd en versneld zou worden. De marktdeelnemer met een dergelijke AEO-status wordt als betrouwbaar beschouwd bij handelstransacties. Daarnaast kan hij een voordelige behandeling krijgen bij veiligheidsgerelateerde douanecontroles en kan hij beroep doen op vereenvoudigingen op het vlak van douanetransacties.¹²⁷

Om de AEO-status te verkrijgen, moet de aanvrager activiteiten uitoefenen in verband met de douanewetgeving en moet hij in beginsel gevestigd zijn in het douanegebied van de Gemeenschap. Daarnaast is onder andere vereist dat de marktdeelnemer een passende staat van dienst heeft op het gebied van naleving van douanevereisten en moeten er passende veiligheidsnormen zijn.¹²⁸

Onder het Communautair Douanewetboek bestaan drie mogelijke soorten AEO-status. Het AEO-certificaat douanevereenvoudigingen kan afgegeven worden aan de marktdeelnemers die willen genieten van vereenvoudigingen, bijvoorbeeld voorrang bij controles. Daarnaast kan gebruik gemaakt worden van het AEO-certificaat veiligheid waardoor de marktdeelnemer een voordelige behandeling geniet met betrekking tot de veiligheid bij de binnenkomst of het verlaten van goederen uit het douanegebied. Tot slot bestaat ook een combinatie van beide certificaten, namelijk het AEO-certificaat douanevereenvoudigingen/veiligheid voor marktdeelnemers.¹²⁹

De status van geautoriseerde marktdeelnemer kan in bepaalde situaties geschorst of ingetrokken worden, bijvoorbeeld wanneer blijkt dat de gestelde voorwaarden om een AEO-certificaat te verkrijgen niet werden nageleefd of indien de vereiste maatregelen om een specifieke situatie te regulariseren niet binnen de gestelde termijn werden genomen.¹³⁰

De status van geautoriseerde marktdeelnemer werd met de invoering van het Douanewetboek van de Unie vereenvoudigd. Deze status kan worden aangevraagd indien een marktdeelnemer voldoet

---

¹²⁶ Art. 12-15 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹²⁷ Art. 1 en 12 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 110; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 8-9.

¹²⁸ Art. 5bis, lid 2 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 1 en 12 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 111-116; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 9-11.

¹²⁹ Art. 14bis, lid 1 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 110-112.

¹³⁰ Art. 14ter, lid 1 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 121-122; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 17-18.

aan de criteria uit artikel 39 UDW. Zo mag hij onder meer geen zware misdrijven gepleegd hebben met betrekking tot zijn economische activiteit en dient hij over financiële solvabiliteit te beschikken. De douaneautoriteiten zijn er in beginsel toe gehouden de status van geautoriseerde marktdeelnemer te erkennen, onder voorbehoud van de artikelen 39 tot en met 41 UDW. Het toekennen van deze status onderwerpt de marktdeelnemer aan douanetoezicht maar houdt ook twee soorten vergunningen in. Dankzij de vergunning voor douanevereenvoudigingen kan de marktdeelnemer genieten van bepaalde vereenvoudigingen. De vergunning zorgt voor faciliteiten met betrekking tot de veiligheid. Daarnaast genieten de geautoriseerde marktdeelnemers ook een gunstigere behandeling met betrekking tot douanecontroles. Het is ook mogelijk dat de douaneautoriteiten, op basis van het wederkerigheidsbeginsel, voordelen verlenen aan personen die buiten het douanegebied van de Unie gevestigd zijn, indien zij aan de gestelde voorwaarden voldoen.¹³¹

Met de nieuwe regeling voor de status van geautoriseerde marktdeelnemer, wordt tegemoetgekomen aan de doelstellingen die voorop werden gesteld bij de invoering van het Douanewetboek van de Unie. Het toekennen van de status van geautoriseerde marktdeelnemer houdt nu automatisch de dubbele vergunning in, zonder dat een keuze moet gemaakt worden tussen de verschillende mogelijkheden, zoals het geval was onder het Communautair Douanewetboek. Dit lijkt in ieder geval eenvoudiger voor de marktdeelnemers die een dergelijke status willen genieten.

F. Douanevertegenwoordiger

Zowel bij toepassing van de oude regelgeving als bij de nieuwe, kan ten allen tijde gebruik gemaakt worden van een douanevertegenwoordiger. Deze vertegenwoordiging is direct of indirect en hiervoor dient een verklaring afgelegd te worden waarin duidelijk wordt gesteld dat het om vertegenwoordiging gaat, die direct of indirect is. De douanevertegenwoordiger moet echter wel gevestigd zijn in het douanegebied van de Unie en daarnaast mogen de lidstaten nog bijkomende voorwaarden opleggen.¹³²

G. Beschikkingen betreffende de toepassing van de douanewetgeving

Indien twijfel bestaat over de toepassing van de douanewetgeving kan een beschikking betreffende de toepassing van de douanewetgeving aangevraagd worden. Hiertoe dienen alle nodige inlichtingen te worden overhandigd door de persoon die de aanvraag indient. Wanneer de aanvraag voldoet aan de voorwaarden, wordt een beschikking in beginsel verleend binnen een termijn van 120 dagen. Deze termijn kan echter in bepaalde gevallen verlengd worden. De beschikking is in principe onbeperkt geldig, behalve wanneer anders is bepaald in de douanewetgeving, en geldt in het hele douanegebied van de Unie, tenzij dit wordt beperkt.¹³³

Een beschikking kan worden nietig verklaard wanneer deze in strijd is met de douanewetgeving. Daarnaast is ook een herziening of schorsing mogelijk. Dit geldt ook voor gunstige beschikkingen maar hiervoor is vereist dat aan een aantal cumulatieve voorwaarden is voldaan. De beschikking

---

¹³¹ Art. 38-39 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹³² Art. 18-21 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 5 en 64 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 7.1-7.2.

¹³³ Art. 22 en 26 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269.

moet namelijk gebaseerd zijn op onjuiste of onvolledige gegevens, de houder van de beschikking wist hiervan of had dit redelijkerwijze moeten weten en een andere beschikking zou zijn gegeven indien de juiste gegevens waren overhandigd. De nieuwe beschikking wordt dan van kracht op de datum van de oorspronkelijke beschikking, tenzij een andere datum werd vastgesteld.¹³⁴

Een beschikking kan ook worden ingetrokken of gewijzigd indien niet meer voldaan is aan de gestelde voorwaarden of indien de houder van de beschikking dit wenst. Wanneer de beschikking geldt ten aanzien van meerdere personen, dan is een intrekking of wijziging mogelijk ten aanzien van één van hen indien hij zijn verplichtingen niet nakomt.¹³⁵

Degenen die rechtstreeks en individueel geraakt worden door de genomen beschikking kunnen hiertegen een beroep instellen in de lidstaat waarvan de douaneautoriteiten de beschikking hebben verleend of waar de aanvraag werd ingediend. Dit beroep bestaat uit ten minste twee fasen. In de eerste fase is het beroep hangende bij de douaneautoriteiten, een rechterlijke instantie of een andere instantie die werd aangewezen door de lidstaten. De volgende fase speelt zich af voor een hogere instantie. Dit kan een rechterlijke instantie zijn, maar ook een gelijkwaardige gespecialiseerde instantie.¹³⁶

Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking, behalve wanneer de douaneautoriteiten gegronde redenen hebben om aan te nemen dat de douanewetgeving geschonden wordt of dat onherstelbare schade zich dreigt voor te doen.¹³⁷

De bepalingen met betrekking tot het instellen van beroep zijn niet van toepassing indien het beroep de nietigverklaring, intrekking of wijziging van een beslissing van een rechterlijke instantie of een als rechterlijke instantie optredende douaneautoriteit betreft.¹³⁸

Het is interessant voor de marktdeelnemers om een beschikking betreffende de toepassing van de douanewetgeving aan te vragen aangezien dit kostenbesparend kan zijn omdat nu geen, of in ieder geval minder, kosten moeten worden besteed om uit te zoeken op welke manier de douanewetgeving geïnterpreteerd moet worden. Veel marktdeelnemers zullen dan ook appreciëren dat deze mogelijkheid voor hen bestaat.

H. Beschikkingen betreffende bindende inlichtingen

Onder de beschikkingen betreffende bindende inlichtingen vallen de bindende tariefinlichtingen en de bindende oorsprongsinlichtingen. Bij toepassing van beide douanewetboeken, is het mogelijk om een aanvraag voor bindende tariefinlichtingen in te dienen, met alle vereiste gegevens en bescheiden, zodat de douaneautoriteiten een besluit kunnen nemen. Deze beschikkingen zijn bindend voor douaneautoriteiten en de houder van de beschikking, maar gelden slechts met betrekking tot de goederen waarvoor de nodige douaneformaliteiten werden vervuld. Een beschikking betreffende

---

¹³⁴ Art. 23 en 27 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹³⁵ Art. 28 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹³⁶ Art. 44 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹³⁷ Art. 45 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹³⁸ Art. 43 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

bindende inlichtingen geldt onder het Douanewetboek van de Unie in beginsel voor een periode van drie jaar, terwijl dit onder het Communautair Douanewetboek een periode van zes jaar bedraagt. De beschikking kan worden nietig verklaard of worden ingetrokken, indien de beschikking is gebaseerd op onjuist of onvolledige gegevens. Een wijziging is daarentegen niet mogelijk. De bindende tariefinlichtingen onder het Communautair Douanewetboek kunnen ook hun geldigheid verliezen, bijvoorbeeld wanneer deze inlichting niet meer verenigbaar is met een arrest van het Hof van Justitie.¹³⁹ Dit werd bevestigd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest *Timmermans Transport & Logistics BV en Hoogenboom Production Ltd.*¹⁴⁰

Daarnaast heeft het Hof van Justitie in het arrest *Schenker* beslist dat een verzoek om een bindende tariefinlichting betrekking mag hebben op verschillende goederen, mits zij tot één soort goederen behoren. Enkel goederen die soortgelijke eigenschappen hebben en waarvan de verschillen irrelevant zijn voor hun tariefindeling, kunnen worden geacht tot één soort goederen in de zin van die bepaling te horen.¹⁴¹

In onder andere het arrest *SmithKline Beecham* verduidelijkte het Hof ook dat voor het bepalen van de tariefindeling van goederen moet worden gezocht naar objectieve kenmerken en eigenschappen van de betrokken goederen omdat dit de rechtszekerheid en de mogelijkheid van een gemakkelijke controle ten goede komt.¹⁴² Deze beslissing moet toegejuicht worden aangezien op die manier de voorspelbaarheid voor alle actoren wordt vergroot. Kopers en verkopers weten duidelijker waar ze aan toe zijn en dit werkt de groei van de economie in de hand wat de douane-unie weer ten goede komt. Daarnaast werd in dit arrest beslist dat wanneer een onjuiste bindende tariefinlichting werd gegeven, de nationale rechter de nodige maatregelen dient te treffen voor de nietigverklaring van deze tariefinlichting.¹⁴³

In verband met de bindende tariefinlichtingen werd bijkomend ook beslist dat het niet mogelijk is dat een aangever gebruik maakt van een bindende tariefinlichting die geldt voor een gelieerde vennootschap, ook al heeft hij in eigen naam en voor eigen rekening de aangiften gedaan.¹⁴⁴ Het is een goede zaak dat de bindende tariefinlichtingen strikt worden toegepast. Dit zorgt namelijk ook voor voorspelbaarheid aangezien door een strikte toepassing iedere marktdeelnemer duidelijk weet waar hij aan toe is.

---

¹³⁹ Art. 33-34 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 6, lid 1, art. 8 en 12 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 6, lid 1 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 24-28; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 42-46.

¹⁴⁰ HvJ gevoegde zaken 133/02 en 134/02, *Timmermans Transport & Logistics BV v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Roosendaal en Hoogenboom Production Ltd. v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam*, *Jur.* 2004, I, 01125, para. 18 en 21.

¹⁴¹ HvJ 199/09, *Schenker SIA v. Valstsienemudienests*, *Jur.* 2010, I, 12311, para. 24.

¹⁴² HvJ 175/82, *Hans Dinter GmbH v. Hauptzollamt Köln-Deutz*, *Jur.* 1983, I, 00969, para. 10; HvJ 459/93, *Hauptzollamt Hamburg – St. Annen v. Thyssen Haniel Logistic*, *Jur.* 1995, I, 01381, para. 8; HvJ gevoegde zaken 106/94 en 139/94, *Colin en Dupré*, *Jur.* 1995, I, 04759, para. 22; HvJ 206/03, *Commissioners of Customs & Excise v. SmithKline Beecham plc*, *Jur.* 2005, I, 00415, para. 30.

¹⁴³ HvJ 206/03, *Commissioners of Customs & Excise v. SmithKline Beecham plc*, *Jur.* 2005, I, 00415, para. 57.

¹⁴⁴ HvJ 153/10, *Staatssecretaris van Financiën v. Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, *Jur.* 2011, I, 02775, para. 23-35.

Daarnaast is het dus ook mogelijk om een bindende oorsprongsinlichting aan te vragen. Dit schriftelijk verzoek wordt onder het Communautair Douanewetboek ingediend wanneer de aangever of een handelaar twijfelt over de oorsprong van de goederen. Deze inlichting is bindend voor de douaneautoriteiten en geldt voor de goederen die worden aangegeven nadat de oorsprongsinlichting werd verstrekt. Indien de bindende oorsprongsinlichting is gebaseerd op onjuist of onvolledige gegevens, dan wordt deze inlichting met terugwerkende kracht ingetrokken. Ook hier bestaat er een verschil met betrekking tot de geldingsduur. In het Communautair Douanewetboek geldt de bindende oorsprongsinlichting voor een periode van zes jaar, terwijl dit in het Douanewetboek van de Unie ingekort wordt tot een termijn van drie jaar. Ook de bindende oorsprongsinlichting kan haar geldigheid verliezen wanneer onder andere niet langer is voldaan aan de voorwaarden voorzien in de bindende oorsprongsinlichting.¹⁴⁵

I. Sancties in geval de douanewetgeving geschonden wordt

Iedere lidstaat bepaalt zelf de sancties ingeval van een schending van de douanewetgeving. Een eenvormig sanctiemechanisme is dus niet mogelijk maar de lidstaten moeten wel het algemene principe in acht nemen dat de sancties effectief, proportioneel en afschrikkend moeten zijn. Wanneer lidstaten opteren voor bestuurlijke sancties, geeft het UDW een aantal voorbeelden.¹⁴⁶

Het sanctiemechanisme is dus nog voor verbetering vatbaar om de doelstellingen van de hervorming te verwezenlijken. Ook hier zou een eenvormig sanctiemechanisme zorgen voor voorspelbaarheid, rechtszekerheid en dergelijke. Het ontwikkelen van eenvormige internationaal privaatrechtelijke regels zou al een goede start zijn. In dat geval zou er al meer duidelijkheid zijn over de bevoegde rechter en het toe te passen recht.

J. Goederencontroles

Bij de goederencontroles beschikken de douaneautoriteiten over een ruim arsenaal aan controlemaatregelen. Elke controlemaatregel die geacht wordt nodig te zijn, kan genomen worden. Voorbeelden van deze maatregelen zijn de controle van vervoermiddelen en van de echtheid en geldigheid van documenten. Een beperking op het gebruik van deze controlemaatregelen is dat de controles hoofdzakelijk gebaseerd moeten zijn op een risicoanalyse.¹⁴⁷ Deze controlemaatregelen kunnen uitgevoerd worden bij onder andere de houder van de goederen en elke persoon die beroepshalve direct of indirect bij de transacties is betrokken.¹⁴⁸

Risicobeheer gebeurt aan de hand van verzamelde gegevens en informatie over de betrokken goederen. Hierdoor is het mogelijk om een risicoanalyse op te maken waar de verschillende niveaus van risico, verbonden aan deze goederen, worden onderscheiden zodat bepaald kan worden of bijzondere douanecontroles zullen worden uitgevoerd. De informatie die wordt verkregen uit het

---

¹⁴⁵ Art. 11-12 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 3.33-3.34; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 62-66.

¹⁴⁶ Art. 42 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁴⁷ Art. 46, lid 1-2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁴⁸ Art. 48 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

risicobeheer en de risicoanalyse wordt meegedeeld aan de douaneautoriteiten van de verschillende lidstaten waardoor gemeenschappelijke risicocriteria en –normen, controlemaatregelen en prioritaire controlegebieden kunnen worden vastgesteld. Op deze wisselwerking worden de douanecontroles gebaseerd.¹⁴⁹ Doordat de douaneautoriteiten over de verschillende lidstaten deze informatie met elkaar uitwisselen, is het gemakkelijker om deze gemeenschappelijke risicocriteria en –normen op te stellen. Op deze manier groeien de normen van de verschillende lidstaten vanzelf naar elkaar toe en worden geen normen en criteria opgelegd waar de douaneautoriteiten zelf niet achter staan. Dit maakt het dan weer bevorderlijk om de gevormde normen en criteria toe te passen, wat ook weer een positief effect is van de hervorming van de douaneregelgeving.

Ingeval andere controles vereist zijn, wordt geprobeerd nauw samen te werken met andere autoriteiten en als dit mogelijk is, worden de douanecontrole en de andere controles op dezelfde plaats en hetzelfde tijdstip uitgevoerd. De douaneautoriteiten coördineren deze samenwerking. Daarnaast kunnen alle bevoegde autoriteiten met elkaar en met de Commissie voor de risicobeperking en fraudebestrijding gegevens uitwisselen.¹⁵⁰

Met betrekking tot heffingen en kosten wordt bepaald dat geen heffingen opgelegd kunnen worden voor het verrichten van douanecontroles maar ook hier bestaan er uitzonderingen, bijvoorbeeld wanneer uitzonderlijke controlemaatregelen vereist zijn.¹⁵¹

3.2.2.2. Het binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de Unie

A. Aankomst van de goederen

Wanneer goederen het douanegebied van de Unie worden binnengebracht, wat gebeurt door een loutere overschrijding van de grens¹⁵², dienen zij onmiddellijk bij de douane te worden aangebracht. Dit houdt in dat de goederen fysiek bij de douaneautoriteiten moeten worden aangeboden bij het aangewezen douanekantoor, aangewezen of goedgekeurde plaats of in een vrije zone. Hiervoor kan een verplichte route worden opgelegd. Deze verplichting geldt zowel voor de regeling van het Communautair Douanewetboek als die van het Douanewetboek van de Unie.¹⁵³ Zelfs indien goederen zijn verborgen in een geheime bergplaats, dienen de bestuurder en de bijrijder van de vrachtwagen die deze goederen hebben binnengebracht de goederen aan te brengen, ook wanneer ze geen kennis hadden dat deze goederen in het voertuig waren verborgen.¹⁵⁴ Dit lijkt mij een verregaande interpretatie van de verplichting dat alle goederen bij de bevoegde douaneautoriteit moeten worden aangebracht. Indien de bestuurder en bijrijder inderdaad geen weet hadden van het feit dat in hun voertuig goederen waren verstopt, moeten ze in mijn ogen de mogelijkheid hebben om dit te kunnen

---

¹⁴⁹ Art. 46 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁵⁰ Art. 47 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁵¹ Art. 52 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁵² HvJ 459/07, *Veli Elshani v. Hauptzollamt Linz*, *Jur.* 2009, I, 02759, para. 19.

¹⁵³ Art. 139 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 40 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 94.

¹⁵⁴ HvJ gevoegde zaken 238/02 en 246/02, *Hauptzollamt Hamburg-Stadt v. Kazimieras Viluckas en Ricardas Jonusas*, *Jur.* 2004, I, 02141, para. 18-24.

bewijzen. Dit zal nog steeds een zware bewijslast zijn voor deze personen maar op die manier hebben ze toch de mogelijkheid om hun onschuld aan te tonen.

De verplichting om de goederen bij de douane aan te brengen rust bij het Douanewetboek van de Unie onder andere op de persoon die de goederen heeft binnengebracht of voor wiens rekening dit werd gedaan en elke verantwoordelijke voor het vervoer van de goederen nadat deze het douanegebied zijn binnengekomen.¹⁵⁵

De exploitant van een zeeschip of luchtvaartuig dat het douanegebied van de Unie binnenkomt, moet dit aan het douanekantoor van eerste binnenkomst melden. Indien de douaneautoriteiten al over deze informatie beschikken, kan voor deze verplichting ontheffing verleend worden. De goederen die het douanegebied van de Unie over zee of door de lucht binnenkomen en die aan boord blijven van het vervoermiddel, dienen slechts aangebracht te worden in de haven of luchthaven waar zij worden gelost of overgeladen. De toestemming van de douaneautoriteiten is vereist om de goederen weg te voeren van de plaats waar zij zijn aangebracht.¹⁵⁶

De bevoegde autoriteiten moeten hun toestemming verlenen voor het lossen of overladen van goederen op de aangewezen of goedgekeurde plaatsen. Daarnaast kan geëist worden dat de goederen worden gelost en uitgepakt zodat zij of het vervoermiddel onderzocht kunnen worden. Toestemming is echter niet nodig wanneer een dreigend gevaar met zich meebrengt dat de goederen zo snel mogelijk geheel of gedeeltelijk gelost moeten worden. Hiervan moeten de douaneautoriteiten onmiddellijk van op de hoogte worden gebracht.¹⁵⁷

B. Tijdelijke opslag

Vanaf het ogenblik dat niet-Uniegoederen bij de douane worden aangebracht, zijn zij in tijdelijke opslag, zoals ook het geval was bij toepassing van de oude regels. Een aangifte tot tijdelijke opslag is vereist waarin alle gegevens worden opgenomen zodat de regels met betrekking tot tijdelijke opslag hun toepassing kunnen vinden. Deze aangifte kan verschillende vormen aannemen wanneer hiervoor toestemming werd gegeven. Een verwijzing naar een summier aangifte bij binnenkomst kan volstaan wanneer deze wordt aangevuld door de gegevens van de summier aangifte tot tijdelijke opslag. Deze verplichting rust onder andere op de persoon die de goederen in het douanegebied van de Unie heeft gebracht of de persoon in wiens naam of voor wiens rekening gehandeld wordt.¹⁵⁸

---

¹⁵⁵ Art. 135 en 139 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 38 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 185 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 94-95.

¹⁵⁶ Art. 133 en 139 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁵⁷ Art. 140 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁵⁸ Art. 144-145 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 50 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 94.

Bij een aangifte tot tijdelijke opslag, kan de aangever in beginsel verzoeken om een of meer gegevens van die aangifte te wijzigen. Dit is niet mogelijk wanneer bijvoorbeeld de aangever in kennis werd gesteld van het voornemen om de goederen te controleren.¹⁵⁹

De goederen in tijdelijke opslag worden opgeslagen in de daartoe aangewezen of goedgekeurde plaatsen en enkel de noodzakelijke behandelingen om de goederen in ongewijzigde staat te behouden zonder dat de prestatie of de technische kenmerken worden gewijzigd, zijn toegestaan. Degene met een vergunning voor het beheer van deze opslagruimten of de persoon die de goederen opslaat zijn verantwoordelijk voor het verzekeren van de goederen en voor het nakomen van de verplichtingen die het gevolg zijn van de tijdelijke opslag.¹⁶⁰

Onder het Douanewetboek van de Unie, moeten niet-Uniegoederen binnen een termijn van 90 dagen onder een douaneregeling worden geplaatst of wederuitgevoerd. Het staat de aangever vrij de douaneregeling te kiezen waaronder de goederen worden geplaatst, zolang de voorwaarden van die regeling in acht worden genomen.¹⁶¹ In het Communautair Douanewetboek gelden grotendeels dezelfde regels, zij het dat hier gesproken wordt over douanebestemmingen en dat de termijn om de goederen onder een dergelijke douanebestemming te plaatsen, minder lang is.¹⁶² Een termijn van 90 dagen lijkt een redelijke periode te zijn om de goederen onder een douaneregeling te plaatsen.

Een verlenging van deze termijn kan volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest *Söhl & Söhlke* slechts toegestaan worden indien de termijn om een douanebestemming aan de goederen te geven nog niet verstreken is.¹⁶³ Het is niet onredelijk om van de persoon die de goederen aangeeft te verwachten dat hij de goederen tijdig onder een douaneregeling plaatst, zeker nu de termijn verlengd is, maar ook dat hij tijdig stappen onderneemt indien de termijn voor hem toch niet lang genoeg zou zijn.

In het arrest *Codirex Expeditie BV* besliste het Hof dat bij niet-communautaire goederen die de status goederen in tijdelijke opslag kregen en waarvoor de douaneaangifte voor plaatsing onder de douaneregeling extern communautair douanevervoer werd aanvaard, de douanebestemming verkregen wordt vanaf het ogenblik dat de goederen worden vrijgegeven.¹⁶⁴

Het Hof van Justitie verduidelijkte in het arrest *United Antwerp Maritime Agencies en Seaport Terminals* dat de persoon die de verplichtingen welke voortvloeien uit de tijdelijke opslag van goederen dient na te komen, zoals gesteld in artikel 203, lid 3, vierde streepje van het Communautair Douanewetboek, deze persoon is die de goederen, na lossing ervan, onder zich heeft om ze te verplaatsen of op te slaan.¹⁶⁵

---

¹⁵⁹ Art. 146 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁶⁰ Art. 147 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁶¹ Art. 149-150 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁶² Art. 48-49 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 94.

¹⁶³ HvJ 48/98, *Söhl & Söhlke v. Hauptzollamt Bremen*, *Jur.* 1999, I, 07877, para. 80-83.

¹⁶⁴ HvJ 542/11, *Staatssecretaris van Financiën v. Codirex Expeditie BV*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 41-55.

¹⁶⁵ HvJ 140/04, *United Antwerp Maritime Agencies NV v. Belgische Staat en Seaport Terminals v. Belgische Staat en United Antwerp Maritime Agencies NV*, *Jur.* 2005, I, 08245, para. 21, 29-30 en 34-41.

C. Douanetoezicht

Vanaf het ogenblik dat goederen het douanegebied van de Unie binnenkomen geldt het douanetoezicht en zijn douanecontroles mogelijk. Er kunnen verboden of beperkingen worden opgelegd indien dit wordt gerechtvaardigd door onder meer de openbare zedelijkheid en de bescherming van de gezondheid en het leven van mens dier en plant. Dit geldt ook voor het Communautair Douanewetboek.¹⁶⁶

Het douanetoezicht geldt zolang dit nodig is om de douanestatus te bepalen. De houder van goederen onder douanetoezicht kan op elk ogenblik de goederen onderzoeken of daarvan monsters nemen, mits toestemming van de bevoegde autoriteiten.¹⁶⁷

D. Summiere aangifte bij het binnenbrengen

Wanneer goederen bij toepassing van het Communautair Douanewetboek het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, dient in beginsel een summiere aangifte te worden gedaan, zoals ook het geval is onder het Douanewetboek van de Unie. Deze aangifte is in beide gevallen bijvoorbeeld niet vereist indien de vervoermiddelen en de daarmee vervoerde goederen uitsluitend door de territoriale wateren of het luchtruim van het douanegebied worden vervoerd, zonder dat er een tussenstop in dit gebied werd gemaakt. Indien de douaneautoriteiten hiermee instemmen kan de summiere aangifte bij binnenbrengen zelfs vervangen worden door een kennisgeving in combinatie met toegang tot de gegevens van de summiere aangifte in het computersysteem van de marktdeelnemer. Bij het Communautair Douanewetboek is de aangever de persoon die de goederen in het douanegebied binnenbrengt of degene die de aansprakelijkheid aanvaardt voor het vervoer van de goederen in het douanegebied. Onder het Douanewetboek van de Unie is dit de vervoerder, de importeur of de ontvanger van de goederen.¹⁶⁸

Het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde dat wanneer de beschrijving van de goederen niet overeenstemt met de werkelijkheid bij het aanbieden van de goederen bij de douane en wanneer tegelijkertijd een summiere aangifte of een aangifte voor een douaneregeling werd gedaan, de mededeling van de aankomst van de goederen aan de douaneautoriteiten ontbreekt. Deze goederen werden dan ook niet op regelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebracht.¹⁶⁹ Dit lijkt een logische redenering aangezien geen sigaretten de Gemeenschap worden binnengebracht als in de summiere aangifte kookgerei wordt opgegeven, zoals in casu het geval was.

Wanneer de aangever hierom verzoekt, kan een wijziging van de gegevens in de summiere aangifte bij binnenbrengen worden toegestaan. Een wijziging wordt ook hier niet toegestaan indien een

---

¹⁶⁶ Art. 134, lid 1 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 38 en 58 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 94-96.

¹⁶⁷ Art. 134 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁶⁸ Art. 127 en 130 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 36bis en 36ter Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 89-93; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 91-100; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 166.

¹⁶⁹ HvJ 195/03, *Minister van Financiën v. Merabi Papismedov e.a.*, *Jur.* 2005, I, 01667, para. 31-32.

kennisgeving van het voornemen om de goederen te controleren werd gedaan, bij de vaststelling dat de gegevens onjuist zijn of wanneer de goederen al bij de douane zijn aangebracht.¹⁷⁰

In de summiere aangifte bij binnenbrengen wordt, zowel bij het Communautair Douanewetboek als bij het Douanewetboek van de Unie, alle informatie opgenomen die vereist is om een risicoanalyse voor veiligheidsdoeleinden op te stellen. Deze risicoanalyse dient binnen een specifieke termijn uitgevoerd te worden en wordt gebaseerd op de summiere aangifte bij binnenbrengen. Op basis van het resultaat van deze analyse nemen de douaneautoriteiten vervolgens de nodige maatregelen. Vanaf het ogenblik waarop duidelijk is, op basis van de uitgevoerde risicoanalyse, dat de goederen geschikt zijn, worden ze vrijgegeven voor een douanebestemming.¹⁷¹

3.2.2.3. Algemene voorschriften betreffende douanestatus, plaatsing van goederen onder een douaneregeling, verificatie, vrijgave en verwijdering van goederen

A. Douanestatus van goederen

Alle goederen in het douanegebied van de Unie worden vermoed Uniegoederen te zijn, behalve indien wordt vastgesteld dat dit niet het geval is of wanneer het vermoeden niet van toepassing is. In dat geval moet de douanestatus worden aangetoond. Ook is het mogelijk dat goederen niet de douanestatus van Uniegoederen krijgen indien ze zijn verkregen uit goederen in tijdelijke opslag of die onder specifieke regelingen zijn geplaatst.¹⁷²

Daarnaast kunnen goederen hun douanestatus van Uniegoederen verliezen, bijvoorbeeld wanneer de aangifte voor het vrije verkeer na vrijgave van de goederen ongeldig wordt gemaakt.¹⁷³ Wanneer Uniegoederen het douanegebied van de Unie tijdelijk verlaten, wordt de douanestatus van Uniegoederen in specifieke gevallen toch behouden.¹⁷⁴

B. Plaatsing van goederen onder een douaneregeling

a) Algemeen

Vooraleer goederen onder een douaneregeling geplaatst kunnen worden, moet een douaneaangifte tot plaatsing onder de desbetreffende regeling worden ingediend, zowel bij toepassing van het Communautair Douanewetboek als bij het Douanewetboek van de Unie. Bijzondere regels zijn van toepassing op Uniegoederen die zijn aangegeven voor uitvoer, voor intern Uniedouanevervoer of voor een passieve veredeling.¹⁷⁵

---

¹⁷⁰ Art. 129 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷¹ Art. 127, lid 5 en 128 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 184quinquies Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1.

¹⁷² Art. 153 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷³ Art. 154 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷⁴ Art. 155 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷⁵ Art. 158 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 59 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 96; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 6.1.

De wijzen waarop de douaneaangifte kan gedaan worden verschilt naargelang de regeling die toegepast wordt. Bij het Douanewetboek van de Unie, kan gebruik gemaakt worden van een standaard douaneaangifte die alle gegevens bevat die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven.¹⁷⁶ Daarnaast bestaat ook een vereenvoudigde douaneaangifte, waarbij bepaalde informatie of bepaalde bewijsstukken kunnen worden weggelaten, wanneer deze aangifte aanvaard wordt door de douaneautoriteiten.¹⁷⁷ De aanvullende aangifte bevat de gegevens die ontbraken in de standaard of de vereenvoudigde douaneaangifte en kan een algemeen, periodiek of samenvattend karakter hebben.¹⁷⁸

Bij het Communautair Douanewetboek daarentegen, kan de douaneaangifte gebeuren op vier wijzen. De aangifte kan hetzij schriftelijk gebeuren, hetzij door gebruik te maken van automatische gegevensverwerking, hetzij mondeling, of door enige andere handeling waarmee de houder van de goederen de wens te kennen geeft deze onder een douaneregeling te plaatsen.¹⁷⁹ Daarnaast kan gebruik gemaakt worden van vereenvoudigde procedures zodat de administratieve last verminderd wordt. Deze vereenvoudigde procedures kunnen bestaan in een onvolledige aangifte, een vereenvoudigde aangifte, een domiciliëringsprocedure of een bijzondere vereenvoudigde procedure voor het douanevervoer.¹⁸⁰

Op het vlak van de wijzen waarop de douaneaangifte kan gebeuren is er dus een enorme vereenvoudiging ingevoerd in het Douanewetboek van de Unie. Dit zal ook hier tot gevolg hebben dat de voorspelbaarheid wordt bevorderd en dat de kosten hieromtrent gedrukt kunnen worden.

De indiening van de douaneaangifte kan gedaan worden door elke persoon die de nodige informatie kan verstrekken. Bijkomend is vereist dat deze persoon ook de goederen bij de douane kan aanbrenge of kan doen aanbrenge en dat hij in beginsel in het douanegebied van de Unie is gevestigd. Wanneer de aanvaarding bijzondere verplichtingen aan een bepaalde persoon oplegt, dan wordt de aangifte door deze persoon zelf of door zijn vertegenwoordiger ingediend.¹⁸¹

---

¹⁷⁶ Art. 162 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷⁷ Art. 166 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷⁸ Art. 167 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁷⁹ Art. 198-238 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art. 61-77 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 96-101.

¹⁸⁰ Art. 76 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 101-105; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 131-145; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 6.1-6.6 en 20.1-20.3.

¹⁸¹ Art 170 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Een douaneaangifte kan ingediend worden voor het tijdstip waarop verwacht wordt dat de goederen bij de douane zullen worden aangebracht. Wanneer de goederen niet binnen een termijn van 30 dagen na de indiening worden aangebracht, wordt de douaneaangifte geacht niet te zijn ingediend.¹⁸²

De douaneautoriteiten aanvaarden de aangiften die voldoen aan de gestelde voorwaarden onmiddellijk. Na deze aanvaarding kan de aangever nog verzoeken om de aangifte te wijzigen. Ook hier is dat in bepaalde omstandigheden niet meer mogelijk, bijvoorbeeld als de douaneautoriteiten de goederen reeds hebben vrijgegeven. Dit geldt ook bij toepassing van het Communautair Douanewetboek.¹⁸³ In het arrest *Overland Footwear Ltd* van 20 oktober 2005 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie echter beslist dat ook indien de goederen al zijn vrijgegeven, nog steeds een wijziging van de aangifte mogelijk is, bijvoorbeeld wanneer het niet nodig is voor de te verrichten verificaties dat de goederen worden aangebracht.¹⁸⁴ Dit arrest zorgt ervoor dat de regelgeving minder eenvormig zal kunnen worden toegepast aangezien er nu discussie zal zijn om te bepalen wanneer goederen wel of niet moeten worden aangebracht om de nodige verificaties te kunnen verrichten.

Daarnaast kan de aangever een verzoek indienen om de reeds aanvaarde douaneaangifte ongeldig te maken. Bij het Douanewetboek van de Unie kan dit wanneer voldoende wordt aangetoond dat de goederen onmiddellijk onder een andere douaneregeling zullen worden geplaatst of dat de gewenste douaneregeling waarvoor zij zijn aangegeven, niet meer is gerechtvaardigd. Bij het Communautair Douanewetboek is dit mogelijk wanneer bewezen wordt dat de goederen bij vergissing voor een bepaalde douaneregeling zijn aangegeven, of wanneer de plaatsing van de goederen onder een douaneregeling niet meer mogelijk of gerechtvaardigd is.¹⁸⁵

In dit verband werd beslist dat wanneer de douaneautoriteiten bereid zijn om een invoeraangifte te herzien en een beschikking vaststellen om een en ander recht te zetten, op grond dat de aangifte onvolledig was wegens een onbedoelde vergissing van de aangever, dan is het niet toegestaan dat de bevoegde autoriteiten terugkomen op die beschikking. In dit arrest werd namelijk geen onderscheid gemaakt tussen de waarde van de goederen en de te betalen commissie.¹⁸⁶ Wanneer aangetoond kan worden dat er sprake is van een vergissing, lijkt het redelijk dat dit rechtgezet kan worden. In het Douanewetboek van de Unie wordt een vergissing echter niet meer genoemd als grond om de douaneaangifte ongeldig te maken. Mijn mening hierbij is dat het steeds mogelijk moet zijn om een vergissing recht te zetten, maar hier kunnen eventueel gevolgen aan gekoppeld worden zoals het betalen van de kosten voor het rechtzetten van de vergissing in het geval dat dit kosten met zich meebrengt.

---

¹⁸² Art. 171 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁸³ Art. 173 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 65 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 105-106.

¹⁸⁴ HvJ 468/03, *Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2005, I, 08937, para. 49.

¹⁸⁵ Art. 174 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 66 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 106.

¹⁸⁶ HvJ 379/00, *Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2002, I, 11133, para. 19-25.

Indien verschillende goederen worden aangebracht waarop andere tariefindelingen van toepassing zijn en waardoor de verplichting om voor elke categorie van goederen een andere douaneaangifte op te stellen, werk en kosten met zich mee te brengen die disproportioneel zijn in het licht van het bedrag van de verschuldigde rechten, kan toestemming verleend worden om op alle goederen het hoogste recht toe te passen.¹⁸⁷

De douaneautoriteiten hebben de bevoegdheid om een vergunning te verlenen om een douaneaangifte in te dienen in de vorm van een inschrijving in de administratie van de aangever. De gegevens van die aangifte moeten dan ter beschikking staan van de douaneautoriteiten op het tijdstip van de aangifte. Wanneer ontheffing wordt verleend van de plicht om de goederen aan te brengen, worden de goederen geacht te zijn vrijgegeven op het moment van inschrijving in de administratie. Om deze ontheffing te kunnen verlenen, moeten echter een aantal voorwaarden zijn vervuld. Zo moet de aard van de goederen en de goederenstroom dit rechtvaardigen.¹⁸⁸ Dit systeem brengt volgens mij risico's met zich mee aangezien het is gebaseerd op vertrouwen in de aangever want een controle van de binnengebrachte goederen zal alleszins moeilijker zijn. Het wordt gemakkelijker voor de aangever om andere goederen aan te geven dan in werkelijkheid eens hij het vertrouwen van de douaneautoriteiten heeft gewonnen.

De douaneautoriteiten kunnen er ook mee instemmen om een marktdeelnemer vergunning te geven om bepaalde douaneformaliteiten te vervullen waarvoor ze normaal zelf instaan.¹⁸⁹

b) In het vrije verkeer brengen

In het Communautair Douanewetboek wordt een onderscheid gemaakt tussen twee soorten douaneregelingen. Onder de eerste, de gewone douaneregeling, vallen in het vrij verkeer brengen en de vrijstelling van invoerrechten voor terugkerende goederen, doorvoer waaronder extern en intern douanevervoer moet worden begrepen, en het vertrek van goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap. De tweede soort douaneregeling, de economische douaneregelingen, omvatten de tijdelijke opslag, douane-entrepot, vrije zones, tijdelijke invoer en bijzondere bestemming, en actieve of passieve veredeling. Bij deze laatste soort douaneregelingen worden de goederen niet onmiddellijk in het economisch verkeer gebracht.¹⁹⁰

In het Douanewetboek van de Unie wordt een onderscheid gemaakt tussen de algemene regeling van het in het vrije verkeer brengen en vrijstelling van invoerrechten en de bijzondere regelingen die later aan bod komen. De regeling in het vrije verkeer brengen is in de beide douanewetboeken gelijkaardig. De niet-Uniegoederen die bedoeld zijn om op de markt van de Unie terecht te komen of voor particulier gebruik of consumptie binnen het douanegebied van de Unie, worden geplaatst onder deze regeling. Dit heeft verschillende gevolgen, zoals de inning van verschuldigde

---

¹⁸⁷ Art. 177 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁸⁸ Art. 182 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁸⁹ Art. 185 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁰ Art. 4 en 15-16 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 122-123.

invoerrechten en de toepassing van handelspolitieke maatregelen. De niet-Uniegoederen krijgen dan de douanestatus van Uniegoederen.¹⁹¹

c) Bijzondere regelingen

Algemeen

Goederen kunnen onder verschillende bijzondere regelingen worden geplaatst. De bijzondere regelingen zijn extern of intern douanevervoer, opslag, waaronder douane-entrepot en vrije zones vallen, specifieke bestemming waaronder tijdelijke invoer en bijzondere bestemming worden begrepen, of actieve of passieve veredeling.¹⁹²

Om gebruik te kunnen maken van de regeling van actieve of passieve veredeling en van tijdelijke invoer, is een vergunning vereist. De douaneautoriteiten kunnen ook een vergunning met terugwerkende kracht verlenen indien de gestelde voorwaarden zijn vervuld. Er moet onder andere sprake zijn van een bewezen economische behoefte en aan de aangever werd geen vergunning met terugwerkende kracht verleend in de voorbije drie jaar vanaf de datum waarop de aanvraag werd ingediend.¹⁹³

Ook de vergunninghouder moet aan een aantal voorwaarden voldoen vooraleer hij een vergunning kan krijgen. Zo moet hij bijvoorbeeld de nodige waarborgen bieden voor het goede gebruik van de regeling en een zekerheid stellen indien een douaneschuld kan ontstaan.¹⁹⁴

De douaneautoriteiten kunnen toezicht uitoefenen doordat de houder van de vergunning, de houder van de regeling en eenieder die activiteiten uitoefent in verband met hetzij de opslag, bewerking of verwerking van de goederen, hetzij de koop of verkoop van goederen in een vrije zone, een passende administratie moeten voeren.¹⁹⁵

In de regelgeving wordt duidelijk gespecificeerd voor welk soort regelingen een vergunning vereist is, wat de voorwaarden zijn waaraan moet worden voldaan en op welke manier de douaneautoriteiten hun toezicht kunnen uitoefenen. Dit moet toegejuicht worden omdat het de voorspelbaarheid bevordert en ook zullen er minder overtredingen zijn met betrekking tot deze regels dankzij de duidelijkheid ervan.

Een bijzondere regeling kan worden gezuiverd. Dit gebeurt wanneer de goederen of veredelingsproducten onder bepaalde andere regelingen worden geplaatst, namelijk het douanegebied van de Unie verlaten, vernietigd zijn zonder afvalresten of aan de staat worden

---

¹⁹¹ Art. 201 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 79 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 123-124.

¹⁹² Art. 210 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹³ Art. 211, lid 1 en 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁴ Art. 211, lid 3-6 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁵ Art. 214 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

afgestaan. De douaneautoriteiten zijn verantwoordelijk voor het nemen van de nodige maatregelen wanneer een regeling niet werd gezuiverd.¹⁹⁶

De rechten en plichten van de houder van een regeling die de betrokken goederen onder een andere bijzondere regeling dan douanevervoer plaatst, kunnen volledig of gedeeltelijk worden overgedragen aan een andere persoon die tegemoetkomt aan de gestelde vereisten.¹⁹⁷

Goederen die onder een bijzondere regeling zijn geplaatst, kunnen vervoerd worden binnen het douanegebied, behalve als de bijzondere regeling douanevervoer van toepassing is of de goederen in een vrije zone zijn geplaatst.¹⁹⁸

De goederen die zich onder een regeling douane-entrepot of veredelingsregeling bevinden of in een vrije zone zijn geplaatst, kunnen de gebruikelijke behandelingen ondergaan die tot doel hebben om de goederen in goede staat te bewaren, de prestatie of handelskwaliteit te verbeteren of de voorbereiding van de distributie of wederverkoop.¹⁹⁹

Douanevervoer

Wanneer de regeling extern douanevervoer van toepassing is, kunnen niet-Uniegoederen vervoerd worden tussen twee plaatsen in het douanegebied van de Unie, zonder dat ze onderworpen zijn aan invoerrechten, andere heffingen of handelspolitieke maatregelen. Het vervoer dient echter te gebeuren op een van de opgesomde wijzen. Deze regeling is zowel terug te vinden in het Communautair Douanewetboek, als in het Douanewetboek van de Unie.²⁰⁰

Onder de regeling intern douanevervoer, kunnen Uniegoederen worden vervoerd tussen twee plaatsen in het douanegebied van de Unie, over een gebied dat buiten dit douanegebied ligt, zonder dat de douanestatus van de goederen gewijzigd wordt. De goederen dienen echter weer vervoerd te worden op een van de aangegeven wijzen. Ook hier is de regeling niet gewijzigd met de invoering van het Douanewetboek van de Unie.²⁰¹

Het douanegebied van de Unie wordt voor de doeleinden van het vervoer binnen het douanegebied van de Unie, beschouwd als één gebied.²⁰²

Douanevervoer kan ook gebeuren in de vorm van een TIR-regeling. Deze regeling kan worden toegepast wanneer goederen vervoerd worden in vrachtwagens of containers, zonder dat een

---

¹⁹⁶ Art. 215 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁷ Art. 218 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁸ Art. 219 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

¹⁹⁹ Art. 220 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁰⁰ Art. 226 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 91-97 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 131.

²⁰¹ Art. 227 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 163-165 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 132.

²⁰² Art. 228 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

tussentijdse in- en uitlading van de goederen gebeurt, waarbij minstens één grens wordt overschreden en waarbij een deel van het traject over de weg moet worden afgelegd. Door gebruik te maken van de TIR-regeling, moet niet steeds een nieuwe borg worden gesteld bij elke grensoverschrijding.²⁰³

De houder van de regeling Uniedouanevervoer, de vervoerder en de ontvanger van de goederen zijn verantwoordelijk voor bepaalde aspecten van het vervoer. Zo is de houder er onder andere voor verantwoordelijk dat de goederen ongeschonden, vergezeld van de nodige gegevens en binnen de gestelde termijn aangebracht worden bij het bevoegde douanekantoor. De douaneautoriteiten zijn bevoegd om een vergunning te verlenen voor bepaalde vereenvoudigingen met betrekking tot de regeling Uniedouanevervoer, wanneer dit werd aangevraagd.²⁰⁴

Opslag

Niet-Uniegoederen kunnen onder de opslagregeling in het algemeen in het douanegebied van de Unie worden opgeslagen. Hierdoor worden deze goederen niet onderworpen aan invoerrechten, andere heffingen of handelspolitieke maatregelen. Uniegoederen kunnen daarentegen gebruik maken van de regeling douane-entrepot of vrije zone. Daarnaast kunnen de douaneautoriteiten toestemmen om de Uniegoederen op te slaan in een opslagruimte in een douane-entrepot bij economische behoefte en op voorwaarde dat het douanetoezicht niet wordt gehinderd.²⁰⁵

De regeling opslag kan voor een onbepaalde periode gelden, behalve wanneer de douaneautoriteiten een termijn voor de zuivering van de regeling vaststellen, bijvoorbeeld indien een langdurige opslag een gevaar zou kunnen vormen voor de gezondheid van mens, dier en plant.²⁰⁶

In tegenstelling tot de regeling douane-entrepots in het Communautair Douanewetboek, kunnen bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie slechts niet-Uniegoederen worden opgeslagen onder de regeling douane-entrepots. In de publieke douane-entrepots kan iedereen goederen opslaan, wat niet het geval is in de particuliere douane-entrepots waar een vergunning is vereist om goederen te kunnen opslaan. Onder deze regeling kunnen goederen worden ondergebracht voor onbepaalde tijd in afwachting van een andere douanebestemming. Deze goederen kunnen ook tijdelijk uit het douane-entrepot worden ontslagen.²⁰⁷

Voor de regeling douane-entrepots is een vergunning vereist en moet degene die een vergunning aanvraagt, een economische behoefte bewijzen. De houder van de vergunning en de houder van de

---

²⁰³ Art. 2 Verord. Raad nr. 2112/78, 25 juli 1978 houdende sluiting van de Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR (TIR-Overeenkomst), *Pb.L.* 14 september 1978, afl. 252, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 140-143; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 11.6-11.14.

²⁰⁴ Art. 233 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁰⁵ Art. 237 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁰⁶ Art. 238 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁰⁷ Art. 240 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 98-99 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 174-175; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 291-298; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 12.1-12.4; F. RUTTEN, A. SERNEELS, *Handboek Douane en internationale handel*, Antwerpen, Intersentia, 2005, 241-251.

regeling zijn ervoor verantwoordelijk dat de goederen niet aan het douanetoezicht worden onttrokken en dat de gestelde verplichtingen worden nagekomen.²⁰⁸

De douaneautoriteiten kunnen toestemming verlenen om goederen, in het kader van de regeling actieve veredeling of de regeling bijzondere bestemming, in het douane-entrepot te veredelen. Er dient dan sprake te zijn van economische behoefte en het douanetoezicht mag niet worden gehinderd. Deze goederen worden dan niet geacht zich onder de regeling douane-entrepot te bevinden.²⁰⁹

Lidstaten zijn, ook onder het Douanewetboek van de Unie, bevoegd om bepaalde delen van het douanegebied van de Unie voor te behouden voor het instellen van vrije zones, waarvan de grenzen duidelijk worden afgebakend en de in- en uitgangen worden aangegeven. De personen, goederen en vervoermiddelen die een vrije zone binnenkomen of verlaten, kunnen aan douanecontroles worden onderworpen.²¹⁰

Een vrije zone wordt in het Communautair Douanewetboek omschreven als een van het douanegebied van de Gemeenschap afgesloten of zich in dit gebied bevindende ruimte, waar vermoed wordt dat niet-communautaire goederen zich niet in het douanegebied van de Gemeenschap bevinden zolang zij niet in het vrij verkeer zijn gebracht, onder een andere douaneregeling zijn geplaatst of worden gebruikt of verbruikt onder andere voorwaarden dan deze in de douanewetgeving. Door deze regeling kunnen de rechten bij invoer en handelspolitieke maatregelen toegepast worden op de goederen. Ook communautaire goederen kunnen van deze regeling gebruik maken. Deze goederen komen dan in aanmerking voor maatregelen die in beginsel aan de uitvoer van goederen zijn verbonden, wanneer dit is voorzien in specifieke regelgeving.²¹¹

In bepaalde gevallen moeten goederen die in een vrije zone worden binnengebracht, bij de douane worden aangebracht. Het gaat onder meer om goederen die onder de regeling vrije zone worden geplaatst om in aanmerking te komen voor een beschikking tot terugbetaling van invoerrechten. Op dit vlak zijn de regels ongewijzigd gebleven.²¹²

---

²⁰⁸ Art. 242 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 100-101 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 176-177; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 291-298; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 246.

²⁰⁹ Art. 241 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²¹⁰ Art. 243 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 167-168 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 186; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 291-298.

²¹¹ Art. 166 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 185-186; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 291-298; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 17.1-17.4; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 228-241.

²¹² Art. 245 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

De Uniegoederen in een vrije zone, mogen daar worden opgeslagen, vervoerd, gebruikt, verbruikt of veredeld. Deze goederen worden dan geacht zich niet onder de regeling vrije zone te bevinden. Wanneer een belanghebbende hierom verzoekt, bevestigen de douaneautoriteiten wel de douanestatus van Uniegoederen.²¹³

De niet-Uniegoederen in een vrije zone kunnen daarentegen in het vrije verkeer worden gebracht of onder de regeling actieve veredeling, tijdelijke invoer of bijzondere bestemming worden geplaatst. Ook hier worden de regeling vrije zone niet langer van toepassing geacht.²¹⁴

Daarnaast kunnen goederen onder de regeling vrije zone worden uitgevoerd of opnieuw uitgevoerd uit het douanegebied van de Unie of in andere delen van dit douanegebied worden binnengebracht.²¹⁵

Wanneer goederen uit een vrije zone in een ander deel van het douanegebied van de Unie worden binnengebracht of wanneer ze onder een douaneregeling worden geplaatst, worden ze als niet-Uniegoederen beschouwd als hun douanestatus van Uniegoederen niet werd aangetoond.²¹⁶

Specifieke bestemming

De regeling tijdelijke invoer is in het Communautair Douanewetboek en in het Douanewetboek van de Unie gelijklopend. Wanneer niet-Uniegoederen bedoeld zijn om opnieuw uitgevoerd te worden, kan aan deze goederen een specifieke bestemming worden gegeven waardoor een gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten mogelijk wordt en waardoor ze ook niet onderworpen zijn aan andere heffingen of handelspolitieke maatregelen. Voor het gebruik van deze regeling is echter een vergunning vereist.²¹⁷

De regeling tijdelijke invoer kan slechts zijn toepassing vinden, indien een aantal voorwaarden zijn vervuld. De goederen mogen onder andere niet bestemd zijn om enige wijziging te ondergaan, behalve wanneer normale waardevermindering optreedt door gebruik van de goederen. Daarnaast moeten de goederen uitgevoerd zijn of onder een andere douaneregeling worden geplaatst binnen de door de douaneautoriteiten opgelegde termijn, die in beginsel 24 maanden bedraagt.²¹⁸

Wanneer de goederen onder de regeling bijzondere bestemming werden geplaatst, kunnen deze goederen op grond van hun specifieke bestemming met vrijstelling van rechten, dan wel met een verlaagd recht in het vrije verkeer worden gebracht. De douaneautoriteiten kunnen in de vergunning

---

²¹³ Art. 246 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²¹⁴ Art. 247 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²¹⁵ Art. 248 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²¹⁶ Art. 249 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²¹⁷ Art. 250, lid 1 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 84, 137 en 143 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 555-578 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 180-185; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 258-270; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 16.1-16.4.

²¹⁸ Art. 250, lid 2 en 251 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

voorwaarden vaststellen met betrekking tot deze regeling, afhankelijk van de productiefase waarin de goederen zich bevinden.²¹⁹

Veredeling

De regeling omtrent actieve veredeling in het Communautair Douanewetboek is bedoeld om het mogelijk te maken dat Europese ondernemingen zich goedkoop kunnen bevoorraden in derde landen, met vrijstelling van invoerrechten, zodat ze aan deze producten een meerwaarde kunnen geven waarna ze weer worden uitgevoerd in de vorm van veredelingsproducten. Het Communautair Douanewetboek voorziet in twee systemen met betrekking tot de actieve veredeling maar om hiervan gebruik te kunnen maken is een vergunning vereist. Het schorsingssysteem kan gebruikt worden bij alle producten en zorgt ervoor dat de betaling van douanerechten wordt opgeschort totdat de veredelingsproducten worden uitgevoerd. Het terugbetalingssysteem heeft tot gevolg dat de goederen in het vrije verkeer worden gebracht en dat de betaalde invoerrechten worden terugbetaald of kwijtgescholden wanneer de goederen opnieuw worden uitgevoerd. Dit systeem kan niet gebruikt worden voor alle goederen. Zo kunnen goederen die onderworpen zijn aan onder andere kwantitatieve beperkingen of landbouweffingen, niet onder dit systeem vallen. Wanneer de veredelingsproducten daarentegen in het vrije verkeer worden gebracht, dienen de invoerrechten en dergelijke wel betaald te worden.²²⁰

De tijdelijk ingevoerde goederen moeten in de veredelingsproducten kunnen worden geïdentificeerd. Daarnaast moeten ook alle bedrijfshandelingen die de goederen ondergaan en het verloop van de regeling gecontroleerd kunnen worden.²²¹

In het Douanewetboek van de Unie wordt nog steeds hetzelfde doel voor ogen gehouden. Van niet-Uniegoederen die onder de regeling actieve veredeling zijn geplaatst, kan gebruik gemaakt worden bij veredelingen zonder dat invoerrechten, andere heffingen of handelspolitieke maatregelen opgelegd mogen worden. Wanneer geen herstelling of vernietiging plaatsvindt, moeten de gebruikte goederen kunnen worden geïdentificeerd. Daarnaast kan de regeling actieve veredeling ook gebruikt worden voor goederen die bewerkt zullen worden om ze in overeenstemming te brengen met de technische vereisten zodat ze in het vrije verkeer kunnen worden gebracht en voor goederen gebruikelijke behandelingen te laten ondergaan.²²²

---

²¹⁹ Art. 254 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²²⁰ Art. 114 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 498 en 509-514 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 144-149; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 239-254; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 13.1-13.19.

²²¹ A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 149; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 239-254.

²²² Art. 256 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Ook hier zijn de douaneautoriteiten bevoegd, zoals ook het geval is bij toepassing van het Communautair Douanewetboek, om de termijn vast te stellen waarbinnen de regeling actieve veredeling moet worden gezuiverd. Een verlenging met een redelijke duur kan worden toegestaan.²²³

De goederen waarop de regeling actieve veredeling van toepassing is, kunnen tijdelijk worden wederuitgevoerd voor een aanvullende veredeling buiten het douanegebied van de Unie, wanneer hiervoor een vergunning verleend werd.²²⁴

Het valt nog af te wachten op welke manier de nieuwe regels omtrent actieve veredeling zullen worden toegepast in de praktijk. De manier waarop de actieve veredeling is geregeld in het Communautair Douanewetboek zorgt voor voorspelbaarheid aangezien duidelijk geregeld is welke goederen onder het schorsingssysteem vallen en voor welke goederen gebruik gemaakt moet worden van het terugbetalingssysteem.

Indien de goederen die nodig zijn voor het proces van veredeling niet kunnen worden ingevoerd, dan kunnen deze bij toepassing van het Communautair Douanewetboek worden vervangen door communautaire goederen. Hiervoor is echter toestemming vereist van de bevoegde douaneautoriteiten. De equivalente, communautaire, goederen krijgen door dit proces de status van niet-communautaire goederen. In beginsel kunnen deze veredelingsproducten slechts worden uitgevoerd indien de invoergoederen in de Gemeenschap zijn binnengebracht maar iedere belanghebbende kan verzoeken om hiervan af te wijken.²²⁵

Het Douanewetboek van de Unie definieert equivalente goederen als Uniegoederen die gebruikt, opgeslagen of verwerkt worden in de plaats van de onder de bijzondere regeling geplaatste goederen. Dit kunnen echter ook niet-Uniegoederen zijn, wanneer deze goederen worden verwerkt in plaats van onder de regeling passieve veredeling geplaatste Uniegoederen. Van equivalente goederen mag geen gebruik gemaakt worden wanneer uitsluitend gebruikelijke handelingen worden verricht en wanneer de regeling actieve veredeling zijn toepassing vindt.²²⁶

Voor veredelingsproducten, die het resultaat zijn van actieve veredeling, die in het vrije verkeer worden gebracht, kunnen de handelspolitieke maatregelen van toepassing voor het in het vrije verkeer brengen van de onder actieve veredeling geplaatste goederen van toepassing. Deze bepaling geldt echter niet voor afval en resten.²²⁷

Aan passieve veredeling wordt, zowel bij toepassing van het Communautair Douanewetboek als van het Douanewetboek van de Unie, dezelfde inhoud gegeven. Onder passieve veredeling dient te worden begrepen dat uniegoederen tijdelijk worden uitgevoerd uit het douanegebied van de Unie om

---

²²³ Art. 257 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 118 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 154-155.

²²⁴ Art. 258 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²²⁵ Art. 114-115 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 146-147.

²²⁶ Art. 223 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²²⁷ Art. 202, lid 1-3 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

deze aan veredelingshandelingen te onderwerpen waarna de hieruit voortgekomen veredelingsproducten met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van rechten bij invoer in het vrije verkeer worden gebracht. Dit systeem heeft tot voordeel dat de Europese ondernemingen gebruik kunnen maken van goedkopere arbeidskrachten, technologie en knowhow buiten de Europese Unie maar ook hier is een vergunning vereist.²²⁸

Ook bij de regeling passieve veredeling moeten de tijdelijk uitgevoerde goederen in de veredelingsproducten kunnen worden geïdentificeerd. Daarnaast dienen ook alle bedrijfshandelingen die de goederen ondergaan en het verloop van de regeling te kunnen worden gecontroleerd.²²⁹

Vooraleer er vrijstelling kan verleend worden van de invoerrechten, moeten de veredelingsproducten voor het vrije verkeer worden aangegeven op naam of voor rekening van hetzij de vergunninghouder, hetzij een andere in de Unie gevestigde persoon.²³⁰

In dit verband heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkt dat een ondernemer die voor goederen die tijdelijk werden uitgevoerd onder de regeling passieve veredeling, een verkeerde tariefpost had vermeld, de mogelijkheid heeft om te bewijzen dat deze verkeerde aangifte niet tot gevolg had dat de regeling niet juist kon worden toegepast. Hierdoor kan worden aangetoond dat de ingevoerde veredelingsproducten voortkomen uit de behandeling van de tijdelijk uitgevoerde goederen. Indien de ondernemer erin slaagt voldoende bewijs te leveren, wordt bij het in het vrije verkeer brengen van de veredelingsproducten het bedrag van de invoerrechten dat normaal van toepassing zou zijn op de tijdelijk uitgevoerde goederen verrekend.²³¹

Voor een aantal Uniegoederen wordt passieve veredeling echter niet toegestaan, bijvoorbeeld voor goederen waarvan de uitvoer aanleiding geeft tot de toekenning van restituties bij uitvoer.²³²

Een volledige vrijstelling van invoerrechten geldt ten aanzien van goederen die gratis werden hersteld, vanwege een garantieverplichting of vanwege een fabricagefout of een materiaalfout.²³³

Dankzij het systeem uitwisselingsverkeer is het mogelijk om, bij toepassing van beide douanewetboeken, een ingevoerd goed in de plaats te laten treden van een veredelingsproduct. De bepalingen met betrekking tot veredelingsproducten gelden dan voor deze vervangende producten.

---

²²⁸ Art. 145 en 160 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 155-158; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 270-276; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 14.1-14.6.

²²⁹ A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 166; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 270-276.

²³⁰ Art. 150 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 163.

²³¹ HvJ 411/01, *GEFCO SA v. Receveur principal des douanes*, *Jur.* 2003, I, 11547, para. 43-55.

²³² Art. 259 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 146 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 156.

²³³ Art. 260 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Indien de gebrekkige goederen voorafgaand aan de uitvoer zijn gebruikt, moeten ook de vervangende producten zijn gebruikt.²³⁴

De vastgestelde handelspolitieke maatregelen zijn in bepaalde situaties niet van toepassing op de in het vrij verkeer gebrachte veredelingsproducten na passieve veredeling.²³⁵

Onder het Communautair Douanewetboek wordt de opbrengst van de veredeling berekend volgens de hoeveelheidssleutel of de waardesleutel. De hoeveelheidssleutel wordt toegepast wanneer bij de veredeling slechts één soort verdelingsproduct wordt verkregen of wanneer verschillende verdelingsproducten ontstaan maar alle elementen van de ingevoerde goederen zijn in de verschillende soorten verdelingsproducten terug te vinden. De waardesleutel wordt toegepast wanneer de hoeveelheidssleutel niet kan worden gebruikt.²³⁶

De douaneautoriteiten bepalen bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie, hoeveel de opbrengst of de gemiddelde opbrengst van de veredeling bedraagt of de berekeningswijze hiervan. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de werkelijke omstandigheden waarin de veredeling gebeurt of zal gebeuren.²³⁷

Behandeling onder douanetoezicht

In het Communautair Douanewetboek bestaat nog een andere economische regeling voor niet-communautaire goederen, namelijk de behandeling onder douanetoezicht. Deze regeling is niet opgenomen in het nieuwe Douanewetboek van de Unie maar zal hier kort worden besproken. De regeling behandeling onder douanetoezicht is van toepassing op niet-communautaire goederen waarvan de behandeling tot producten leidt waarop lagere rechten bij invoer van toepassing zijn, dan op de onbehandelde invoergoederen. Daarnaast wordt van deze regeling gebruik gemaakt wanneer de niet-communautaire goederen bewerkingen of verwerkingen moeten ondergaan om aan technische eisen te voldoen vooraleer zij in het vrije verkeer worden gebracht. Deze goederen worden behandelde producten genoemd. Voor het gebruik van deze regeling is een vergunning vereist. Het gevolg is dat niet onmiddellijk bij het binnenbrengen van de goederen, de rechten bij invoer moeten worden voldaan. Dit dient pas te gebeuren wanneer de goederen in het vrije verkeer worden gebracht.²³⁸

---

²³⁴ Art. 261 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 154-159 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 158-160.

²³⁵ Art. 202, lid 4 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²³⁶ Art. 517-518 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 151-152 en 160-162.

²³⁷ Art. 255 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²³⁸ Art. 76, 498 en 551 Art 498 en 509-514 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art. 86 en 130 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 167-174; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 255-258; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 15.1-15.5.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelde in het arrest *Friesland Coberco Dairy Foods BV* dat van de regeling behandeling onder douanetoezicht gebruik gemaakt kan worden zodat het communautair douanetarief niet automatisch zou gelden wanneer er nog behandlungsactiviteiten zouden plaatsvinden binnen de Gemeenschap. Omdat in dat geval lagere invoerrechten betaald moeten worden, komt deze regeling in conflict met de belangen van de Europese producenten die dezelfde grondstoffen produceren. Om dit te vermijden moet een onderzoek van de economische voorwaarden, van artikel 133 sub e van het Communautair Douanewetboek plaatsvinden. Er dient dus ook rekening gehouden te worden met de economische situatie op de markt van de grondstoffen die voor de vervaardiging van de producten worden gebruikt, naast de situatie op de markt van eindproducten.²³⁹

Het schrappen van de regeling behandeling onder douanetoezicht in het nieuwe Douanewetboek van de Unie lijkt op het eerste zicht een overhaaste beslissing. Er vallen naar mijn mening enorm veel goederen onder deze regeling die met het afschaffen ervan, in een hogere tariefonderverdeling terecht komen. Anderzijds is deze handeling te begrijpen aangezien hierdoor meer tegemoet wordt gekomen aan de belangen van de producenten binnen het douanegebied en om hen een betere bescherming te bieden.

C. Verificatie en vrijgave van de goederen

De douaneautoriteiten zijn in beide douanewetboeken bevoegd om de aangifte en de bijgevoegde documenten te onderzoeken op hun juistheid. Hierbij kunnen ze eisen dat andere documenten worden overhandigd, de goederen onderzoeken of monsters nemen voor een analyse of grondige controle van de goederen. De aangever mag bij het onderzoek en de monsterneming aanwezig of vertegenwoordigd zijn, behalve wanneer gegronde redenen bestaan om dit niet toe te laten.²⁴⁰

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in dit verband beslist dat een controle van de goederen achteraf mogelijk is door gebruik te maken van de geschreven stukken, zonder dat de goederen aan een fysieke controle moeten worden onderworpen.²⁴¹ Voor elementen waar de fysieke aanwezigheid van de goederen niet vereist is, vind ik dat deze controle plaats mag vinden hoewel ik eerder een voorstander ben van een volledige controle op het ogenblik dat de goederen nog aanwezig zijn om controverse te vermijden rond de vraag waar de grens gelegd moet worden of goederen fysiek aanwezig moeten zijn of niet om de controle te kunnen uitvoeren.

In de situatie waarin slechts een gedeelte van de goederen waarop de douaneaangifte betrekking heeft wordt onderzocht gelden ook dezelfde regels. De resultaten van dit gedeeltelijk onderzoek gelden namelijk voor alle goederen van de aangifte. De aangever kan echter een aanvullend

---

²³⁹ HvJ 11/05, *Friesland Coberco Dairy Foods BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen*, Jur. 2006, I, 04285, para. 49-52.

²⁴⁰ Art. 188-189 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 68 en 78 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 106-109.

²⁴¹ HvJ gevoegde zaken 320/11, 330/11, 382/11 en 383/11, *Digitalnet OOD, Tsifrova kompania OOD en M SAT CABLE AD v. Nachalnik na Mitnicheski punkt – Varna Zapad pri Mitnitsa Varna*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 65-67.

onderzoek vragen als hij van mening is dat de resultaten niet voor de rest van de aangegeven goederen gelden. Hetzelfde geldt voor de monsterneming.²⁴²

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in het arrest *Greencarrier Freight Services Latvia SIA* beslist dat de regelgeving omtrent het gedeeltelijk onderzoek slechts geldt voor de goederen van een aangifte, wanneer deze goederen door de douaneautoriteiten zijn onderzocht voordat zij die goederen hebben vrijgegeven. Wanneer de goederen van een andere douaneaangifte werden vrijgegeven, kan de uitslag van een gedeeltelijk onderzoek geen betrekking hebben op deze goederen.²⁴³ Dit is een logische beslissing omdat de goederen uit verschillende douaneaangiften niet noodzakelijk exact dezelfde goederen zijn. Wanneer de goederen zijn vrijgegeven is het ook niet meer mogelijk om een aanvullend onderzoek te vragen en dus om te bewijzen dat de uitslag van het gedeeltelijk onderzoek niet geldt voor deze goederen.

Ook de regels met betrekking tot de identificatie van de goederen zijn niet gewijzigd. De bevoegde personen nemen de nodige maatregelen zodat de goederen geïdentificeerd kunnen worden om te waarborgen dat de bepalingen die zijn verbonden aan de douaneregeling waarvoor de betrokken goederen zijn aangegeven, gerespecteerd worden. De identificatiemaatregelen mogen enkel worden verwijderd of vernietigd als hiervoor toestemming verleend wordt.²⁴⁴

De vrijgave van de goederen na aanvaarding van de aangifte is ook op gelijkaardige wijze geregeld. Wanneer er is tegemoetgekomen aan de voorwaarden om de goederen onder een bepaalde regeling te plaatsen, indien er geen beperking op de goederen is gesteld en wanneer er geen verbod van toepassing is, worden, bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie, de goederen vrijgegeven vanaf het tijdstip waarop de vermeldingen op de douaneaangifte zijn geverifieerd of zonder verificatie zijn aanvaard. Alle goederen waarop de aangifte betrekking heeft, worden samen vrijgegeven, behalve wanneer de goederen onder twee of meer artikelen vallen. In dit laatste geval worden de gegevens van deze goederen geacht een afzonderlijke douaneaangifte te zijn.²⁴⁵

In het geval waar een douaneschuld ontstaat door het plaatsen van goederen onder een douaneregeling, is hun vrijgave daarentegen pas mogelijk als de douaneschuld is betaald of wanneer daarvoor een zekerheid is gesteld.²⁴⁶

---

²⁴² Art. 190 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 70 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 107.

²⁴³ HvJ 571/12, *Greencarrier Freight Services Latvia SIA v. Valsts ienemumu dienests*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 42.

²⁴⁴ Art. 192 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 72 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 108-109.

²⁴⁵ Art. 194 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 74 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 109.

²⁴⁶ Art. 195 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 74 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 109.

D. Verwijdering van de goederen

Niet-communautaire goederen die bij de douane werden aangebracht, kunnen vernietigd worden indien hiervoor gegronde redenen bestaan. Dit houdt in dat de goederen ongeschikt worden gemaakt voor het doel waarvoor ze bestemd waren. De houder van de goederen moet hierover in kennis worden gesteld en hij staat in voor de kosten van de vernietiging.²⁴⁷

Daarnaast kunnen de douaneautoriteiten alle nodige maatregelen nemen om de goederen te verwijderen wanneer een van de opgelegde verplichtingen met betrekking tot het binnenbrengen van niet-Uniegoederen in het douanegebied van de Unie niet is nagekomen, de goederen aan het douanetoezicht zijn onttrokken of wanneer de goederen niet kunnen worden vrijgegeven, doordat bijvoorbeeld de vereiste bescheiden niet zijn overlegd.²⁴⁸

Niet-Uniegoederen en goederen die onder de regeling bijzondere bestemming zijn geplaatst, kunnen in bepaalde gevallen aan de staat worden afgestaan.²⁴⁹

3.2.2.4. Ontstaan van de douaneschuld en zekerheidsstelling

A. Douaneschuld bij invoer

Bij de douaneschuld bij invoer is de regeling in het Communautair Douanewetboek gelijklopend met de regeling in het Douanewetboek van de Unie. Een douaneschuld bij invoer ontstaat wanneer aan invoerrechten onderworpen niet-Uniegoederen in het vrije verkeer worden gebracht of wanneer deze goederen tijdelijk ingevoerd worden met gedeeltelijke vrijstelling van invoerrechten. De schuld ontstaat op het ogenblik waarop de douaneaangifte wordt aanvaard en dient betaald te worden door de aangever of de persoon voor wiens rekening de douaneaangifte wordt gedaan. Wanneer de douaneaangifte is opgesteld op basis van gegevens die ervoor zorgen dat de invoerrechten niet of niet volledig worden geïnd, is de persoon die deze gegevens verstrekke en die redelijkerwijze had moeten weten dat deze gegevens niet juist waren, gehouden tot de betaling van de douaneschuld. Daarnaast bestaat een bijzondere regeling voor goederen die niet van oorsprong zijn.²⁵⁰

B. Douaneschuld door niet-naleving

Daarnaast is het mogelijk dat een douaneschuld ontstaat door niet-naleving. Dit gebeurt ten aanzien van aan invoerrechten onderworpen goederen wanneer onder andere een van de bij de douanewetgeving vastgestelde verplichtingen betreffende het binnenbrengen van niet-Uniegoederen in het douanegebied van de Unie, de onttrekking van dergelijke goederen aan douanetoezicht of de

---

²⁴⁷ Art. 197 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 842 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 190.

²⁴⁸ Art. 198 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁴⁹ Art. 199 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 182 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 191.

²⁵⁰ Art. 77-78 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 201-206 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 192; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 334-344; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 8.1-8.3; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 36-38.

tijdelijke invoer of de verwijdering van dergelijke goederen binnen dat douanegebied, niet nageleefd worden. In dit geval kan de douaneschuld op twee tijdstippen ontstaan, namelijk enerzijds vanaf het ogenblik waarop niet of niet meer wordt voldaan aan een verplichting die de douaneschuld doet ontstaan of anderzijds wanneer een douaneaangifte wordt aanvaard en indien naderhand ontdekt wordt dat deze goederen niet voor de plaatsing onder de gevraagde regeling in aanmerking kwamen. De lijst van mogelijke schuldenaars is daarnaast uitgebreider dan bij de douaneschuld bij invoer.²⁵¹

In dit verband heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie beslist dat in de situatie waarin niet-communautaire goederen niet worden ingeschreven in de daartoe bestemde voorraadadministratie van een douane-entrepot, een douaneschuld voor deze goederen doet ontstaan. Dit geldt ook wanneer de goederen opnieuw zullen worden uitgevoerd.²⁵²

Het Hof van Justitie besliste in het arrest *SEK Zollagentur GmbH* dat een onttrekking aan het douanetoezicht zich voordoet wanneer in tijdelijke opslag geplaatste goederen voor de regeling extern communautair douanevervoer werden aangegeven, maar wanneer zij de opslag niet verlaten en daarnaast ook niet worden aangebracht bij het douanekantoor van bestemming, terwijl de documenten voor het douanevervoer daar wel werden aangebracht.²⁵³ Om dit arrest toe te passen als een algemene regel lijkt wat verregaand aangezien er verschillende redenen kunnen zijn waarom de goederen niet bij het douanekantoor van bestemming werden aangebracht, bijvoorbeeld door een staking. Naar mijn mening is het beter om dit arrest wat te nuanceren en duidelijkheid te scheppen via een verklaring voor het niet voldoen van de gestelde verplichtingen.

In het arrest *Döhler Neuenkirchen GmbH* ging het om de situatie waarin de aanzuiveringsafrekening bij de regeling actieve veredeling te laat werd ingediend en werd de vraag gesteld of dit een douaneschuld met zich meebrengt voor de volledige hoeveelheid aan te zuiveren invoergoederen. Volgens het Hof vormt deze afrekening de kern van de regeling actieve veredeling in de vorm van het schorsingssysteem dat van bijzonder belang is om het douanetoezicht te kunnen uitoefenen. Het gaat dus niet om een strafmaatregel maar om een gevolg van het niet voldoen aan de voorwaarden voor de verkrijging van het voordeel dat voortvloeit uit de regeling actieve veredeling in de vorm van het schorsingssysteem. Uiteindelijk besliste het Hof dat in dit arrest inderdaad een douaneschuld voor de volledige hoeveelheid aan te zuiveren invoergoederen is ontstaan.²⁵⁴ Dit arrest is het loutere gevolg van het feit dat een douaneschuld ontstaat wanneer de nodige verplichtingen niet nageleefd worden. Het vormt dus geen onredelijke beslissing tenzij ook hier weer gegronde redenen bestaan voor het te laat indienen van de aanzuiveringsafrekening.

C. Douaneschuld bij uitvoer

De douaneschuld die ontstaat bij uitvoer van goederen wordt in het Communautair Douanewetboek op een andere wijze geregeld dan in het Douanewetboek van de Unie. In de eerste situatie kan de douaneschuld op drie mogelijke wijzen ontstaan. De eerste wijze is de situatie waarin goederen met

---

²⁵¹ Art. 79 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁵² HvJ 28/11, *Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 27-28 en 35.

²⁵³ HvJ 75/13, *SEK Zollagentur GmbH v. Hauptzollamt Gießen*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 27-33.

²⁵⁴ HvJ 262/10, *Döhler Neuenkirchen GmbH v. Hauptzollamt Oldenburg*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 34, 40-42 en 48.

een douaneaangifte worden uitgevoerd uit het douanegebied van de Gemeenschap. Daarnaast ontstaat een douaneschuld bij uitvoer ook wanneer goederen zonder douaneaangifte worden uitgevoerd uit het douanegebied van de Gemeenschap. De laatste wijze waarop een douaneschuld bij uitvoer kan ontstaan, bestaat erin dat de voorwaarden waaronder de goederen het douanegebied van de Gemeenschap uitgevoerd werden met een gehele of gedeeltelijke vrijstelling van rechten, niet nageleefd werden.²⁵⁵

In het arrest *DSV Road* werd het Hof van Justitie van de Europese Unie geconfronteerd met de situatie waarin een vervoer- en logistiekbedrijf, met de status van toegelaten afzender, bij vergissing teveel regelingen extern douanevervoer op gang bracht die niet konden worden gezuiverd omdat er geen goederen bestonden die konden worden aangebracht op het douanekantoor van bestemming. De vraag die in deze zaak gesteld werd, was dan ook of deze situatie een douaneschuld krachtens artikel 204, lid 1, sub a van het Communautair Douanewetboek kon doen ontstaan. Het Hof onderzocht of in dit geval rekening kon worden gehouden met de situatie dat voor hetzelfde goed twee regelingen douanevervoer werden opgestart. De conclusie in dit arrest was dat het doel om het risico te voorkomen dat niet-communautaire goederen in het economisch circuit van de Unie terecht komen niet in gevaar werd gebracht en dat een snelle toepassing van de voorschriften van de betrokken douaneregeling niet werd gehinderd aangezien een juiste toepassing van de regeling niet mogelijk is op een fysiek onbestaand goed. In deze situatie kan dus geen douaneschuld ontstaan op grond van artikel 204, lid 1, sub a van het Communautair Douanewetboek.²⁵⁶ Deze interpretatie van artikel 204, lid 1, sub a van het Communautair Douanewetboek is naar mijn mening de juiste. Wanneer per ongeluk twee keer een douaneaangifte wordt gedaan voor dezelfde goederen, bestaan er voor de tweede aangifte geen goederen en dit heeft tot gevolg dat er ook geen douaneschuld kan ontstaan voor deze fictieve goederen. Er kan hoogstens een kost aangerekend worden voor de administratieve ongemakken.

Een douaneschuld bij uitvoer ontstaat bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie wanneer goederen die aan uitvoerrechten zijn onderworpen, onder de regeling uitvoer of de regeling passieve veredeling worden geplaatst. Ook hier ontstaat de douaneschuld op het tijdstip waarop de douaneaangifte wordt aanvaard en zijn de schuldenaars dezelfde als bij de douaneschuld bij invoer. Daarnaast is het ontstaan van de douaneschuld door niet-naleving bij de douaneschuld bij uitvoer, gelijkaardig aan de regeling met betrekking tot de douaneschuld bij invoer, zij het dat de redenen voor het ontstaan van de douaneschuld in dit geval beperkter is.²⁵⁷

D. Andere wijzen van ontstaan van de douaneschuld

Daarnaast worden in het Communautair Douanewetboek nog andere mogelijkheden opgesomd waarbij een douaneschuld ontstaat. Bij de eerste mogelijkheid ontstaat de douaneschuld bij het onregelmatig binnenbrengen van goederen in de Gemeenschap. Dit betekent dat de goederen niet

---

²⁵⁵ Art. 209-211 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 195-196; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 9.1-9.3; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 49-50.

²⁵⁶ HvJ 234/09, *Skatteministeriet v. DSV Road A/S*, *Jur.* 2010, I, 07333, para. 27-29, 32-34 en 36.

²⁵⁷ Art. 81-82 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

op de wijze worden aangebracht zoals dat is voorgeschreven door het CDW of wanneer de goederen helemaal niet worden aangebracht bij de douane.²⁵⁸ Dit werd bevestigd door het Hof van Justitie in het arrest *Veli Elshani*. Het Hof besliste hier dat goederen op onregelmatige wijze worden binnengebracht indien de nodige voorgeschreven handelingen niet werden verricht. Daarnaast bepaalde het Hof van Justitie dat goederen op onregelmatige wijze worden binnengebracht indien ze niet worden aangebracht bij het eerste douanekantoor in het douanegebied. De douaneschuld die door het onregelmatig binnenbrengen van de goederen ontstaat, komt ten laste van de persoon die de goederen heeft binnengebracht aangezien het op onregelmatige wijze binnenbrengen van goederen en het ontstaan van de douaneschuld samenvallen. Aangezien de goederen, in casu, het eerste douanekantoor waren gepasseerd en niet voldeden aan de gestelde vereisten, leidde de inbeslagneming van deze goederen niet tot het tenietgaan van de douaneschuld. Indien de goederen het eerste douanekantoor nog niet voorbij waren gegaan, dan was de douaneschuld wel tenietgegaan.²⁵⁹ Aangezien de verplichting bestaat om de goederen zo snel mogelijk bij de douaneautoriteiten aan te brengen, is het niet onlogisch dat wanneer dit niet gedaan werd bij het eerste douanekantoor op de route, tot gevolg heeft dat een douaneschuld ontstaat omdat de goederen op onregelmatige wijze werden binnengebracht. Wanneer de douaneschuld in dat geval teniet zou gaan, zal de verplichting om de goederen onverwijld bij de douaneautoriteiten aan te brengen niet langer afgedwongen kunnen worden.

In het arrest *Minister van Financiën tegen X BV* besliste het Hof van Justitie van de Europese Unie dat indien de termijn om de goederen bij de douane aan te brengen wordt overschreden, de douaneschuld ontstaat op grond van artikel 204 van het Communautair Douanewetboek.²⁶⁰

Een ander voorbeeld van het onregelmatig binnenbrengen van goederen in de Gemeenschap kan gevonden worden in het arrest *Papismedov e.a.* In dit arrest werd kookgerei aangegeven in plaats van sigaretten. Dit had tot gevolg dat artikel 202 van het Communautair Douanewetboek van toepassing was en dus de douaneschuld ook op grond van dit artikel is ontstaan.²⁶¹

Het Hof van Justitie van de Europese Unie besliste in het arrest *Jeltes* dat personen moeten voldoen aan twee voorwaarden vooraleer ze gekwalificeerd kunnen worden als schuldenaar van de douaneschuld bij het onregelmatig binnenbrengen van goederen bij toepassing van artikel 202, lid 3, tweede streepje Communautair Douanewetboek. De objectieve voorwaarde houdt in dat er een deelneming moet zijn aan het binnenbrengen. Hieraan is voldaan indien de persoon op de een of andere manier een aandeel heeft gehad bij het binnenbrengen van de goederen. In het Communautair Douanewetboek werd niet verduidelijkt dat de personen rechtstreeks moeten hebben bijgedragen aan het onregelmatig binnenbrengen dus kan worden besloten dat het voldoende is om handelingen te stellen die verband houden met het onregelmatig binnenbrengen. Degene die bemiddelt bij een verkoop kan dus worden beschouwd als een persoon die een handeling stelt die op

---

²⁵⁸ Art. 38-41 en 202 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 192-193; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 38-40.

²⁵⁹ HvJ 459/07, *Veli Elshani v. Hauptzollamt Linz*, *Jur.* 2009, I, 02759, para. 21-27, 32-34 en 38.

²⁶⁰ HvJ 480/12, *Minister van Financiën v. X BV*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 31-33 en 45.

²⁶¹ HvJ 195/03, *Ministerie van Financiën v. Merabi Papismedov e.a.*, *Jur.* 2005, I, 01667, para. 35-36.

de een of andere manier een aandeel heeft gehad bij het binnenbrengen van de goederen. De tweede, subjectieve, voorwaarde vereist dat de personen bewust aan het onregelmatige binnenbrengen moeten hebben deelgenomen. Volgens het Hof van Justitie houdt deze voorwaarde in dat de betrokkene wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat het binnenbrengen van de goederen op onregelmatige wijze gebeurde. Dit heeft dus betrekking op het gedrag van een bedachtzame en zorgvuldige marktdeelnemer. Hierbij haalt het Hof nog aan dat van een bemiddelaar, zoals de persoon in dit arrest, verwacht mag worden dat hij weet dat voor de levering van goederen uit een ander land dan een lidstaat van de Unie en met de Unie als bestemming, invoerrechten moeten worden betaald, maar ook andere elementen moeten in rekening worden gebracht, zoals de informatie waarover de bemiddelaar beschikte.²⁶²

In het arrest *Spedition Ulustrans* werd het Hof van Justitie geconfronteerd met de situatie waarin een werknemer goederen voor een bedrijf het douanegebied van de toenmalige Europese Gemeenschap binnenbracht, zonder de goederen aan te geven bij de douane. De vraag die hier rees, was of de werkgever in deze omstandigheden kan worden beschouwd als schuldenaar van de douaneschuld. Het Hof verduidelijkt hier dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen artikel 202, lid 3, eerste streepje en artikel 202, lid 3, tweede en derde streepje. In het eerste geval kan de werkgever worden geacht de goederen zelf op onregelmatige wijze te hebben binnengebracht. Hierdoor wordt hij, alleen of hoofdelijk met zijn werknemer, schuldenaar van de douaneschuld. In de andere gevallen heeft de werkgever slechts deelgenomen en moet de subjectieve voorwaarde vervuld zijn vooraleer hij kan worden gekwalificeerd als schuldenaar.²⁶³

Daarnaast ontstaat een douaneschuld bij de onttrekking van goederen aan het douanetoezicht. Dit houdt iedere handeling of elk nalaten in dat tot gevolg heeft dat de douane, al is het maar tijdelijk, de toegang wordt belemmerd tot onder douanetoezicht staande goederen en de in de communautaire douanewetgeving voorziene controles niet kan uitvoeren. Dit kan zowel een fysieke als een administratieve onttrekking zijn. De onttrekking aan het douanetoezicht in de zin van het eerste lid van artikel 203 van het Communautair Douanewetboek, moet daarnaast niet opzettelijk gebeuren.²⁶⁴ Het Hof van Justitie is in het arrest *Harry Winston SARL* tot de conclusie gekomen dat de situatie waarin goederen die onder het stelsel van douane-entrepots waren geplaatst en daar worden gestolen, een douaneschuld bij invoer doen ontstaan zoals bedoeld in artikel 203, lid 1 CDW.²⁶⁵ Het standpunt van het Hof in dit arrest lijkt in eerste instantie onredelijk maar zoals eerder is aangegeven vereist de onttrekking van de goederen aan het douanetoezicht geen opzet. Het gaat dus om een loutere feitelijke afweging of douanetoezicht mogelijk is of niet. Dit neemt niet weg dat het een

---

²⁶² HvJ 454/10, *Oliver Jestel v. Hauptzollamt Aachen*, Jur. 2011, I, 11725, para. 15-25.

²⁶³ HvJ 414/02, *Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul v. Finanzlandesdirektion für Oberösterreich*, Jur. 2004, I, 08633, para. 29.

²⁶⁴ Art. 203 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, Pb.L. 19 oktober 1992, afl. 302, 1; HvJ 66/99, *D. Wandel GmbH v. Hauptzollamt Bremen*, Jur. 2001, I, 00873, para. 47; HvJ 371/99, *Liberexim BV v. Staatssecretaris van Financiën*, Jur. 2002, I, 06227, para. 55; HvJ 222/01, *British American Tobacco Manufacturing BV v. Hauptzollamt Krefeld*, Jur. 2004, I, 04683, para. 47; HvJ 300/03, *Honeywell Aerospace GmbH v. Hauptzollamt Gießen*, Jur. 2005, I, 00689, para. 19; HvJ 230/06, *Militzer & Münch GmbH v. Ministero delle Finanze*, Jur. 2008, I, 01895, para 26-27; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 193-194; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 40-42.

²⁶⁵ HvJ 273/12, *Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières v. Harry Winston SARL*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 33-36.

onrechtvaardige bepaling is, zeker wanneer de betrokken personen kunnen aantonen dat ze alle mogelijke maatregelen hadden getroffen om een eventuele diefstal te vermijden.

In het arrest *Hamann International GmbH Spedition* besliste het Hof van Justitie dat een onttrekking aan het douanetoezicht zich voordoet wanneer niet-communautaire goederen die aan de regeling van het douane-entrepot zijn onderworpen en voor wederuitvoer uit het douanegebied van de Gemeenschap zijn bestemd, zijn uitgeslagen en van het douane-entrepot naar het douanekantoor van uitgang zijn overgebracht zonder onder de regeling extern douanevervoer te zijn geplaatst, en de douaneautoriteiten, al is het maar tijdelijk, geen douanetoezicht over deze goederen hebben kunnen uitoefenen.²⁶⁶

Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkte in *Honeywell Aerospace GmbH* dat de invoerrechten slechts door de lidstaat waar het kantoor van vertrek gesitueerd is geïnd kunnen worden, wanneer de termijn om het gevraagd bewijs te leveren duidelijk ter kennis werd gebracht en indien dit bewijs niet binnen de gestelde termijn werd geleverd.²⁶⁷

Daarnaast boog het Hof zich in het arrest *Wandel* over de situatie waarin aan rechten bij invoer onderworpen goederen aan het douanetoezicht werden onttrokken tussen de aanvaarding van de douaneaangifte en de vrijgave van de goederen. Het Hof besliste hier dat iedere verwijdering uit de toegelaten opslagplaats van aan douanetoezicht onderworpen goederen zonder toestemming van de bevoegde douaneautoriteiten, waardoor de beoogde inspectie van de goederen niet kon plaatsvinden, een onttrekking aan het douanetoezicht is in de zin van artikel 203, lid 1 Communautair Douanewetboek. Uit hoofde van deze bepaling ontstaat dus een douaneschuld bij invoer.²⁶⁸

Bijkomend kan een douaneschuld ook ontstaan bij het verbruik of gebruik van goederen in een vrije zone of een vrij entrepot.²⁶⁹

E. Gemeenschappelijke bepalingen voor douaneschuld bij invoer en bij uitvoer

Een douaneschuld ontstaat in beide douanewetboeken bijkomend ook voor goederen waarvoor enig verbod op of enige beperking van invoer of uitvoer geldt. Dit geldt niet voor het op illegale wijze invoeren van vals geld en van verdovende middelen en psychotrope stoffen, behalve wanneer deze producten streng gecontroleerd worden door de bevoegde autoriteiten met als doel het medisch en wetenschappelijk gebruik ervan.²⁷⁰

---

²⁶⁶ HvJ 337/01, *Hamann International GmbH Spedition + Logistik v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, Jur. 2004, I, 01791, para. 36.

²⁶⁷ HvJ 300/03, *Honeywell Aerospace GmbH v. Hauptzollamt Gießen*, Jur. 2005, I, 00689, para. 25-26.

²⁶⁸ HvJ 66/99, *D. Wandel GmbH v. Hauptzollamt Bremen*, Jur. 2001, I, 00873, para. 45 en 50-51.

²⁶⁹ Art. 205 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 195; E.N. PUNT en D.G. VAN VLIET, *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 45-46.

²⁷⁰ Art. 83 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 212 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 197.

In de situatie waarin meerdere schuldenaars gehouden zijn tot dezelfde douaneschuld, dan zijn zij gezamenlijk en hoofdelijk aansprakelijk tot de betaling van deze schuld. Deze regel werd behouden bij het opstellen van het Douanewetboek van de Unie.²⁷¹

Voor de berekening van het bedrag aan invoer- of uitvoerrechten bestaan een aantal algemene en bijzondere regels. De algemene regel stelt dat bij de berekening van het bedrag aan invoer- of uitvoerrechten de regels moeten worden gebruikt die bestonden op het ogenblik waarop de douaneschuld is ontstaan. Deze regeling lijkt een uniforme toepassing van de berekening van de invoer- of uitvoerrechten in de hand te werken. Indien dit tijdstip niet nauwkeurig kan worden bepaald, geldt het vermoeden dat dit tijdstip het ogenblik is waarop de douaneautoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die de douaneschuld heeft doen ontstaan, behalve wanneer uit de gegevens blijkt dat de douaneschuld vroeger is ontstaan. Dan geldt het vroegste tijdstip waarop het bestaan van die situatie kan worden vastgesteld. Deze algemene regels zijn in het Communautair Douanewetboek en in het Douanewetboek van de Unie dezelfde.²⁷²

De eerste bijzondere regel in het Douanewetboek van de Unie, houdt in dat de kosten voor opslag of gebruikelijke behandelingen het bedrag aan invoerrechten niet kan beïnvloeden. De douanewaarde, hoeveelheid, aard en oorsprong van niet-Uniegoederen die bij de behandelingen zijn gebruikt, worden daarentegen wel in aanmerking genomen voor de berekening. De volgende bijzondere regel stelt dat wanneer de tariefindeling wijzigt als gevolg van gebruikelijke behandelingen in het douanegebied van de Unie, de oorspronkelijke tariefindeling wordt toegepast, wanneer hierom verzocht wordt. Daarnaast bestaan er nog bijzondere regels voor onder meer het ontstaan van veredelingsproducten, specifieke gevallen en indien de douanewetgeving in een gunstige tariefbehandeling voorziet.²⁷³

Vervolgens wordt de plaats waar de douaneschuld ontstaat uitvoerig besproken. Deze regeling werd op enkele plaatsen gewijzigd in het nieuwe Douanewetboek van de Unie. Beide douanewetboeken hanteren een cascadesysteem maar er zijn kleine verschillen terug te vinden. De plaats waar de douaneschuld ontstaat is volgens dit nieuwe Douanewetboek, de plaats waar de douaneaangifte of de aangifte tot wederuitvoer wordt ingediend. Indien de douaneschuld is ontstaan zonder dat enige aangifte is vereist, ontstaat de douaneschuld op de plaats waar de feiten zich voordoen die tot het ontstaan van deze schuld leiden of, indien deze plaats niet kan worden bepaald, de plaats waar de douaneautoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die tot het ontstaan van een douaneschuld hebben geleid. Ingeval de goederen zich onder een niet-gezuiverde douaneregeling bevinden of de tijdelijke opslag niet naar behoren is beëindigd, dan geldt er een bijzondere regeling. Wanneer verschillende plaatsen in aanmerking komen voor het ontstaan van de douaneschuld, wordt de plaats genomen waar de schuld het eerst is ontstaan. Tot slot wordt een douaneschuld geacht te zijn ontstaan in de lidstaat waarin het ontstaan van deze schuld is

---

²⁷¹ Art. 84 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁷² Art. 85 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 214 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 197-198.

²⁷³ Art. 86 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

vastgesteld, indien een douaneautoriteit vaststelt dat de douaneschuld in een andere lidstaat is ontstaan en het bedrag aan invoer- of uitvoerrechten lager ligt dan 10 000 euro.²⁷⁴

In het Communautair Douanewetboek zijn er vier mogelijkheden om de plaats waar de douaneschuld is ontstaan, te specificeren. De eerste mogelijkheid bestaat erin dat de douaneschuld ontstaat op de plaats waar de feiten die tot het ontstaan van deze schuld leiden, zich voordoen. Indien deze plaats niet bekend is, wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan op de plaats waar de douane vaststelt dat de goederen zich in een situatie bevinden die tot het ontstaan van een douaneschuld heeft geleid. Indien dat ook niet mogelijk is, wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan op de plaats waar de goederen onder de betrokken regeling zijn geplaatst of op de plaats in het douanegebied van de Gemeenschap waar de goederen onder deze regeling zijn binnengekomen.²⁷⁵

Daarnaast wordt in het Communautair Douanewetboek nog bepaald dat wanneer blijkt dat de douaneschuld al eerder was ontstaan, dan wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan op de plaats waarvan kan worden vastgesteld dat zij zich daar bevonden op het vroegste tijdstip waarop het bestaan van de douaneschuld kan worden vastgesteld.²⁷⁶

Wanneer de douane vaststelt dat een douaneschuld is ontstaan in een andere lidstaat met betrekking tot goederen die op onregelmatige wijze werden binnengebracht, dan wordt deze geacht te zijn ontstaan in de lidstaat waarin het ontstaan van die schuld is vastgesteld indien het bedrag ervan minder bedraagt dan 5 000 EUR.²⁷⁷

F. Zekerheidsstelling voor een mogelijke of bestaande douaneschuld

In het Communautair Douanewetboek is de opdrachtgever verplicht een zekerheid te stellen voor het geval dat de regeling douanevervoer onregelmatig beëindigd wordt. In het Douanewetboek van de Unie kunnen de douaneautoriteiten in bepaalde situaties eisen dat een zekerheid wordt gesteld voor een bestaande of toekomstige douaneschuld. Deze zekerheid dekt het bedrag aan in- of uitvoerrechten en de overige heffingen die hiermee in verband staan, indien de zekerheid gebruikt wordt voor de plaatsing van de goederen onder de regeling Uniedouanevervoer of wanneer de zekerheid in meer dan één lidstaat kan worden gebruikt.²⁷⁸

De gevraagde zekerheid kan bij toepassing van beide douanewetboeken, verschillende vormen aannemen en in principe bestaat een vrije keuze in welke vorm gebruikt wordt. Een zekerheidsstelling kan gebeuren door een storting van contant geld, door borgstelling of door een andere vorm van zekerheid met een gelijkwaardige garantie. De douaneautoriteiten kunnen echter de gekozen zekerheidsvorm weigeren te aanvaarden wanneer een onverenigbaarheid bestaat met de goede

---

²⁷⁴ Art. 87 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁷⁵ Art. 215 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 198-199.

²⁷⁶ Art 215 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 199.

²⁷⁷ A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 199.

²⁷⁸ Art. 89, lid 1 en 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 94 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 135; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 331-334.

werking van de toepasselijke douaneregeling of indien twijfel bestaat of de zekerheidsstelling de nodige waarborgen kan bieden dat alles binnen de gestelde termijn zal worden betaald.²⁷⁹

De zekerheidsstelling kan alleen worden gedaan door de schuldenaar of de toekomstige schuldenaar. Daarnaast kan ook een andere persoon optreden voor de zekerheidsstelling indien de douaneautoriteiten hierin toestemmen. Deze autoriteiten houden zelf toezicht op de zekerheid.²⁸⁰

In het Communautair Douanewetboek wordt een onderscheid gemaakt tussen de zekerheid per aangifte en de doorlopende zekerheid. De zekerheid per aangifte wordt gebruikt om de hele douaneschuld die kan ontstaan te dekken. De doorlopende zekerheid kan worden gesteld voor alle regelingen douanevervoer binnen de grenzen van een referentiebedrag.²⁸¹

In het Douanewetboek van de Unie daarentegen, wordt een onderscheid gemaakt tussen de verplichte en de facultatieve zekerheid. Bij een verplichte zekerheidsstelling stellen de douaneautoriteiten het bedrag van de zekerheid vast op een niveau dat gelijk is aan het met de douaneschuld overeenkomende bedrag. Wanneer dit bedrag niet nauwkeurig kan worden bepaald, dan wordt het bedrag vastgesteld op het door de douaneautoriteiten geraamde hoogste met de douaneschuld overeenkomende bedrag aan in- of uitvoerrechten en andere heffingen die zijn ontstaan of kunnen ontstaan. Bij een verplichte doorlopende zekerheid moet het bedrag van de zekerheid ervoor zorgen dat het met de douaneschuld overeenkomende bedrag steeds gedekt zijn.²⁸² Een facultatieve zekerheidsstelling kan geëist worden indien de douaneautoriteiten vrezen dat de betaling van de douaneschuld binnen de gestelde termijn onzeker is.²⁸³

Om een doorlopende zekerheid te kunnen stellen, moet een vergunning verleend worden. Hiervoor dienen een aantal voorwaarden te worden vervuld. Zo moet de aanvrager van een dergelijke vergunning onder andere gevestigd zijn in het douanegebied van de Unie en moeten ze voldoen aan de in artikel 39, onder a) UDW genoemde criteria. Ingeval bijzondere regelingen of tijdelijke opslag van toepassing zijn, kan de Commissie besluiten om een tijdelijk verbod op te leggen om een beroep te doen op een doorlopende zekerheid.²⁸⁴

---

²⁷⁹ Art. 92-93 en 94, lid 3 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 193 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; art. 857 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; J., DE BACKER, *Zekerheidsstelling inzake douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2002, 17-19.

²⁸⁰ Art. 89, lid 3 en 6 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 189 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; J., DE BACKER, *Zekerheidsstelling inzake douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2002, 13.

²⁸¹ Art. 345, 373 en 379 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art. 192 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; J., DE BACKER, *Zekerheidsstelling inzake douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2002, 15; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 331-334.

²⁸² Art. 90 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸³ Art. 91 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸⁴ Art. 95-96 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Daarnaast kan een aanvullende of vervangende zekerheid worden geëist indien de gestelde zekerheid niet of niet meer alle waarborgen biedt dat de douaneschuld binnen de gestelde termijn volledig zal worden voldaan.²⁸⁵

Indien gekozen wordt voor een borgstelling, dan moet de borg in het douanegebied van de Unie gevestigd zijn, en verbindt hij zich er schriftelijk toe het bedoelde bedrag te betalen. De borgstelling dient goedgekeurd te worden, behalve wanneer de borg een kredietinstelling, financiële instelling of verzekeringsmaatschappij is, die in de Unie is erkend.²⁸⁶

Van bepaalde actoren kan geen zekerheidsstelling worden geëist, bijvoorbeeld staten of regionale en plaatselijke overheidsinstanties. Daarnaast wordt in bepaalde situaties geen zekerheid geëist. Een voorbeeld hiervan is wanneer goederen worden vervoerd over de Rijn.²⁸⁷

De zekerheid wordt onmiddellijk, geheel of gedeeltelijk, vrijgegeven wanneer de douaneschuld of de aansprakelijkheid voor andere heffingen is tenietgegaan of niet meer kan ontstaan.²⁸⁸

3.2.2.5. Factoren die ten grondslag liggen aan de toepassing van invoer- of uitvoerrechten en andere maatregelen waaraan het goederenverkeer is onderworpen

A. Algemeen

De verschuldigde invoer- en uitvoerrechten zijn gebaseerd op het gemeenschappelijk douanetarief. Dit omvat onder andere de autonome maatregelen waarbij voor bepaalde goederen een verlaging of een vrijstelling van douanerechten is voorzien en de preferentiële tariefmaatregelen die door de Unie ten aanzien van bepaalde landen of gebieden dan wel groepen van landen of gebieden buiten het douanegebied van de Unie unilateraal zijn vastgesteld. Andere maatregelen in het kader van het goederenverkeer worden volgens de tariefindeling van de betrokken goederen toegepast. Het in het vrije verkeer brengen of de uitvoer van goederen kan daarbij worden onderworpen aan toezicht.²⁸⁹

De tariefindeling van goederen houdt in dat wordt vastgesteld onder welke onderverdelingen of verdere indelen van de gecombineerde nomenclatuur de goederen moeten worden ingedeeld.²⁹⁰

B. Oorsprong van de goederen

a) Algemeen

Met betrekking tot de oorsprong van de goederen zijn de regels van het Communautair Douanewetboek en van het Douanewetboek van de Unie dezelfde gebleven. In de situatie waarin goederen in één land of gebied zijn verkregen, wordt aangenomen dat de oorsprong van de goederen in dat land of gebied gelegen is. Wanneer daarentegen een goed is vervaardigd in meerdere landen of gebieden, dan wordt aangenomen dat de oorsprong van dit goed gelegen is in het land of gebied

---

²⁸⁵ Art 97 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸⁶ Art. 94 lid 1 en 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸⁷ Art. 89, lid 7 en 8 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸⁸ Art. 98 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁸⁹ Art. 56 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁹⁰ Art. 57 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

waar de laatste ingrijpende, economisch verantwoorde verwerking of bewerking van het goed heeft plaatsgevonden. Dit houdt in dat een nieuw product is ontstaan of dat een belangrijk fabricagestadium is vertegenwoordigd.²⁹¹

Ook over de laatste ingrijpende, economisch verantwoorde verwerking of bewerking van een goed heeft het Hof van Justitie uitspraak gedaan. In het arrest *HEKO Industrieerzeugnisse* verduidelijkt het Hof namelijk dat de laatste verwerking of bewerking slechts ingrijpend is indien het voortgebrachte product andere eigenschappen en een specifieke samenstelling heeft verkregen die het voor deze verwerking of bewerking nog niet had. Een verandering in de uiterlijke verschijningsvorm alleen is niet voldoende en er kan dus niet mee worden volstaan de criteria om de oorsprong van de goederen te bepalen, te zoeken in de tariefindeling van de verwerkte producten. Het Hof stelde namelijk dat de oorsprong van de goederen zou moeten worden bepaald op basis van een objectief en reëel onderscheid tussen basisproduct en verwerkt product. Hierbij moet dan rekening worden gehouden met de specifieke materiële eigenschappen van deze producten.²⁹² Het begrip laatste ingrijpende, economisch verantwoorde verwerking of bewerking van een goed geeft zelf al aan dat een minimale behandeling van een goed niet voldoende zal zijn om het land van oorsprong te veranderen. De uitspraak van het Hof in deze zaak doet geen afbreuk aan deze strikte interpretatie wat naar mijn mening de juiste interpretatie is. Het land van oorsprong brengt grote gevolgen met zich mee voor de ingevoerde producten maar ook voor de Europese producenten van die producten aangezien lagere invoerrechten, die het gevolg kunnen zijn van een bepaald land van oorsprong, zorgt voor meer concurrentie op de Europese markt. Een strikte interpretatie beschermt dus ook de Europese producenten.

In het arrest *Hoesch Metals and Alloys* bevestigde het Hof dat het tot verschillende graden van fijnheid vermalen van een basisproduct niet kan worden beschouwd als een ingrijpende verwerking of bewerking, indien deze handeling enkel zorgt voor een andere consistentie en verschijningsvorm maar niet tot een belangrijke kwalitatieve wijziging van het basisproduct.²⁹³ Ook dit arrest is een voorbeeld van de strikte interpretatie die het Hof van Justitie geeft aan het begrip laatste ingrijpende, economisch verantwoorde verwerking of bewerking van een goed. In casu is enkel de verschijningsvorm van het product aangepast zonder dat andere eigenschappen of een andere specifieke samenstelling werd voortgebracht en dus is de beslissing die het Hof genomen heeft niet onredelijk.

---

²⁹¹ Art. 60 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 23 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; K. CELIS, J. VERBEKEN, *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 32-36; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 47-48; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 3.1-3.6.

²⁹² HvJ 49/76, *Gesellschaft für Überseehandel mbH v. Handelskammer Hamburg*, *Jur.* 1977, I, 00041, para. 6; HvJ 162/82, *Cousin e.a.*, *Jur.* 1983, I, 01101, para. 16; HvJ 93/83, *Zentralgenossenschaft des Fleisergewerbes eG (Zentrag) v. Hauptzollamt Bochum*, *Jur.* 1984, I, 01095, para. 13; HvJ gevoegde zaken 447/05 en 448/05, *Thomson Multimedia Sales Europe en Vestel France v. Administration des douanes et droits indirects*, *Jur.* 2007, I, 02049, para. 27 en 39; HvJ 260/08, *Bundesfinanzdirektion West v. HEKO Industrieerzeugnisse GmbH*, *Jur.* 2009, I, 11571, para. 27-33.

²⁹³ HvJ 373/08, *Hoesch Metals and Alloys GmbH v. Hauptzollamt Aachen*, *Jur.* 2010, I, 00951, para. 50.

b) Bewijs

In het Communautair Douanewetboek is vereist dat de oorsprong van de goederen bewezen wordt door degene die de goederen importeert, door middel van bewijsstukken die de oorsprong van het goed bevestigen. Indien goederen van preferentiële oorsprong zijn, dan kan in de overeenkomst tussen de landen bepaald worden op welke wijze de oorsprong van de goederen moet worden bewezen.²⁹⁴

Bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie kan geëist worden dat de oorsprong van de goederen wordt bewezen, als de douaneaangifte deze oorsprong vermeld. Daarnaast is aanvullend bewijs vereist indien hierover gegronde twijfel bestaat zodat gewaarborgd wordt dat de vermelding van de oorsprong voldoet aan de regels die bij Unievoorschriften zijn vastgesteld.²⁹⁵

c) Niet-preferentiële oorsprong

Onder het Communautair Douanewetboek zijn goederen van niet-preferentiële oorsprong wanneer er geen akkoorden bestaan tussen de Europese Unie en het land waar de goederen zijn gemaakt, die een preferentiële status verlenen aan dat land. Het gevolg hiervan is dat de goederen die uit dergelijke landen komen niet kunnen genieten van een verlaagd tarief of nulrecht indien de goederen worden ingevoerd in het douanegebied van de Unie. Naast de toepasselijke invoerrechten, kunnen ook nog discriminatoire maatregelen genomen worden met betrekking tot deze goederen.²⁹⁶

d) Preferentiële oorsprong

Het Communautair Douanewetboek bepaalt dat goederen van preferentiële oorsprong zijn, indien hierover een overeenkomst werd gesloten tussen de betrokken landen. In elk van deze overeenkomsten kunnen individuele voorwaarden worden opgelegd vooraleer de status van goed van preferentiële oorsprong zal worden toegepast. Daarnaast kan deze status ook op eenzijdige wijze worden toegekend. Dit heeft tot gevolg dat voordelige douanemaatregelen zullen worden toegepast wanneer goederen uit deze landen worden ingevoerd. Hiervoor moeten de goederen echter rechtstreeks vanuit het preferentieel land naar het land van bestemming worden gebracht.²⁹⁷

Voor het Douanewetboek van de Unie, gelden gelijkaardige regels voor de goederen van preferentiële oorsprong. De preferentiële oorsprong van de goederen kan ook hier op verschillende wijzen worden vastgesteld. Deze wijzen bestaan er onder andere in dat goederen in aanmerking komen voor preferentiële maatregelen die de Unie met bepaalde landen of gebieden is overeengekomen en

---

²⁹⁴ A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 38-42; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 66-73; M. LUX, *Guide to Community Customs Legislation*, Brussel, Bruylant, 2001, 176.

²⁹⁵ Art. 61 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

²⁹⁶ A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 29-30; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 49-52; M. LUX, *Guide to Community Customs Legislation*, Brussel, Bruylant, 2001, 151-160; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 3.2-3.4; T. LYONS, *EU Customs law*, Oxford, Oxford University Press, 2008, 235-247.

²⁹⁷ A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 30-31; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 52-62; M. LUX, *Guide to Community Customs Legislation*, Brussel, Bruylant, 2001, 160-181; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 3.4-3.6.

waarin de regels betreffende preferentiële oorsprong worden vastgesteld en kunnen preferentiële maatregelen ook worden vastgesteld overeenkomstig artikel 203 VWEU.²⁹⁸

Op de regels met betrekking tot de preferentiële oorsprong van goederen kunnen echter afwijkingen bestaan indien het begunstigde land of gebied tijdelijk niet kan voldoen aan deze regels of indien dit land of gebied een aanpassingsperiode nodig heeft om zich voor te bereiden om aan deze regels te voldoen.²⁹⁹

C. Douanewaarde van goederen

Onder het Communautair Douanewetboek bestaan meerdere methodes om de douanewaarde te bepalen. De eerste methode is de basismethode en is gebaseerd op de transactiewaarde van de ingevoerde goederen. De transactiewaarde is de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs wanneer ze worden verkocht met als doel uitgevoerd te worden naar het douanegebied van de Gemeenschap. Bij opeenvolgende verkopen, is dit de laatste verkoop die heeft geleid tot het binnenbrengen van de goederen in het douanegebied van de Gemeenschap. Indien de goederen verloren of beschadigd zijn bij de aangifte ervan, wordt een verhoudingsgewijze verdeling van de werkelijk betaalde of te betalen prijs gebruikt. Er dient ook rekening gehouden te worden met een aantal prijselementen die de transactiewaarde beïnvloeden, bijvoorbeeld verhogingen zoals kosten van verpakkingsmiddelen. Dit heeft tot gevolg dat de transactiewaarde moet worden aangepast.³⁰⁰

Het begrip "verkoop" dat gebruikt wordt om de douanewaarde te bepalen aan de hand van de eerste methode, moet ruim worden geïnterpreteerd. Het Hof van Justitie besliste zelfs dat de vraag of de contractuele verhouding tussen de koper en de verkoper als verkoopovereenkomst moet worden gekwalificeerd of een gewoon contract tot bewerking of veredeling van de ingevoerde goederen, in casu irrelevant is omdat de koper van de goederen de goederen gratis bewerkte of veredelde voor de verkoper.³⁰¹ Het gevolg van de ruime interpretatie van het begrip verkoop is dat de transactiewaarde meer bepaald zal worden door toepassing van de eerste methode. Dit is een goede gang van zaken aangezien de eerste methode het meest aansluit bij de werkelijkheid.

Het Hof van Justitie heeft in de zaak *Overland Footwear Ltd* ook beslist dat in de situatie waarin de aangegeven douanewaarde geen onderscheid maakt tussen een inkoopcommissie en de verkoopprijs van de goederen, deze inkoopcommissie deel uitmaakt van de transactiewaarde en dus belastbaar is.³⁰² Op het eerste zicht lijkt deze beslissing onredelijk omdat op die manier de transactiewaarde

---

²⁹⁸ Art. 64, lid 1-5 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; T. LYONS, *EU Customs law*, Oxford, Oxford University Press, 2008, 247-256.

²⁹⁹ Art. 64, lid 6 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³⁰⁰ Art. 145 en 150 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art. 29, lid 1 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; HvJ 306/04, *Compaq Computer International Corporation v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem*, *Jur.* 2006, I, 10991, para. 19; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 43-56; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 80-85; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 4.1-4.3.

³⁰¹ HvJ 116/12, *Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodolou AE v. Elliniko Dimosio*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 45-51.

³⁰² HvJ 379/00, *Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2002, I, 11133, para.16-18 en 25.

hoger zal zijn maar van de douaneautoriteiten kan niet verwacht worden dat zij zonder de nodige informatie kunnen weten dat de inkoopcommissie nog moet worden afgetrokken van de verkoopprijs.

Daarnaast is onder andere het arrest *Dollond & Aitchison Ltd* van toepassing waarin werd gesteld dat om de transactiewaarde van de goederen te kennen, teruggerepen moet worden naar de voorwaarden waaronder de individuele verkoopovereenkomst is gesloten.³⁰³ In dit arrest besliste het Hof ook dat het niet relevant is voor het bepalen van de transactiewaarde, dat een element van de verkoopovereenkomst buiten het douanegebied is gesitueerd en een ander element binnen dit gebied. Bijkomend kwam het Hof tot de conclusie dat indien consumenten een bedrag betalen voor bepaalde diensten en voor bepaalde goederen, deze samen de transactiewaarde vormen en dus belastbaar zijn.³⁰⁴ Het gaat om een verkoopovereenkomst voor goederen en diensten die hiermee in verband staan. Ik zou het redelijker vinden indien een onderscheid wordt gemaakt tussen het bedrag dat betaald werd voor de goederen en het bedrag betaald voor de diensten. De meeste bepalingen van het Communautair Douanewetboek en het Douanewetboek van de Unie zijn niet toepasbaar op diensten, aangezien diensten niet gebonden zijn aan een land van oorsprong, geen bewerking of verwerking kunnen ondergaan en dergelijke meer. Het is naar mijn mening dus onredelijk om het bedrag betaald voor diensten mee te rekenen voor het bepalen van de transactiewaarde, ook al staan deze diensten in verband met de verkochte goederen.

In het arrest *Compaq Computer International Corporation* heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie beslist dat onder "transactiewaarde" moet worden begrepen dat dit een aangepaste waarde kan zijn indien bewezen wordt dat de goederen op het tijdstip van aanvaarding van de aangifte al gebreken vertoonden, indien de prijswijziging voortvloeit uit de uitvoering van een contractuele garantieverplichting op grond van een verkoopovereenkomst die werd gesloten vooraleer de goederen in het vrije verkeer werden gebracht en dat met de gebreken van de goederen nog geen rekening werd gehouden in de verkoopovereenkomst. Om dit te bepalen moet rekening worden gehouden met de volledige contractverhouding. Ook moet er rekening mee worden gehouden dat beoogt wordt een billijk, uniform en neutraal systeem in te voeren voor het bepalen van de douanewaarde, zodat de toepassing van willekeurige of fictieve douanewaarde niet mogelijk wordt. Dit houdt in dat de douanewaarde moet bestaan in de werkelijke economische waarde van het ingevoerde goed en dat rekening is gehouden met alle elementen die deze economische waarde kunnen beïnvloeden.³⁰⁵

De methode die van toepassing is als de eerste methode niet gebruikt kan worden is de transactiewaarde van identieke goederen die op ongeveer hetzelfde tijdstip zijn verkocht en uitgevoerd naar het douanegebied van de Gemeenschap. Dit zijn goederen die in hetzelfde land zijn voortgebracht en die in alle opzichten gelijk zijn. Tussen de identieke goederen kunnen geringe

---

³⁰³ HvJ 65/85, *Hauptzollamt Hamburg – Ericus v. Van Houten International GmbH*, *Jur.* 1986, I, 00447, para. 13; HvJ 491/04, *Dollond & Aitchison Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2006, I, 02129, para. 26.

³⁰⁴ HvJ 491/04, *Dollond & Aitchison Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2006, I, 02129, para. 30-35.

³⁰⁵ HvJ 306/04, *Compaq Computer International Corporation v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem*, *Jur.* 2006, I, 10991, para. 28-30; HvJ 256/07, *Mitsui & Co. Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf*, *Jur.* 2009, I, 01951, para. 27.

uiterlijke verschillen bestaan. Wanneer meerdere transactiewaarden bestaan voor identieke goederen, dan moet de laagste zijn toepassing vinden.³⁰⁶

De derde methode is gebaseerd op de transactiewaarde van soortgelijke goederen. Onder soortgelijke goederen moeten goederen worden begrepen die in hetzelfde land werden voortgebracht en die gelijke kenmerken vertonen en gelijksoortige bestanddelen bevatten waardoor ze elkaar kunnen vervangen. Ook hier dient de laagste transactiewaarde gebruikt te worden wanneer meerdere transactiewaarden van toepassing kunnen zijn.³⁰⁷

Artikel 30 van het Communautair Douanewetboek somt daarnaast nog andere methoden op om de transactiewaarde van de goederen te bepalen.³⁰⁸

Indien de eerste methode niet kan worden toegepast, dient gebruik gemaakt te worden van de tweede methode. Wanneer de tweede methode niet gebruikt kan worden, dient teruggegrepen te worden naar de derde methode en zo verder.³⁰⁹ Dit cascadesysteem om de douanewaarde van de goederen te bepalen werd bevestigd in arrest *Christodoulou e.a.* van het Hof van Justitie van de Europese Unie.³¹⁰ Het systeem om de transactiewaarde te bepalen uit het Communautair Douanewetboek is redelijk uitgebreid en ik betwijfel of vaak gebruik wordt gemaakt van de laatste mogelijke methodes. Het zal, naar mijn mening, slechts zelden voorkomen dat de transactiewaarde niet bepaalbaar is op grond van de transactiewaarde van de ingevoerde goederen of op grond van een vergelijking met identieke of soortgelijke goederen.

Net zoals onder het Communautair Douanewetboek, moet de douanewaarde van goederen bij het Douanewetboek van de Unie op een specifieke wijze worden berekend. De primaire basis is de transactiewaarde. Dit is ook hier de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs³¹¹ bij verkoop voor uitvoer naar het douanegebied van de Unie. Vooraleer van de transactiewaarde gebruik gemaakt kan worden, moeten een aantal voorwaarden zijn vervuld. Zo mogen er onder andere geen

---

³⁰⁶ Art. 142 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art. 30 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 56-57; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 85-88; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 4.3-4.4.

³⁰⁷ Art. 142 Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1; art 30, lid 2 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 57-58; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 85-88.

³⁰⁸ Art. 30 lid 2 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 58-65; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 85-89.

³⁰⁹ Art 30 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 45; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 4.6.

³¹⁰ HvJ 116/12, *Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodoulou AE v. Elliniko Dimosio*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 40-44.

³¹¹ De werkelijk betaalde of te betalen prijs is de totale betaling die door de koper aan de verkoper of door de koper aan een derde ten behoeve van de verkoper voor de ingevoerde goederen is of moet worden verricht, en omvat alle betalingen die als voorwaarde voor de verkoop van de ingevoerde goederen werkelijk zijn of moeten worden verricht, zoals bepaald in art. 70, lid 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

beperkingen zijn ten aanzien van de overdracht of het gebruik van de goederen door de koper, behalve bij specifieke uitzonderingen.³¹²

Vervolgens wordt de transactiewaarde voor de ingevoerde goederen verhoogd met onder meer kosten van verpakkingsmiddelen en licentierechten. Een uitgebreide opsomming van de mogelijke vermeerderingen kan teruggevonden worden in artikel 71 UDW.³¹³

Daarnaast bestaan er elementen die niet in de douanewaarde mogen worden begrepen. Het gaat hier onder andere om de kosten van vervoer van de ingevoerde goederen na binnenkomst ervan in het douanegebied van de Unie en de kosten van constructiewerkzaamheden.³¹⁴

Wanneer de bedragen niet meetbaar zijn op de datum waarop de douaneaangifte is aanvaard, kan worden toegestaan dat deze bedragen worden bepaald op basis van specifieke criteria.³¹⁵

In artikel 74 UDW worden nog bijkomende methoden voor de vaststelling van de douanewaarde uiteengezet. Deze dienen toegepast te worden indien de douanewaarde van de goederen niet kan worden vastgesteld volgens de wijze bepaald in artikel 70 UDW.³¹⁶

3.2.2.6. Invordering, betaling, terugbetaling, tenietgaan van de douaneschuld en vrijstelling van invoerrechten

A. Invordering

De douaneautoriteiten van de plaats waar de douaneschuld is ontstaan bepalen het verschuldigde bedrag. Dit bedrag moet dan worden geregistreerd volgens het Communautair Douanewetboek. Vervolgens wordt deze schuld meegedeeld aan de schuldenaar binnen een termijn van drie jaar na het ontstaan van de douaneschuld, tenzij deze termijn wordt verlengd. De termijn kan maximaal 10 jaar bedragen. Daarnaast kan de termijn ook worden opgeschort. De mededeling kan worden uitgesteld indien dit een strafonderzoek zou schaden.³¹⁷

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in het arrest *Snauwaert e.a.* beslist dat de termijn van drie jaar om de schuld aan de schuldenaar mee te delen niet geldt indien de douaneautoriteiten niet in staat waren om het juiste verschuldigde bedrag te bepalen vanwege een strafrechtelijk vervolgbare handeling, zelfs indien de schuldenaar zelf deze handeling niet heeft gesteld.³¹⁸ De douaneautoriteiten moeten in staat zijn om het verschuldigde bedrag te bepalen, ook indien de schuldenaar zelf de strafrechtelijk vervolgbare handeling niet heeft gesteld. Het lijkt logisch dat de schuldenaar niet bevrijd wordt van zijn schuld indien een strafrechtelijk vervolgbare handeling wordt

---

³¹² Art. 69 en 70 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³¹³ Art. 71 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³¹⁴ Art. 72 en 75 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³¹⁵ Art. 73 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³¹⁶ Art. 74 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³¹⁷ Art. 101-103 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 221 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 199-201.

³¹⁸ HvJ gevoegde zaken 124/08 en 125/08, *Gilbert Snauwaert e.a. en Géry Deschaumes v. Belgische Staat*, *Jur.* 2009, I, 06793, para. 30-32.

gesteld waardoor het slechts tijdelijk onmogelijk wordt om het exacte bedrag van de schuld te bepalen.

In het arrest *Agra* heeft het Hof van Justitie verduidelijkt dat de lidstaten zelf de regels voor de verjaring van douaneschulden mogen vaststellen indien deze niet konden worden vastgesteld wegens een vervolgbaar feit, aangezien er geen gemeenschappelijke regels bestaan.³¹⁹

B. Betaling en terugbetaling

De betaling van het bedrag aan in- of uitvoerrechten dient te gebeuren binnen een termijn van tien dagen. Deze termijn kan worden verlengd op verzoek van de schuldenaar maar mag in elk geval niet langer zijn dan de tijd die de schuldenaar nodig heeft om zijn verplichtingen na te komen. Daarnaast kan de betalingstermijn ook geschorst worden of kunnen betalingsfaciliteiten verleend worden als er een zekerheidsstelling is.³²⁰

De maatregelen die de douaneautoriteiten kunnen nemen indien het verschuldigde bedrag niet binnen de termijn betaald is, hangen af van de wetgeving van de betrokken lidstaat. Er is een vertragingsrente verschuldigd vanaf de datum waarop de betaling ten laatste moest plaatsvinden tot op de dag waarop effectief betaald werd maar de douaneautoriteiten kunnen hiervan afzien.³²¹

De termijn waarbinnen het verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding dient te gebeuren is afhankelijk van de reden voor deze terugbetaling of kwijtschelding. Deze termijnen kunnen echter worden verlengd of geschorst.³²²

In het arrest *Bacardi* besliste het Hof van Justitie dat een terugbetaling van invoerrechten niet kan plaatsvinden in de situatie waarin de aangever, nadat de douaneautoriteiten een volledige douaneaangifte hebben aanvaard en de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht, een certificaat van echtheid aanbrengt waardoor de goederen, wanneer dit certificaat tijdig zou zijn ingediend, onder een gunstigere tariefbehandeling zouden vallen.³²³ Het lijkt niet onredelijk dat vereist wordt om certificaten van echtheid samen met de douaneaangifte in te dienen. Wanneer dit niet vereist is, bestaat het risico dat er een achterstand ontstaat door de administratieve handelingen die bijkomend gesteld moeten worden. Er zullen namelijk steeds meer aangiften worden gedaan zonder het vereiste certificaat van echtheid wanneer deze verplichting niet zo strikt wordt nageleefd, waardoor ook steeds meer terugbetalingen vereist zijn. Deze manier van werken is niet bevorderlijk omdat de voorspelbaarheid en de transparantie in het gedrag worden gebracht.

C. Tenietgaan van de douaneschuld

Een douaneschuld kan op verschillende wijzen tenietgaan, zowel onder het Communautair Douanewetboek als onder het Douanewetboek van de Unie. Dit gebeurt onder andere doordat de

---

³¹⁹ HvJ 91/02, *Hannl + Hofstetter Internationale Spedition GmbH v. Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland*, Jur. 2003, I, 12077, para. 18-20; HvJ 201/04, *Belgische Staat v. Molenbergnatie NV*, Jur. 2006, I, 02049, para. 53; HvJ 75/09, *Agra Srl v. Agenzia Dogane – Ufficio delle Dogane di Alessandria*, Jur. 2010, I, 05595, para. 31-35.

³²⁰ Art. 108, 110-112 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³²¹ Art. 113-114 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³²² Art. 121 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³²³ HvJ 253/99, *Bacardi GmbH v. Hauptzollamt Bremerhaven*, Jur. 2001, I, 06493, para. 51.

verjaring is ingetreden of doordat de goederen waarvoor in- of uitvoerrechten verschuldigd zijn, onder douanetoezicht werden vernietigd of aan de staat werden afgestaan. Wanneer de douaneautoriteiten een schuld, bij toepassing van het Douanewetboek van de Unie, kwijtschelden waarvoor meerdere schuldenaars instaan, dan gaat de douaneschuld slechts teniet ten aanzien van de persoon of personen aan wie de kwijtschelding wordt verleend.³²⁴

In dit verband heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie beslist dat het tenietgaan van een douaneschuld op grond van artikel 233, eerste alinea, sub b van het Communautair Douanewetboek niet mogelijk is indien een medeschuldenaar zich beroept op de toekenning aan een andere medeschuldenaar van een gedeeltelijke kwijtscheiding op grond van artikel 239 van het Communautair Douanewetboek. Het gaat hier om de toepassing van een nationaal beginsel wat volgens het Hof niet is toegestaan.³²⁵

Over dit zelfde artikel heeft het Hof van Justitie in het arrest *Dansk Transport og Logistik* beslist dat het begrip "in beslag genomen en op hetzelfde tijdstip of naderhand verbeurdverklaarde" goederen in de zin van artikel 233, eerste alinea sub d van het CDW zo begrepen moet worden dat goederen, in de zone waarin het eerste douanekantoor aan de buitengrens van de gemeenschap is gevestigd, bij het binnenbrengen in bewaring worden genomen en vervolgens worden vernietigd door de douaneautoriteiten zelf zonder dat de goederen uit hun bezit zijn geweest, onder dit begrip vallen.³²⁶

D. Vrijstelling van invoerrechten

Voor terugkerende goederen, kan vrijstelling worden verleend van invoerrechten, wanneer de belanghebbende hiervoor een aanvraag indiende. Terugkerende goederen zijn niet-Uniegoederen die als Uniegoederen uit het douanegebied werden uitgevoerd, maar binnen een termijn van in beginsel drie jaar dit douanegebied terug binnenkomen. Wanneer bijzondere omstandigheden zich voordoen, kan deze termijn verlengd worden.³²⁷

In bepaalde situaties kan echter geen vrijstelling van invoerrechten worden verleend, bijvoorbeeld wanneer de goederen in aanmerking kwamen voor maatregelen op grond van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, in het kader waarvan zij uit het douanegebied van de Unie zijn uitgevoerd.³²⁸

Een vrijstelling kan daarentegen wel verleend worden voor veredelingsproducten die oorspronkelijk werden uitgevoerd als gevolg van een regeling actieve veredeling.³²⁹ Het Hof van Justitie heeft in dit verband beslist dat wanneer de importeur bewijs levert van het feit dat ingevoerde goederen veredelingsproducten zijn maar niet alle gegevens kan voorleggen die vereist zijn voor de berekening

---

³²⁴ Art. 124, lid 1 en 5 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 233 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 202-204; L.W. GORMLEY, *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 356-357; F. MASSIMO, *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 5.5.

³²⁵ HvJ 78/10, *Marc Berel e.a. v. Administration des douanes de Rouen - Frankrijk*, *Jur.* 2011, I, 00717, para. 63-66.

³²⁶ HvJ 230/08, *Dansk Transport og Logistik v. Skatteministeriet*, *Jur.* 2010, I, 03799, para. 66.

³²⁷ Art. 203 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³²⁸ Art. 204 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³²⁹ Art. 205 en 208 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

van de wettelijk verschuldigde rechten, de douaneautoriteiten die aangifte aanvaardden de procedure voor administratieve samenwerking moeten toepassen.³³⁰

3.2.2.7. Goederen die het douanegebied van de Unie verlaten

A. Formaliteiten voorafgaand aan het uitgaan van de goederen

Vooraleer goederen het douanegebied van de Unie kunnen verlaten, dient bij de bevoegde instantie hiervan een aangifte te worden ingediend. In bepaalde gevallen is de aangifte niet verplicht, bijvoorbeeld wanneer de goederen enkel vervoerd worden door de territoriale wateren zonder een tussenstop te maken. De aangifte moet een risicoanalyse voor veiligheidsdoeleinden door de douaneautoriteiten mogelijk maken. Deze risicoanalyse dient binnen een bepaalde termijn te gebeuren en wanneer de resultaten dit rechtvaardigen, mogen gepaste maatregelen genomen worden.³³¹

B. Formaliteiten bij het uitgaan van de goederen

Enkel ingeval de goederen in dezelfde staat verkeren als wanneer de aangifte tot uitvoer werd aanvaard of wanneer de summiere aangifte bij uitgaan werd ingediend, worden de goederen vrijgegeven. Deze goederen zijn ook het onderwerp van douanetoezicht en eventuele douanecontroles. De douaneautoriteiten zijn daarnaast bevoegd om in bepaalde situaties de route vast te stellen waarlangs de goederen het douanegebied van de Unie moeten verlaten en binnen welke termijn dit dient te gebeuren.³³²

Degene die de goederen uitvoert, degene die in zijn naam of voor zijn rekening handelt of de persoon die al belast was met het vervoer van de goederen vooraleer ze werden uitgevoerd, zijn verantwoordelijk voor het aanbrengen van de goederen bij de douane.³³³

De goederen die worden uitgevoerd, kunnen onder meer onderworpen worden aan de inning van uitvoerrechten.³³⁴

C. Uitvoer en wederuitvoer

Indien Uniegoederen het douanegebied van de Unie verlaten, is de regeling uitvoer van toepassing, behalve bij enkele uitzonderingsgevallen, bijvoorbeeld goederen waarop de regeling passieve veredeling van toepassing is. De uitvoer van de goederen heeft tot gevolg dat uitgangsfomaliteiten moeten worden toegepast. Hieronder moeten uitvoerrechten en handelspolitieke maatregelen worden begrepen. De regels van het Communautair Douanewetboek en het Douanewetboek van de Unie zijn hier nog dezelfde.³³⁵

---

³³⁰ HvJ 56/02, *IHW Rebmann GmbH v. Hauptzollamt Weiden*, Jur. 2003, I, 05499, para. 29-36.

³³¹ Art. 263-264 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³³² Art. 267, lid 1 en 4 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³³³ Art. 267, lid 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³³⁴ Art. 267, lid 3 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³³⁵ Art. 269 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art. 161, lid 1 Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 124.

Wanneer niet-Uniegoederen het douanegebied van de Unie verlaten, dient een aangifte tot wederuitvoer te worden ingediend. Het gaat dus om goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht maar nog niet de communautaire status hebben verworven. Ook hier bestaan enkele uitzonderingen op de plicht om een aangifte tot wederuitvoer in te dienen.³³⁶

D. Summiere aangifte bij uitgaan

De douaneaangifte of aangifte tot wederuitvoer kan bij toepassing van beide douanewetboeken, worden vervangen door een summiere aangifte bij uitgaan. Deze plicht rust in het Douanewetboek van de Unie op de vervoerder of door de exporteur of de ontvanger van de goederen of iedere persoon die in staat is om de goederen bij de douane aan te brengen. In het Communautair Douanewetboek dient deze plicht vervuld te worden door de persoon die instaat voor het vervoer van de goederen buiten het douanegebied, degene die de goederen aanbrengt bij de douaneautoriteiten of een vertegenwoordiger van deze personen. Daarnaast kan een kennisgeving ook volstaan indien de douaneautoriteiten zich via het computersysteem van de marktdeelnemer toegang kunnen verschaffen tot de gegevens van de summiere aangifte bij uitgaan.³³⁷

De summiere aangifte bij uitgaan kan gewijzigd worden door de aangever wanneer hij hiertoe een aanvraag indient. Dit is soms echter niet meer mogelijk, bijvoorbeeld wanneer een kennisgeving is gedaan van het voornemen om een controle uit te voeren met betrekking tot de goederen.³³⁸ Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie zijn de douaneautoriteiten bevoegd om een foutieve situatie recht te zetten maar de autoriteiten hebben hierbij een ruime beoordelingsbevoegdheid en zijn hiertoe dus geenszins verplicht. Indien een herziening in beginsel mogelijk lijkt, zijn de douaneautoriteiten er wel toe gehouden aan het einde van hun beoordeling het verzoek ofwel af te wijzen, met de nodige motivering, ofwel toe te kennen en tot de gevraagde herziening overgaan.³³⁹

E. Kennisgeving van wederuitvoer

Een kennisgeving van wederuitvoer kan gebruikt worden indien niet-Uniegoederen geëxporteerd worden uit het douanegebied van de Unie en wanneer de plicht om een summiere aangifte bij uitgaan in te dienen, niet geldt. Degene die de goederen moest aanbrengen bij de douane is verantwoordelijk voor deze kennisgeving.³⁴⁰

De nodige gegevens dienen in deze kennisgeving vermeldt te worden zodat het mogelijk is de regeling vrije zone te zuiveren of de tijdelijke opslag te beëindigen. De kennisgeving kan vervangen worden door een toegang tot de gegevens van de kennisgeving van wederuitvoer in het

---

³³⁶ Art. 270 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 189-190.

³³⁷ Art. 271 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1; art 182bis Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1; A. BAERT, L. GHEYSENS, *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 125-126.

³³⁸ Art. 272 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³³⁹ HvJ gevoegde zaken 608/10, 10/11 en 23/11, *Südzucker AG, WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH en Fleischkontor Moksel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu, para. 45-52.

³⁴⁰ Art. 274, lid 1 en 2 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

computersysteem van de marktdeelnemer, indien de douaneautoriteiten dit toestaan.³⁴¹ Ook hier is het in beginsel mogelijk om wijzigingen aan te brengen aan de kennisgeving van wederuitvoer indien de aangever hierom verzoekt.³⁴²

F. Vrijstelling van uitvoerrechten

Wanneer export van Uniegoederen slechts van tijdelijke aard is, komen deze in aanmerking voor een vrijstelling van uitvoerrechten. Hierbij is wel vereist dat de goederen terug worden ingevoerd in het douanegebied van de Unie.³⁴³

2.3.2.9. Elektronische systemen, vereenvoudigingen, bevoegdheidsdelegatie, comitéprocedure en slotbepalingen

In dit onderdeel van het Douanewetboek van de Unie worden nog enkele technische bepalingen opgesomd, over de ontwikkeling van elektronische systemen en de mogelijke vereenvoudigde toepassing van de douanewetgeving. Daarnaast worden de voorwaarden voor de bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen opgesomd en wordt afgesloten met een aantal slotbepalingen.³⁴⁴

---

³⁴¹ Art. 274-285 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³⁴² Art. 275 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³⁴³ Art 277 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

³⁴⁴ Art 278 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Hoofdstuk 4. Relatie tussen de Wereldhandelsorganisatie en de Europese Unie

Sinds 1 januari 1995 is de Europese Unie lid van de Wereldhandelsorganisatie. De lidstaten van de Europese Unie zelf zijn daarnaast ook lidstaat van de Wereldhandelsorganisatie, maar worden er vertegenwoordigd door de Commissie.³⁴⁵ In dit laatste, reflecterende, hoofdstuk wordt dan ook dieper ingegaan op de wisselwerking tussen de Wereldhandelsorganisatie en de Europese Unie en op de invloed die de Wereldhandelsorganisatie heeft uitgeoefend op de Europese Unie met betrekking tot de regelgeving rond antidumpingmaatregelen, en voor de Europese regelgeving omtrent douane.

4.1. Antidumpingmaatregelen

De Europese Verordening 1225/2009 waarin de regeling met betrekking tot antidumpingmaatregelen wordt uiteengezet, behoort tot het secundaire recht van de Europese Unie. De invloed die de Wereldhandelsorganisatie hierop uitoefent verschilt. Het primair recht van de Wereldhandelsorganisatie speelt een voorname rol bij het ontwikkelen van Europees secundair recht. Daarnaast wordt dit recht ook beïnvloed door het secundair recht van de Wereldhandelsorganisatie en door de rechtsprekende organen van deze organisatie.³⁴⁶

Bij de implementatie van de *antidumping agreement* werd er door de Europese Unie naar gestreefd om het principe dat Europees recht in overeenstemming moet zijn met de regelgeving van de Wereldhandelsorganisatie, zo goed als mogelijk na te leven. Dit opzet is geslaagd aangezien de Europese Verordening 1225/2009 van 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap³⁴⁷ in zeer veel opzichten lijkt op de *antidumping agreement*.³⁴⁸

De invloed van het secundaire recht van de Wereldhandelsorganisatie op de Europese regelgeving is minder groot. De voornaamste redenen die hiervoor bestaan zijn dat nog niet veel secundair recht werd ontwikkeld en dat nog onduidelijk is wat de rechtspositie van dit secundair recht inhoudt. De weinige aanbevelingen die er bestaan, hebben echter wel invloed uitgeoefend op Verordening 1225/2009 maar hebben niet gezorgd voor wijzigingen in de bestaande regelgeving.³⁴⁹

De rechtsprekende organen hebben dan weer een grotere invloed uitgeoefend op het Europees secundair recht. Een belangrijke zaak is de *US – Zeroing (Korea) case*³⁵⁰. *Zeroing* is een methode om de gemiddelde antidumpingmarge te berekenen. Wanneer de prijs van de geïmporteerde

---

³⁴⁵ C. ECKES, "The European Court of Justice and (Quasi-)Judicial Bodies of International Organisations" in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (85) 92-93; X, *The European Union and the WTO*, https://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/european_communities_e.htm.

³⁴⁶ P.J. KUIJPER en F. HOFFMEISTER, "WTO Influence on EU Law: Too Close for Comfort?" in in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (131) 139-140.

³⁴⁷ Verord. Raad nr. 1225/2009, 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, *Pb.L.* 22 december 2009, afl. 343, 51.

³⁴⁸ P.J. KUIJPER en F. HOFFMEISTER, "WTO Influence on EU Law: Too Close for Comfort?" in in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (131) 139-141.

³⁴⁹ P.J. KUIJPER en F. HOFFMEISTER, "WTO Influence on EU Law: Too Close for Comfort?" in in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (131) 142-145.

³⁵⁰ Panel Report, 18 januari 2011, WT/DS402/R, *US – Zeroing (Korea)*.

goederen hoger ligt dan die van de binnenlandse goederen, werd gesteld dat deze goederen niet gedumpte werden en dat de dumpingmarge gelijk was aan nul. Dit had tot gevolg dat deze producten niet werkelijk in rekening werden gebracht bij het bepalen van de algemene dumpingmarge. Hierdoor lag deze dumpingmarge hoger dan wanneer de niet-gedumpte goederen de juiste, positieve, dumpingmarge kregen toegekend. Het *Panel* en de *Appellate Body* beslisten dat deze praktijken de eerlijke vergelijking uit artikel 2.4. van de *antidumping agreement* teniet deden. Hoewel de Europese Unie niet betrokken was bij deze zaak, werd toch een mechanisme in het leven geroepen, namelijk Verordening 1515/2001³⁵¹, zodat met deze beslissing ook in de Europese Unie rekening zou worden gehouden.³⁵² De invloed van de rechtsprekende organen van de Wereldhandelsorganisatie is dus aanzienlijk aangezien de Europese Unie probeert te anticiperen op een eventuele veroordeling. Uiteindelijk is dit een logisch gevolg van het lidmaatschap bij de Wereldhandelsorganisatie aangezien je, als je lid wordt van een dergelijke organisatie, je schikt naar de regelgeving die deze organisatie oplegt, maar ook de beslissingen van de rechtsprekende organen die door deze organisatie werden opgericht.

Eenzijds is het in beginsel logisch dat de Wereldhandelsorganisatie een grote invloed uitoefent op de regelgeving van de Europese Unie op het vlak van antidumpingmaatregelen. Lidmaatschap bij deze organisatie vereist nu eenmaal dat gehandeld wordt in overeenstemming met de regelgeving die door hen wordt uitgevaardigd. Zelfs zonder lid te zijn van de Wereldhandelsorganisatie zou hier nog een grote invloed van kunnen uitgaan doordat de Europese Unie kan nagaan hoe de regels van de Wereldhandelsorganisatie in de praktijk toegepast worden en om zich dan hierdoor te laten inspireren bij het opstellen van Europese regelgeving. Anderzijds was het geen eenvoudige opgave voor de Europese Unie om de invloed van de Wereldhandelsorganisatie te aanvaarden, gezien het feit dat de Europese Unie autonomie als een belangrijk gegeven ervaart. Daarnaast was het ook een struikelblok dat andere organisaties dan de organen van de Europese Unie het unierecht gingen interpreteren.³⁵³

Naar mijn mening bestaat een goede wisselwerking tussen Europese Unie en de Wereldhandelsorganisatie op het gebied van antidumpingmaatregelen. De *antidumping agreement* is in elk geval een stap in de goede richting om een meer eerlijke concurrentie te verwezenlijken. De implementatie van deze overeenkomst in de Europese regelgeving moet dan ook toegejuicht worden aangezien op die manier rechtstreekse werking wordt gegeven aan de regelgeving omtrent antidumpingmaatregelen. Een probleem dat in dit verband mogelijk rijst, is een conflict tussen het Hof van Justitie van de Europese Unie en het *Panel* en de *Appellate Body* van de Wereldhandelsorganisatie bij de interpretatie van de regels. Ik ben van mening dat, ondanks het feit dat Verordening 1225/2009 van 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen

---

³⁵¹ Verord. Raad nr. 1515/2001, 23 juli 2001 inzake de maatregelen die de Gemeenschap kan nemen naar aanleiding van een rapport van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO betreffende antidumping- en antisubsidiemaatregelen, *Pb.L.* 26 juli 2001, afl. 201, 10.

³⁵² Appellate Body Report, 1 maart 2001, WT/DS141/AB/R, *EC – Bed-Linen*; Appellate Body Report, 22 juli 2003, WT/DS219/AB/R, *EC – Tube or Pipe Fittings*; Panel Report, 18 januari 2011, WT/DS402/R, *US – Zeroing (Korea)*; P.J. KUIJPER en F. HOFFMEISTER, "WTO Influence on EU Law: Too Close for Comfort?" in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (131) 145-148

³⁵³ C. ECKES, "The European Court of Justice and (Quasi-)Judicial Bodies of International Organisations" in R.A. WESSEL en S. BLOCKMANS (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, (85) 88-89.

invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap bestaat, een zaak met betrekking tot antidumpingmaatregelen bij de rechtsprekende organen van de Wereldhandelsorganisatie moet worden aangebracht. De onpartijdigheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie kan namelijk in het gedrang worden gebracht indien dit Hof uitspraak moet doen over een zaak waarbij een lidstaat van de Europese Unie is betrokken.

4.2. Douaneregelgeving

Met betrekking tot de wisselwerking tussen de Europese Unie en de Wereldhandelsorganisatie omtrent douaneregelgeving bestaat geen equivalente regelgeving van de Wereldhandelsorganisatie en zal dus gekeken worden naar andere aspecten om te bepalen of de douaneregelgeving van de Europese Unie het recht van de Wereldhandelsorganisatie respecteert en hoe de invloed van de regelgeving van de Wereldhandelsorganisatie op de Europese regels zich heeft geuit.

4.2.1. General Agreement on Tariffs and Trade

De Europese Unie dient de regelgeving van de Wereldhandelsorganisatie te respecteren als gevolg van haar lidmaatschap bij deze internationale organisatie. Artikel XXIV:2 van de *General Agreement on Tariffs and Trade* 1994 verduidelijkt dat een douane-unie elk grondgebied is waarin afzonderlijke tarieven en andere handelsvoorschriften van toepassing zijn, voor een wezenlijk deel van de handel van deze unie met andere landen.³⁵⁴ Vervolgens wordt bepaald dat het oprichten van een douane-unie tot doel moet hebben om de handel in dat gebied te vergemakkelijken maar niet tot gevolg mag hebben dat handelsbelemmeringen in het leven worden geroepen ten aanzien van landen die geen lid zijn van deze unie.³⁵⁵ Daarnaast dient een douane-unie artikel XXIV:5-8 GATT 1994 te respecteren. Deze verplichting houdt onder meer in dat de heffingen die opgelegd worden door de douane-unie, niet hoger of beperkender mogen zijn dan de heffingen die werden opgelegd in de afzonderlijke landen, voordat de douane-unie werd opgericht.³⁵⁶

De Europese Unie is ook bij toepassing van artikel XXIV:2 van de *General Agreement on Tariffs and Trade* 1994 een douane-unie. Het gaat namelijk om een grondgebied waar gemeenschappelijke tarieven gebruikt worden bij handel met derde landen. De Europese Unie moet dus de verplichtingen uit artikel 5-8 GATT 1994 in acht nemen. De heffingen en andere handelsregelingen mogen in zijn geheel dus niet hoger of restrictiever zijn dan voor de oprichting van de douane-unie het geval was in de afzonderlijke deelgebieden. Daarnaast wordt nog verduidelijkt op welke wijze een verhoging van de heffingen zonder de nodige procedure te respecteren, aangevochten kan worden en wat de verplichtingen zijn indien een lidstaat van de Wereldhandelsorganisatie wil toetreden tot een bestaande douane-unie.

Op het eerste zicht lijkt voldaan te zijn aan de voorwaarden die worden gesteld in de GATT 1994. Het bestaan van het Communautaire Douanewetboek en zijn opvolger vormt op dit vlak dus geen

---

³⁵⁴ Art. XXIV:2 The General Agreement on Tariffs and Trade van 15 april 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>.

³⁵⁵ Art. XXIV:4 The General Agreement on Tariffs and Trade van 15 april 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>.

³⁵⁶ Art. XXIV:5, a) The General Agreement on Tariffs and Trade van 15 april 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>; Understanding on the interpretation of article XXIV of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/10-24_e.htm.

probleem. Een dergelijke regelgeving omtrent douane is echter moeilijk te verenigen met het doel dat de Wereldhandelsorganisatie zich gesteld heeft, met name de globale vrije handel. Naar mijn mening heeft de Wereldhandelsorganisatie een mouw proberen te passen aan het feit dat dit doel zeer moeilijk te realiseren zal zijn en is geprobeerd om, in de mate van het mogelijke, ervoor te zorgen dat een soort *stand still*-beginsel werd ingevoerd. Daarnaast kan het bestaan van verschillende douane-unies de onderhandelingen om handelsbelemmeringen te verminderen vergemakkelijken. De Wereldhandelsorganisatie wordt op die manier namelijk niet geconfronteerd met de visies van alle lidstaten maar worden de lidstaten gegroepeerd. Om een overeenkomst te bereiken tussen de verschillende douane-unies is dan wel vereist dat de visies over handelsbelemmeringen minstens niet tegenovergesteld zijn.

4.2.2. Agreement on Rules of Origin

Op het niveau van de Wereldhandelsorganisatie zijn maatregelen genomen om de regels rond niet-preferentiële oorsprong van de verschillende lidstaten te harmoniseren zodat de internationale handel wordt gestimuleerd. Dit is echter een complexe materie aangezien de lidstaten de oorsprong van goederen op zeer verschillende wijzen bepalen. Totdat deze regelgeving geharmoniseerd werd, was voorzien in voorlopige regels met betrekking tot de oorsprong van goederen, die de lidstaten moeten respecteren. Zo zijn de lidstaten onder meer verplicht om de regels van oorsprong niet te gebruiken om handelsbelemmeringen in te stellen en om de regelgeving op een uniforme en onpartijdige wijze toe te passen.³⁵⁷

Het regime om het land van oorsprong van een goed te bepalen dat is voortgevloeid uit het harmonisatieproces houdt in dat dit het land is waar de laatste ingrijpende bewerking of verwerking van het goed heeft plaatsgevonden. Deze regel kan ook worden teruggevonden in het Douanewetboek van de Unie.³⁵⁸

Naar mijn mening is het een goede zaak dat de regelgeving rond de niet-preferentiële oorsprong van goederen werd geharmoniseerd. Dit zal in elk geval in het voordeel spelen van de internationale handel aangezien nu minder tijd en geld besteed moet worden om te achterhalen welke regels van oorsprong de ondernemingen dienen te respecteren.

---

³⁵⁷ Agreement on Rules of Origin, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/rulesorigin.pdf>; X, Technical information on Rules of Origin, https://www.wto.org/english/tratop_e/roi_e/roi_info_e.htm.

³⁵⁸ Art. 3(a) Agreement on Rules of Origin, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/rulesorigin.pdf>; Art. 60 Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Besluit

In deze masterscriptie werd onderzocht wat de verhouding tussen het Douanewetboek van de Unie en de *antidumping agreement* is, en op welke punten de regelgeving nog kan worden verbeterd. Deze onderzoeksvraag werd opgesplitst in kleinere sub-onderzoeksvragen. De eerste sub-onderzoeksvraag peilde naar de regelgeving rond antidumpingmaatregelen van de Wereldhandelsorganisatie. De vraag die hier gesteld werd was wat deze regels inhouden en op welke manier de regelgeving in de praktijk wordt toegepast.

Vooraleer antidumpingmaatregelen mogen worden genomen onder de *antidumping agreement*, moet er dus sprake zijn van dumping, schade of een dreiging van schade aan de binnenlandse markt, en een oorzakelijk verband tussen beide. Indien voldaan is aan deze voorwaarden, hebben de lidstaten van de Wereldhandelsorganisatie keuze uit verschillende mogelijke acties, met name voorlopige maatregelen, definitieve maatregelen of prijsbeloftes.

Over het algemeen kan gesteld worden dat de *antidumping agreement* goede regels bevat omtrent antidumpingmaatregelen. Op enkele punten kan echter nog verbetering worden aangebracht, bijvoorbeeld ook een omschrijving invoegen van het begrip "voorlopige maatregelen" zodat de lidstaten zelf ook kunnen toetsen welke maatregelen kunnen genomen worden. Daarnaast lijkt de bewijslast enorm zwaar voor degene die de procedure start.

De tweede sub-onderzoeksvraag die gesteld werd, handelde over de hervorming van het Communautair Douanewetboek naar het Douanewetboek van de Unie, waarom een hervorming nodig was en op welke manier het nieuwe Douanewetboek moet worden uitgelegd.

De hervorming van het Communautair Douanewetboek was voornamelijk vereist om de bestaande regelgeving te vereenvoudigen en te moderniseren. Dit doel werd op veel vlakken bereikt, onder andere bij de wijze waarop een douaneaangifte dient te gebeuren. Met betrekking tot de volgorde die gehanteerd wordt, zowel in het Communautair Douanewetboek als in het Douanewetboek van de Unie, kan daarentegen gesteld worden dat deze niet logisch is opgebouwd. Het Douanewetboek van de Unie start namelijk met een titel rond algemene bepalingen, gevolgd door de titel die de factoren die ten grondslag liggen aan de toepassing van invoer- of uitvoerrechten en door de titel die de douaneschuld en zekerheidsstelling behandelt. Pas na deze titels wordt bepaald op welke manier goederen moeten worden aangegeven bij de douaneautoriteiten terwijl dit tot het begin van de procedure behoort. Met betrekking tot de volgorde van het Communautair Douanewetboek en het Douanewetboek van de Unie is dus niets verbeterd. Over het algemeen kan echter gesteld worden dat de douaneregulering van de Unie een goede regulering is en dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in het merendeel van de arresten de bepalingen van het Communautair Douanewetboek op een redelijke wijze heeft geïnterpreteerd.

Op de onderzoeksvraag van deze masterscriptie kan geantwoord worden dat de wisselwerking tussen de Wereldhandelsorganisatie en de Europese Unie voornamelijk bestaat uit een bepaalde invloed die uit gaat van de Wereldhandelsorganisatie. Voornamelijk het primair recht van deze organisatie heeft een stempel weten te drukken op de Europese regelgeving rond antidumpingmaatregelen, het Communautair Douanewetboek en recent ook op het Douanewetboek van de Unie. De invloed van het secundair recht van de Wereldhandelsorganisatie en de uitspraken van de rechtsprekende

organen om de Europese regelgeving te ontwikkelen, mag daarnaast echter niet onderschat worden. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het harmonisatieproces van de regels van niet-preferentiële oorsprong dat resulteerde in de *Agreement on Rules of Origin*.

Bibliografie

Wetgeving

The General Agreement on Tariffs and Trade van 30 oktober 1947, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>.

Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal van 18 april 1951, niet gepubliceerd, te consulteren op <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:11951K/TXT&from=EN>.

The General Agreement on Tariffs and Trade van 15 april 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/gatt.pdf>.

Agreement on implementation of article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/adagreement.pdf>.

Agreement on Rules of Origin, <http://worldtradelaw.net/document.php?id=uragreements/rulesorigin.pdf>.

Understanding on the interpretation of article XXIV of the General Agreement on Tariffs and Trade 1994, https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/10-24_e.htm.

Verord. Raad nr. 2112/78, 25 juli 1978 houdende sluiting van de Douaneovereenkomst inzake het internationale vervoer van goederen onder dekking van carnets TIR (TIR-Overeenkomst), *Pb.L.* 14 september 1978, afl. 252, 1.

Verord. Raad nr. 2913/92, 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 19 oktober 1992, afl. 302, 1.

Verord. Commissie nr. 2454/93, 3 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek, *Pb.L.* 11 oktober 1993, afl. 253, 1.

Verord. Raad nr. 1515/2001, 23 juli 2001 inzake de maatregelen die de Gemeenschap kan nemen naar aanleiding van een rapport van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO betreffende antidumping- en antisubsidiemaatregelen, *Pb.L.* 26 juli 2001, afl. 201, 10.

Verord. Europees Parlement en Raad nr. 450/2008, 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek), *Pb.L.* 4 juni 2008, afl. 145, 1.

Verord. Raad nr. 1225/2009, 30 November 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap, *Pb.L.* 22 december 2009, afl. 343, 51.

Verord. Europees Parlement en Raad nr. 952/2013, 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, *Pb.L.* 10 oktober 2013, afl. 269, 1.

Rechtspraak

Wereldhandelsorganisatie

Appellate Body Report, 28 augustus 2000, WT/DS/136/AB/R, *US – 1916 Act*.

Appellate Body Report, 1 maart 2001, WT/DS141/AB/R, *EC – Bed-Linen*.

Appellate Body Report, 12 maart 2001, WT/DS122/AB/R, *Thailand – H-Beams*.

Appellate Body Report, 24 juli 2001, WT/DS184/AB/R, *US – Anti-dumping measures on certain hot-rolled steel products from Japan*.

Appellate Body Report, 16 januari 2003, WT/DS217/AB/R, *US – Offset Act (Byrd Amendment)*.

Appellate Body Report, 22 juli 2003, WT/DS219/AB/R, *EC – Tube or pipe fittings*.

Appellate Body Report, 15 december 2003, WT/DS244/AB/R, *US – Corrosion-resistant steel sunset review*.

Appellate Body Report, 29 november 2004, WT/DS268/AB/R, *US – Oil country tubular goods sunset reviews*.

Appellate Body Report, 2 november 2005, WT/DS282/AB/R, *US – Anti-dumping measures on oil country tubular goods*.

Appellate Body Report, 29 november 2005, WT/DS295/AB/R, *Mexico – Anti-dumping measures on rice*.

Appellate Body Report, 18 april 2006, WT/DS294/AB/R, *US – Zeroing (EC)*.

Appellate Body Report, 30 april 2008, WT/DS344/AB/R, *US – Stainless steel (Mexico)*.

Appellate Body Report, 15 juli 2011, WT/DS397/AB/R, *EC – Fasteners (China)*.

Appellate Body Report, 18 oktober 2012, WT/DS414/AB/R, *China – GOES*.

Panel Report, 28 januari 2000, WT/DS132/R, *Mexico – Corn Syrup*.

Panel Report, 24 oktober 2000, WT/DS156/R, *Guatemala – Cement II*.

Panel Report, 22 december 2000, WT/DS179/R, *US – Stainless steel (Korea)*.

Panel Report, 28 juni 2002, WT/DS206/R, *US – Steel plate*.

Panel Report, 22 april 2003, WT/DS241/R, *Argentina – Poultry anti-dumping duties*.

Panel Report, 22 maart 2004, WT/DS277/R, *US – Softwood lumber VI*.

Panel Report, 8 juni 2007, WT/DS331/R, *Mexico – Steel pipes and tubes*.

Panel Report, 18 januari 2011, WT/DS402/R, *US – Zeroing (Korea)*.

Europese Unie

HvJ gevoegde zaken 37/73 en 38/73, *Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders v. nv Indiamex*, Jur. 1973, I, 01609.

HvJ 49/76, *Gesellschaft für Überseehandel mbH v. Handelskammer Hamburg*, Jur. 1977, I, 00041.

HvJ 175/82, *Hans Dinter GmbH v. Hauptzollamt Köln-Deutz*, Jur. 1983, I, 00969.

HvJ 162/82, *Cousin e.a.*, Jur. 1983, I, 01101.

HvJ 93/83, *Zentralgenossenschaft des Fleisnergewerbes eG (Zentrag) v. Hauptzollamt Bochum*, Jur. 1984, I, 01095.

HvJ 65/85, *Hauptzollamt Hamburg – Ericus v. Van Houten International GmbH*, Jur. 1986, I, 00447.

HvJ 459/93, *Hauptzollamt Hamburg – St. Annen v. Thyssen Haniel Logistic*, Jur. 1995, I, 01381.

HvJ gevoegde zaken 106/94 en 139/94, *Colin en Dupré*, Jur. 1995, I, 04759.

HvJ 48/98, *Söhl & Söhlke v. Hauptzollamt Bremen*, Jur. 1999, I, 07877.

HvJ 66/99, *D. Wandel GmbH v. Hauptzollamt Bremen*, Jur. 2001, I, 00873.

HvJ 253/99, *Bacardi GmbH v. Hauptzollamt Bremerhaven*, Jur. 2001, I, 06493.

HvJ 371/99, *Liberexim BV v. Staatssecretaris van Financiën*, Jur. 2002, I, 06227.

HvJ 379/00, *Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, Jur. 2002, I, 11133.

HvJ 56/02, *IHW Rebmann GmbH v. Hauptzollamt Weiden*, Jur. 2003, I, 05499.

HvJ 411/01, *GEFCO SA v. Receveur principal des douanes*, Jur. 2003, I, 11547.

HvJ 91/02, *Hannl + Hofstetter Internationale Spedition GmbH v. Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland*, Jur. 2003, I, 12077.

HvJ gevoegde zaken 133/02 en 134/02, *Timmermans Transport & Logistics BV v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Roosendaal en Hoogenboom Production Ltd. v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam*, Jur. 2004, I, 01125.

HvJ 337/01, *Hamann International GmbH Spedition + Logistik v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, Jur. 2004, I, 01791.

HvJ gevoegde zaken 238/02 en 246/02, *Hauptzollamt Hamburg-Stadt v. Kazimieras Viluckas en Ricardas Jonusas*, Jur. 2004, I, 02141.

HvJ 222/01, *British American Tobacco Manufacturing BV v. Hauptzollamt Krefeld*, Jur. 2004, I, 04683.

HvJ 414/02, *Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul v. Finanzlandesdirektion für Oberösterreich*, Jur. 2004, I, 08633.

HvJ 206/03, *Commissioners of Customs & Excise v. SmithKline Beecham plc*, Jur. 2005, I, 00415.

HvJ 300/03, *Honeywell Aerospace GmbH v. Hauptzollamt Gießen*, *Jur.* 2005, I, 00689.

HvJ 195/03, *Minister van Financiën v. Merabi Papismedov e.a.*, *Jur.* 2005, I, 01667.

HvJ 140/04, *United Antwerp Maritime Agencies NV v. Belgische Staat en Seaport Terminals v. Belgische Staat en United Antwerp Maritime Agencies NV*, *Jur.* 2005, I, 08245.

HvJ 468/03, *Overland Footwear Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2005, I, 08937.

HvJ 201/04, *Belgische Staat v. Molenbergnatie NV*, *Jur.* 2006, I, 02049.

HvJ 491/04, *Dollond & Aitchison Ltd v. Commissioners of Customs & Excise*, *Jur.* 2006, I, 02129.

HvJ 11/05, *Friesland Coberco Dairy Foods BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen*, *Jur.* 2006, I, 04285.

HvJ 306/04, *Compaq Computer International Corporation v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem*, *Jur.* 2006, I, 10991.

HvJ gevoegde zaken 447/05 en 448/05, *Thomson Multimedia Sales Europe en Vestel France v. Administration des douanes et droits indirects*, *Jur.* 2007, I, 02049.

HvJ 230/06, *Militzer & Münch GmbH v. Ministero delle Finanze*, *Jur.* 2008, I, 01895.

HvJ 256/07, *Mitsui & Co. Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf*, *Jur.* 2009, I, 01951.

HvJ 459/07, *Veli Elshani v. Hauptzollamt Linz*, *Jur.* 2009, I, 02759.

HvJ gevoegde zaken 124/08 en 125/08, *Gilbert Snauwaert e.a. en Géry Deschaumes v. Belgische Staat*, *Jur.* 2009, I, 06793.

HvJ 260/08, *Bundesfinanzdirektion West v. HEKO Industrieerzeugnisse GmbH*, *Jur.* 2009, I, 11571.

HvJ 373/08, *Hoesch Metals and Alloys GmbH v. Hauptzollamt Aachen*, *Jur.* 2010, I, 00951.

HvJ 230/08, *Dansk Transport og Logistik v. Skatteministeriet*, *Jur.* 2010, I, 03799.

HvJ 75/09, *Agra Srl v. Agenzia Dogane – Ufficio delle Dogane di Alessandria*, *Jur.* 2010, I, 05595.

HvJ 234/09, *Skatteministeriet v. DSV Road A/S*, *Jur.* 2010, I, 07333.

HvJ 199/09, *Schenker SIA v. Valstsienemumudienests*, *Jur.* 2010, I, 12311.

HvJ 78/10, *Marc Berel e.a. v. Administration des douanes de Rouen - Frankrijk*, *Jur.* 2011, I, 00717.

HvJ 153/10, *Staatssecretaris van Financiën v. Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, *Jur.* 2011, I, 02775.

HvJ 454/10, *Oliver Jestel v. Hauptzollamt Aachen*, *Jur.* 2011, I, 11725.

HvJ gevoegde zaken 608/10, 10/11 en 23/11, *Südzucker AG, WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH en Fleischkontor Moksel GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 262/10, *Döhler Neuenkirchen GmbH v. Hauptzollamt Oldenburg*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 28/11, *Eurogate Distribution GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ gevoegde zaken 320/11, 330/11, 382/11 en 383/11, *Digitalnet OOD, Tsifrova kompania OOD en M SAT CABLE AD v. Nachalnik na Mitnicheski punkt – Varna Zapad pri Mitnitsa Varna*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 542/11, *Staatssecretaris van Financiën v. Codirex Expeditie BV*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 273/12, *Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières v. Harry Winston SARL*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 116/12, *Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afoi N. Christodolou AE v. Elliniko Dimosio*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 571/12, *Greencarrier Freight Services Latvia SIA v. Valsts ienemumu dienests*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 480/12, *Minister van Financiën v. X BV*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

HvJ 75/13, *SEK Zollagentur GmbH v. Hauptzollamt Gießen*, voorlopig enkel te consulteren op www.curia.europa.eu en www.eur-lex.europa.eu.

Rechtsleer

BAERT, A., GHEYSSENS, L. *Douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2013, 277 p.

CORNETTE, M. (ed.), *Douane.be: actuele problemen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, 165 p.

CELIS, K., VERBEKEN, J., *Douane en accijnzen toegepast*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 302 p.

DE BACKER, J., *Zekerheidstelling inzake douane en accijnzen*, Mechelen, Kluwer, 2002, 228 p.

ECKES, C., "The European Court of Justice and (Quasi-)Judicial Bodies of International Organisations" in WESSEL, R.A. en BLOCKMANS, S. (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, 85-109.

EGELUND OLSEN, B., STEINICKE, M. en ENGSIG SORENSEN, K. (eds.), *WTO law from a European perspective*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer Law & Business, 2012, 507 p.

GORMLEY, L.W., *EU law of free movement of goods and customs union*, Oxford, Oxford University Press, 2009, 744 p.

JACKSON, J.H., DAVEY, W.J. en SYKES Jr., A.O., *Legal problems of international economic relations, cases, materials & text*, St. Paul, West Publishing, 2013, 1210 p.

KUIJPER, P.J. en HOFFMEISTER, F., "WTO Influence on EU Law: Too Close for Comfort?" in in WESSEL, R.A. en BLOCKMANS, S. (eds.), *Between autonomy and dependence, the EU legal order under the influence of international organisations*, Den Haag, T.M.C. Asser Press, 2013, 131-158.

LESTER, S. en MERCURIO, B. (eds.), *World trade law, text, materials and commentary*, Oxford, Hart Publishing, 2008, 892 p.

LUX, M., *Guide to Community Customs Legislation*, Brussel, Bruylant, 2001, 621 p.

LYONS, T., *EU Customs law*, Oxford, Oxford University Press, 2008, 640 p.

MACLEAN, R.M., *The EU trade barrier Regulation: tackling unfair foreign trade practices*, Londen, Thomson Sweet & Maxwell, 2006, 276 p.

MASSIMO, F., *Customs of the European Union*, Alphen aan den Rijn, Wolters Kluwer, 2010, 778 p.

MOUSSIS, N., *Access to the European Union – Law, economics, policies*, 2015, Intersentia, Antwerpen, 737 p.

PUNT, E.N. en VAN VLIET, D.G., *Douanerechten, Inleiding tot het communautaire douanerecht*, Deventer, Kluwer, 2000, 499 p.

RUTTEN, F. en SERNEELS, A., *Handboek Douane en internationale handel*, Antwerpen, Intersentia, 2005, 269 p.

STANBROOK, C. en BENTLEY, P., *Dumping and subsidies: the law and procedures governing the imposition of anti-dumping and countervailing duties in the European Communities*, Londen, Kluwer Law International, 1996, 441 p.

TIBERGHEN, A., *Handboek voor Fiscaal recht 2014-2015*, Mechelen, Kluwer, 2014, 2000 p.

TREBILCOCK, M., HOWSE, R. en ELIASON, A., *The regulation of international trade*, 4th edition, New York, Routledge, 2013, 948 p.

VAN BAEL, I., BELLIS, J.-F., *EU anti-dumping and other trade defence instruments*, Alphen aan den Rijn, Kluwer Law International, 2011, 1368 p.

VAN DEN BOSSCHE, P. en ZDOUC, W., *The law and policy of the World Trade Organization*, Cambridge, Cambridge University Press, 2013, 1045 p.

WINANCY, J.-P., *Droit fiscal européen et international*, Waterloo, Kluwer, 2009, 974 p.

X, *Internationale vrijhandel*, http://www.europa-nu.nl/id/vib2jyalvdyz/internationale_vrijhandel.

X, *Handelsbeleid*, <http://www.europa-nu.nl/id/vg9pijs4vzzn/handelsbeleid>.

X, *Vrijhandel biedt mogelijkheden voor economische groei*, http://europa.eu/pol/pdf/flipbook/nl/trade_nl.pdf.

X, Technical information on Rules of Origin,
https://www.wto.org/english/tratop_e/roi_e/roi_info_e.htm.

X, *GATT and the Goods Council*, http://www.wto.org/english/tratop_e/gatt_e/gatt_e.htm.

X, *Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, EGKS-Verdrag*,
http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/treaties_ecsc_nl.htm.

X, *Who we are*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/who_we_are_e.htm.

X, *What we do*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_we_do_e.htm.

X, *What we stand for*, http://www.wto.org/english/thewto_e/whatis_e/what_stand_for_e.htm.

X, *Bepalingen ter uitvoering van het Communautair Douanewetboek*, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?qid=1431261218605&uri=URISERV:l11010b>.

X, *The European Union and the WTO*,
https://www.wto.org/english/thewto_e/countries_e/european_communities_e.htm.

Auteursrechtelijke overeenkomst

Ik/wij verlenen het wereldwijde auteursrecht voor de ingediende eindverhandeling:
Antidumpingmaatregelen van de EU en de WHO

Richting: **master in de rechten-rechtsbedeling**

Jaar: **2015**

in alle mogelijke mediaformaten, - bestaande en in de toekomst te ontwikkelen - , aan de Universiteit Hasselt.

Niet tegenstaand deze toekenning van het auteursrecht aan de Universiteit Hasselt behoud ik als auteur het recht om de eindverhandeling, - in zijn geheel of gedeeltelijk -, vrij te reproduceren, (her)publiceren of distribueren zonder de toelating te moeten verkrijgen van de Universiteit Hasselt.

Ik bevestig dat de eindverhandeling mijn origineel werk is, en dat ik het recht heb om de rechten te verlenen die in deze overeenkomst worden beschreven. Ik verklaar tevens dat de eindverhandeling, naar mijn weten, het auteursrecht van anderen niet overtreedt.

Ik verklaar tevens dat ik voor het materiaal in de eindverhandeling dat beschermd wordt door het auteursrecht, de nodige toelatingen heb verkregen zodat ik deze ook aan de Universiteit Hasselt kan overdragen en dat dit duidelijk in de tekst en inhoud van de eindverhandeling werd genotificeerd.

Universiteit Hasselt zal mij als auteur(s) van de eindverhandeling identificeren en zal geen wijzigingen aanbrengen aan de eindverhandeling, uitgezonderd deze toegelaten door deze overeenkomst.

Voor akkoord,

Rutten, Joke

Datum: **13/05/2015**